

Bacheloroppgave

BAC3100

01. juni – 2012

Reiselivsledelse

Backpackere i Norge: En Kartlegging av deres Behov og Motiver

Studentnummer:

979480

979508

*Denne bacheloroppgaven er gjennomført som en del av vår utdanning ved Markedshøyskolen.
Markedshøyskolen er ikke ansvarlig for oppgavens metoder, resultater, konklusjoner eller anbefalinger.*

Forord

Det er med en tåre i øyekroken vi leverer fra oss denne bacheloravhandlingen, som et siste ledd i vår bachelorgrad ved Markedshøyskolen. Denne avhandlingen er på mange måter et resultat av vår fascinasjon for backpackere, som bare har blitt større og større i løpet av de tre årene vi har studert ved Markedshøyskolen.

Det har vært en krevende prosess og vi har møtt på mange utfordringer underveis. Nå som vi er ferdige, sitter vi igjen med mange nye erfaringer og ny kunnskap. Vi har lært mye av hverandre, av forelesere og ikke minst pensum. Det har vært en veldig spennende prosess!

Vi vil takke alle foreleserne som har inspirert oss og stimulert oss faglig de siste tre årene. Spesielt takk til Kjersti Ruud Walaas for hennes innsikt i reiselivet og for super veiledning gjennom denne avhandlingen. Takk til Arvid Flagestad for sitt sprudlende humør. Tusen takk til Kristen-Albert Ellingsen, for hans motivasjon og kunnskap rundt markedsføring. Takk til Helene Sætersdal som har inspirert oss og delt sin kunnskap på mange områder. Uten forelesere som dere, hadde ikke vår studietid vært den samme.

Vi vil også rette en stor takk til våre familier og venner som har trodd på oss og støttet oss hele veien. Vi er glade i dere! Tusen takk til Renate og Ida for lån av bilder, og for å være fantastiske venninner. En stor takk rettes til alle medstudenter og klassekamerater for å ha inspirert, engasjert og beegsitret oss, og gjort studietiden vår magisk. Takk til våre herlige informanter, som har delt sine erfaringer og opplevelser om backpacking i Norge, og ikke minst for å ha vært så tålmodige og satt av tid til å hjelpe oss. Helt til slutt ønsker vi å takke hverandre, for et fantastisk tre års samarbeid. Vi er sikkert tusen erfaringer rikere nå.

Sammen klarte vi det!

Vi er stolte av å presentere vårt sluttarbeid etter tre år som gruppe. God lesning!

Oslo, 01.06.2012

Innholdsfortegnelse

1.0 Sammendrag.....	5
2.0 Innledning.....	6
3.0 Backpackeren.....	8
3.1 Backpackersegmenter.....	9
4.0 Reisemotiver – Hvorfor reiser vi?.....	10
5.0 Autentisitet.....	11
6.0 Cohens turisttypologier.....	13
7.0 Cohens moduser.....	14
8.0 Skillet mellom masseturisten og den uavhengige reisende i jakten på autentisitet.....	19
9.0 Pearces reisekarrierestige.....	20
10.0 Markedsføring.....	24
10.1 Segmentering.....	24
11.0 Norge og det norske reiselivsproduktet.....	26
12.0 Oppsummering av presentert teori.....	29
13.0 Metode.....	32
13.1 Forskningsmetode og forskningsdesign.....	32
13.2 Datainnsamlingsmetode.....	33
13.3 Utvalg.....	33
13.4 Utvalgsstrategi.....	34
13.5 Rekruttering.....	34

13.6	Utvikling av intervjuguiden.....	35
13.7	Utvalgsstørrelse.....	35
13.8	Intervjurollen.....	36
13.9	Transkribering.....	36
13.10	Koding.....	36
14.0	Informantprofiler.....	37
14.1	Informant 1 og 2: Fiona og Denise.....	37
14.2	Informant 3: Heidi.....	38
14.3	Informant 4: Eschar.....	38
14.4	Informant 5: Steve.....	39
14.5	Informant 6: Miriam.....	40
14.6	Informant 7: Joanna.....	40
14.7	Informant 8: Niccolo.....	41
14.8	Informant 9: Idan.....	41
14.9	Informant 10: Penelope.....	42
15.0	Analyse.....	42
15.1	Segment 1 – «De kontrastsøkende backpackerne».....	43
15.2	Segment 2 – «Den selvutforskende backpackeren».....	50
15.3	Segment 3 – «Den komplette backpackeren».....	57
16.0	Oppsummering.....	63
17.0	Konklusjon.....	64
18.0	Videre forskning.....	65
19.0	Begrensninger.....	66

20.0 Litteraturliste.....	67
----------------------------------	-----------

Figurer

Fig.9.0 Maslows Behovspyramide.....	21
Fig. 9.1 Pearces Reisekarrierestige.....	22
Fig. 11.0 Destinasjonens livssyklus.....	27
Fig.11.1 Diffusjonsteorien	28
Fig. 12.0 Modell over presentert teori.....	31

Vedlegg

Vedlegg 1: Intervjuguide

Vedlegg 2: Kodeskjema for Den Kontrastsøkende Backpackeren

Vedlegg 3: Kodeskjema for Den Selvutforskende Backpackeren

Vedlegg 4: Kodeskjema for Den Komplette Backpackeren

Antall ord: 22 152

1.0 Sammendrag

Formålet med denne avhandlingen er å kunne segmentere backpackermarkedet i Norge. Backpackere er et lite utforsket marked i Norge, og vi ønsker at denne avhandlingen skal kunne benyttes til å forstå deres behov, ønsker og motiver. For å gjøre dette har vi aller først tatt utgangspunkt i to av Cohens typologier, da typologier er et godt grunnlag for å segmentere et marked. Videre har vi sett på turistenes søken etter autentisitet samt Pearces reisekarrierestige, som skiller mellom turistenes ulike behov når de reiser, for å ha et sterkere segmenteringsgrunnlag. Denne teorien har vi sett opp mot det norske reiselivsproduktet. Samlet har teorien gitt oss et utgangspunkt for å kunne forstå hvordan eksisterende turisttypologier kan bidra til å forklare motivene, ønskene og behovene til backpackere i Norge. Dette er problemstillingen vi har satt for denne avhandlingen.

Hensikten med avhandlingen er å få en forståelse for et marked som er lite utforsket i Norge. Vi ønsker at vårt bidrag skal kunne være et startpunkt for videre forskning på dette området, da vi tror Norge har mye å tilby backpackere, og backpackere mye å tilby Norge.

Avhandlingen følger et fenomenologisk forskningsdesign. Vi har benyttet oss av kvalitative dybdeintervjuer med ti backpackere som har reist i Norge i løpet av de to siste årene. For å finne et passende utvalg av informanter, har vi benyttet oss av en strategisk tilnærming, der vi både har brukt kriteriebasert- og typologibasert utvelgelse. Vi rekrutterte informantene gjennom nettsiden couchsurfing.org. Gjennom denne siden fikk vi mulighet til å rekruttere hensiktsmessig i forhold til teorien vi har basert oss på.

Tre backpackersegmenter ble identifisert: *"Den kontrastsøkende backpackeren"*, *"Den selvutforskende backpackeren"* og *"Den komplette backpackeren"*. Disse segmentene har ulike behov og ulike motiv for å reise til Norge. De er allikevel relativt like når det gjelder overnatting, informasjonssøk, pengebruk og organisering.

Funnene i denne avhandlingen gir en forståelse for backpackeren i Norge, utover de demografiske kjennetegnene, og kan derfor være nyttig i markedsføringssammenheng.

Vi håper du som leser finner vårt bidrag interessant.

2.0 Innledning

Innovasjon Norge markedsfører Norge med merkevaren «Powered by Nature», noe som klart og tydelig kommuniserer at det er naturen som er Norges største ressurs når det gjelder reiselivet. I følge Innovasjon Norge er målgruppen Norge satser på naturinteresserte «utforskere» som ønsker å utforske naturen og sine egne grenser (Pettersen, 2009, 18). Fordi Norge er et høykostland, satser norsk reiseliv også på betalingsvillige mennesker, og det kan virke som om Norge ønsker å tiltrekke seg turister som har en positiv påvirkning på den norske økonomien (NH, 2012, 16 og 26).

Vi tror fokuset på betalingsvillige turister, og den økonomiske siden av reiselivet generelt, kanskje kan trekke oppmerksomheten vekk fra andre målgrupper, som kan bidra positivt på de miljømessige og sosiale aspektene ved det norske reiselivet. Dette er aspekter som påvirker evnen til å opprettholde et bærekraftig reiseliv (Wall og Mathieson, 2006).

Backpackeren blir blant annet beskrevet som en turist som ønsker å oppleve og lære om den lokale livsstilen og egenarten på en destinasjon, og blir ofte sett på som en mer «miljøvennlig» turist. Om dette stemmer, mener vi backpackere kan være en målgruppe som ikke må glemmes i markedsføringen av Norge som reisemål.

Markedsføring handler om å fremme salg av varer og tjenester til ulike markeder, gjennom forskjellige markedsaktiviteter som distribusjon, kommunikasjon og pris (Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 22). For å kunne gjøre dette på en mest mulig effektiv måte, deles gjerne markedet inn i ulike segmenter, basert på forskjellige likhetstrekk. Som tilbyder kan man da rette seg mot en spesifikk målgruppe som har like motiv, behov og atferd (Jobber og Lancaster 2009, 18). Det handler om å kjenne sitt marked, og de målgruppene en har valgt.

Backpackere er et lite utforsket marked i Norge, og for å kunne argumentere for at dette er en målgruppe Norge kan tjene på å satse på, kreves en bedre forståelse for deres motiver og behov. I markedsføring av reiselivsprodukter benyttes gjerne turisttypologier til nettopp dette, og det er også en effektiv måte å segmentere turister på (Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 166).

I denne avhandlingen har vi tatt utgangspunkt i to turisttypologier. Den første er Cohens typologi fra 1972, som deler turisten inn i fire kategorier, og den andre er hans fem moduser fra 1979, som skiller turister fra hverandre ut i fra hva de ønsker å oppleve. De fem modusene er: Rekreasjonsmoduset, Avledningsmoduset, Opplevelsesmoduset, Utforskningsmoduset og

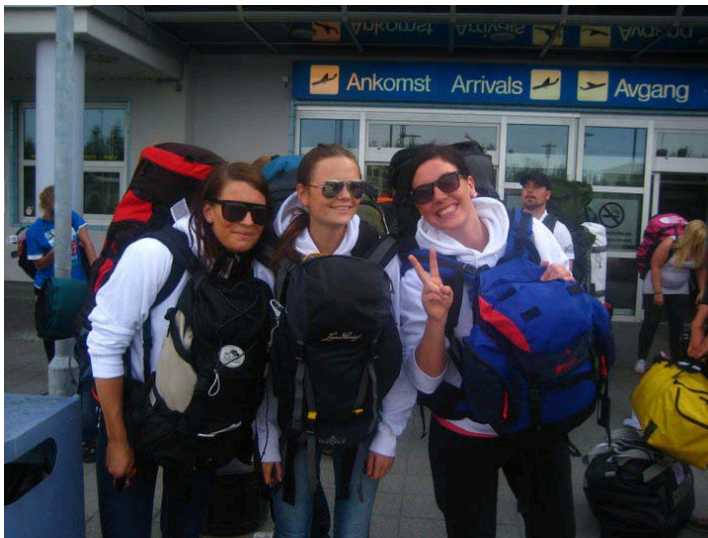
det Eksistensielle moduset. Vi har tatt utgangspunkt i disse to typologiene, og trukket de opp mot autentisitet, og dette har gitt oss et godt grunnlag for å forstå backpackerens motiver. Da typologiene ikke sier noe om turistens behov, har vi også benyttet oss av Pearces (2005) reisekarrierestige, som baserer seg på Maslows behovspyramide. Den forklarer hvilke behov turisten drives av på sin reise.

Vi velger å benytte oss av denne teorien til å segmentere backpackermarkedet i Norge. På denne måten får vi en bedre forståelse for backpackermarkedet i dag, og eventuelle variasjoner i motiv, behov og ønsker. Vi tror nemlig ikke backpackermarkedet i Norge er et homogent marked.

3.0 Backpackeren

Det finnes ingen eksakt definisjon på hva en backpacker er, men i boken, "Key Concept in Tourism Studies" av Smith, MacLeod og Robertson (2010, 18), defineres backpacking som "uavhengig reise utført av enkeltpersoner eller små grupper, som har en tendens til å være fleksible, på lavt budsjett og med lett bagasje".

Backpackeren ble tidligere sammenliknet med hippiene på 60- og 70-tallet, med et stereotypisk bilde av en sjuskete, umoralsk og narkotikabrukende skikkelse (Smith, MacLeod og Robertson, 2010, 18; Scheyvens, 2002, 145). Det negative bildet av backpackeren gjorde at mange destinasjoner rundt om i verden så på dem som truende og ødeleggende for destinasjonen og deres lokalbefolkning, og ønsket derfor ikke å tiltrekke seg slike turister. I tillegg mente mange turistplanleggere at backpackere "brakte" mange ressurser på destinasjonen, uten å legge igjen nok penger da de reiste (Scheyvens, 2002, 145-146). En annen kritikk mange backpackere har fått, er overdreven fokus på pruting, for å sikre at deres økonomi vil vare hele deres reise, noe som oppleves som ufølsomt og uhøflig av lokalbefolkningen (Scheyvens, 2002, 147).

Pearce (1990) hevder allikevel at backpackeren i senere tid har fått et mer positivt omdømme, og at beskrivelsen av backpackeren som en budsjett-reisende som reiser over lengre perioder, er en beskrivelse som aksepteres av de fleste.

Scheyvens (2002, 145) hevder at backpackere faktisk har som hovedmotiv å omgås med

lokalbefolkningen og dele deres lokale livsstil, mer enn andre type turister som reiser på organiserte pakketurer. Hun hevder videre at selv om det finnes noen få ekstreme tilfeller av backpackere med upassende oppførsel ovenfor lokalbefolkningen, finnes det også de som genuint ønsker å lære mer om de lokale og deres kultur, livsstil og miljø (Scheyvens, 2002, 150). En annen faktor hun trekker frem, er at det negative bildet backpackere har blitt tilegnet, mye skyldes oppfatningen av at de legger igjen lite penger på destinasjonen fordi de ønsker å leve på budsjett. Et motargument til dette, er at backpackere faktisk legger igjen *mer* penger

enn andre turister, på grunn av at deres opphold gjerne har lengre varighet, i tillegg til at de legger igjen penger på mer avsidesliggende og isolerte steder, og på et større geografisk område enn andre typer turister. Fordi de bruker penger på lokalt produserte varer og tjenester, kan backpackere også være mer verdt for lokalbefolkningen enn de vanligvis får ære for (Scheyvens, 2002, 152).

Smith, MacLeod og Robertson (2010, 18) beskriver backpackeren som en turist som benytter seg av transportmidler og overnattingsmuligheter som den mest konvensjonelle turistten ikke benytter seg av, som blant annet hosteller. Denne beskrivelsen samsvarer i stor grad med beskrivelsen av "Drifteren", som er en av Cohens (2004, 39) fire turisttyper, og som anses som den første beskrivelsen av en backpacker (Paris & Teye, 2010, 245). Cohens fire turisttyper vil vi komme tilbake til senere i denne avhandlingen.

Det finnes altså mange ulike definisjoner av hva en backpacker er, og begrepet "backpacker" har utviklet seg med tiden. Vi velger å se på de ulike faktorene som beskriver denne turistten, for å få en helhetlig forståelse av hvem backpackeren er: De er som oftest mennesker i alderen 18-30 år, som er uavhengig organisert og fleksible i deres reiserute, og deres reiser er ofte lengre enn vanlige feriereiser. De har preferanse for budsjettovernatting og ønsker å møte andre reisende. De ønsker å utforske lokal kultur gjennom lokalbefolkningen og tilegne seg ny kunnskap, samt delta i uformelle ferieaktiviteter (Paris og Teye, 2010, 245; Pearce, 1990; Thyne, Davies og Nash, 2004, 97; Loker-Murphy, 1996, 25; Hecht og Martin, 2006, 73)

3.1 Backpackersegmenter

Forskere har funnet ut at det er visse motiver som viser seg å være gjennomgående hos backpackere i forhold til reising. Nemlig flukt fra hverdagen, ønsket om autentiske opplevelser, et element av noe nytt og spennende, sosialt samvær samt oppnåelse av noe eller læring (Loker-Murphy, 1996, 31-32; Paris og Teye, 2010, 245-246; Moscardo, 2006).

Det er allikevel ikke alle backpackere som drives av disse motivene. Forskere har funnet ut at backpackere ikke utgjør en homogen gruppe, men at backpackermarkedet kan deles inn i ulike segmenter, med ulike ønsker, behov, motiv og atferd (Thyne, Davies og Nash, 2004; Loker-Murphy, 1996; Ryan og Mohsin, 2003). Loker-Murphy (1996) fant for eksempel fire ulike segmenter blant backpackere i Australia, basert på deres reisemotiv. Disse kaller hun «Social/Excitement Seekers», «Escapers/Relaxers», «Achievers» og «Self-Developers». Thyne, Davies og Nash (2004) har også utforsket backpackermarkedet, og funnet fem

forskjellige segmenter av backpackere i Skottland, basert på deres behov, ønsker og motiv. Segmentene de fant, kaller de: «Typical Backpackers», «Discoverers», «Outdoors», «Family Ties» og «Routine Travellers».

Som disse forskerne, ønsker også vi å undersøke om backpackere utgjør et homogent marked, eller ikke. For å gjøre dette vil vi starte med å avklare hva det er som gjør at turister reiser.

4.0 Reisemotiver – Hvorfor reiser vi?

Det finnes ulike teorier og meninger om hvorfor mennesker reiser, og for å få en forståelse for dette kreves en definisjon av turisme som fenomen. Vi velger da å ta utgangspunkt i Urry og Larsens (2011, 4) beskrivelse.

I følge Urry og Larsen (2011, 4) kan turisme ses på som en fritidsaktivitet, og dermed en motsetning til organisert arbeid, som skjer når mennesker forflytter og oppholder seg på destinasjoner utenfor personens bosted eller jobb. Bosetting kan midlertidig foregå, men det er da snakk om bosetting over kortere perioder, der turisten alltid har en intensjon om å flytte hjem igjen.

Turisten velger å reise steder der hun kan oppleve landskap og byer som skiller seg fra det hun opplever i hverdagen, og vektlegger det visuelle ved landskap og arkitektur i mye større grad, enn hva hun gjør i sitt daglige liv. Hun er altså på jakt etter å føle og oppleve noe annerledes enn hva hun er vant til (Urry og Larsen, 2011, 4).

Her spiller reklame, filmer, TV, magasiner og litteratur en viktig rolle (Urry og Larsen, 2011, 4). Disse kanalene bidrar til å gi turisten forventninger til hva som er typiske matopplevelser, kulturelle attraksjoner og omgivelser, samt hvordan lokalbefolkning på destinasjonen er. Turisten jakter med andre på ord på det som er typisk for destinasjonen, ut i fra hvilke bilder ulike kanaler har skapt i hodene til turistene (Urry og Larsen, 2011, 5). Når en turist ser de greske hvite murhusene med blå vinduer, og spiser gresk salat med fetaost og tzatziki, føler de kanskje at det er det «ekte Hellas» de opplever. De føler kanskje også at de opplever det «tradisjonelle irske» når de sitter på en pub i Dublin, og nyter en Guinness-øl, mens en gatemusikant spiller irsk folkemusikk.

I tillegg til at media skaper forventninger hos turistene, mener Urry og Larsen (2011, 2) at turistene også har et «gaze», eller syn, som representerer turistens måte å se verden og virkeligheten på, som igjen bestemmes av hvert enkelt individs sosiokulturelle rammer. De sosiokulturelle rammene påvirkes av sosial status, kjønn, nasjonalitet, alder og utdanning, og kan sees på som et filter bestående av ideer, evner, ønsker og forventninger.

Overført til reiselivet, og turistenes opplevelse på en destinasjon, betyr dette at turister ser og opplever destinasjonens natur, kultur, landskap, mennesker og attraksjoner, ut i fra egne erfaringer, ønsker og forventninger, preget av kulturelt betingede normer og verdier (Urry og Larsen, 2011, 2-3). Dette betyr at det ikke finnes en felles opplevelse for alle turister, men at hva du opplever og hvordan du opplever det, har sammenheng med din bakgrunn.

En tradisjonell nordmann ser for eksempel kanskje på Delhi i India som en skitten, kaotisk, overbefolket og fattig destinasjon fordi det er store motsetninger til det han er vant med i Norge og den norske kulturen. En person fra Istanbul derimot, kan oppleve Delhi som en by full av personlighet, uttrykk, historie og sjel, fordi kontrastene mellom byene kanskje ikke er like store. For turistene, representerer kanskje disse opplevelsene det autentiske ved destinasjonen de besøker.

5.0 Autentisitet

I reiselivsforskning er det uenigheter om hvorvidt dagens turist reiser for å oppleve autentisitet eller ikke. Boorstin (1964, sitert i Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 90) hevder at turistene før i tiden var på jakt etter autentiske opplevelser, men at denne turistene nå har blitt erstattet med en overfladisk og moderne masseturist. MacCannell (1973 sitert i Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 90), på den annen side, mener turistene fortsatt er på jakt etter autentisitet.

Den tradisjonelle definisjonen på autentisitet handler om hvorvidt noe er ekte og genuint, eller ikke. I turismesammenheng handler autentisitet om hvorvidt turistprodukter som kunst, festivaler og ritualer er opprinnelige. Ut i fra denne definisjonen, er et eksempel på et autentisk turistprodukt, det kjente maleriet «Mona Lisa» som er utstilt i Louvre museet i Paris, da dette er det opprinnelige maleriet Leonardo Da Vinci malte på begynnelsen av 1500-tallet.

Autentisitet i denne sammenhengen blir målt ut i fra objektive kriterier, og Wang kaller dette for *objektiv autentisitet* (Wang, 1999, 351).

Denne definisjonen på autentisitet forklarer ikke godt nok hvilke motiv turister har for å reise, og Wang (1999, 351) har derfor utvidet begrepet til å omhandle flere former for autentisitet, nemlig konstruert- og eksistensiell autentisitet.

Konstruert autentisitet handler om at noe er rekonstruert og ikke opprinnelig.

Lokalbefolkningen baserer seg på hvilke forventninger turister har til hva som er ekte, og iscenesetter representasjoner av dette, for å tilfredsstille turister og deres søken etter det «ekte». Det er altså ikke snakk om autentisitet i objektiv forstand, men en konstruksjon av denne, som gir turistene følelsen av å oppleve autentisitet (Wang, 1999, 351). Som et eksempel kan vi tenke oss Sápmi Park i Karasjok, der turister får oppleve samisk håndverk, joik, reindrift og samiske folkedrakter, noe de anser som symbolsk for den samiske kultur og livsstil. Allikevel er dette en rekonstruksjon av deres kultur, da de fleste samer i dag lever som andre nordmenn.

For å forklare forskjellen på den objektive- og konstruerte autentisiteten, bruker Goffman (1959 sitert i MacCannel, 1999, 92) begrepene «frontstage» og «backstage». Begrepene er basert på sosiale strukturer, og definerer et skille mellom ulike interaksjoner mellom mennesker, med tanke på hvilke sosiale roller de spiller i ulike kontekster. La oss på nytt trekke frem eksempelet med Sápmi Park i Karasjok.

Når turistene besøker parken, reiser hun dit for å oppleve det hun anser som symboler på samisk kultur. I interaksjonen mellom turistene og samene, spiller samene rollen som vertskap og representant for den tradisjonelle samiske kulturen, mens turistene spiller rollen som gjest. Fordi det samene presenterer i denne parken ikke er samenes måte å leve på i dag, kun en del av deres kultur og gjengivelse av hvordan samene levde før, kan dette kalles «frontstage» i interaksjonen mellom samene og turistene. Det turistene opplever er ikke samens sanne virkelighet. Hadde derimot turistene blitt bedt med hjem til samens hus, møtt hans familie og sett hvor han jobber, hadde turistene kommet «backstage», da dette er samens virkelighet i dag, og en større del av det samene virkelig presenterer. Kort oppsummert, er dette et eksempel på at samene ønsker å tilfredsstille turistens søken etter autentisitet, selv om dette kanskje ikke er representativt for samenes kultur i dag.

Eksistensiell autentisitet, er en subjektiv form for autentisitet, og er ikke noe objektivt andre kan definere som autentisk eller ikke-autentisk. Det er snakk om din egen opplevelse av hva som er ekte. Wang (1999, 361-364) skiller mellom to typer eksistensiell autentisitet; intra-personlig og inter-personlig. Intra-personlig autentisitet handler om å finne seg selv og sin identitet. Det handler om å komme i kontakt med sitt «autentiske jeg», som er personen du er når du er distansert fra kravene og forventningene som stilles til deg i dagliglivet (Wang, 1999, 361-362).

Inter-personlig autentisitet handler om mellommenneskelige bånd, og det å finne sitt «autentiske jeg» i samhandling med andre. Ferien kan da styrke ekte og intime bånd med familie, venner og andre mennesker man er glad i, eller være en måte å oppleve seg selv som en del av et fellesskap på. På den måten finner turisten seg selv (Wang, 1999, 364-365).

Ulike turister har ulik oppfatning av hva som er autentisk, og derfor oppsøker de forskjellige opplevelser på sine reiser. For å forstå hva turisten opplever som autentisk, kan det være hensiktsmessig å skille mellom ulike typer turister.

6.0 Cohens turisttypologier

I 1972 utarbeidet Cohen en turisttypologi, som er en klassifisering av turister, der han utarbeidet fire kategorier ut i fra turistens ønske om nyhet versus det familiære (Cohen, 2004, 39).

Den organiserte masseturisten beskrives som den turisten som ønsker størst grad av familiaritet på sine reiser. Hun ønsker høy grad av tilrettelegging når det gjelder overnatting, bespising, transport og attraksjoner (Cohen, 2004, 39). Et eksempel på denne turisten er de som ønsker å reise på chartertur av all-inclusive typen.

Den individuelle masseturisten er relativt lik førstnevnte turist i ønsket om familiaritet og tilrettelegging, men skiller seg fra den organiserte masseturisten ved at de tillater seg å være mer uavhengig på destinasjonen (Cohen, 2004, 39). Dette kan være turisten som bestiller fly og hotellpakke til Kreta, gjennom Apollo eller Star Tour.

Utforskeren skiller seg fra de to foregående turisttypene, da de har et større fokus på å oppleve noe nytt på sine reiser, i tillegg til at de organiserer turen på egen hånd. De ønsker også i større grad å ta del i den lokale kulturen, og beveger seg ofte utenfor de mest populære

stedene for turisme. Selv om denne turisten kanskje ønsker å klare seg selv, har de behov for en viss komfort på sine reiser (Cohen, 2004, 39). Eksempler på utforskere, er turister som reiser til Bordeaux fremfor Paris, eller Andorra istedenfor Barcelona, og som gjerne bor på hosteller og vandrerhjem underveis.

Driftern er den turisten med størst behov for nye opplevelser på sine reiser, og det er denne type turist backpackeren har blitt sammenliknet med. De er opptatte av kultur og å kunne lære om den lokale livsstilen på destinasjonen de besøker, men utenom dette har de ikke nødvendigvis et mål med reisen. De ønsker opplevelser som skiller seg mest mulig fra deres hverdag, og ønsker ikke hjelp til å organisere turen fra kommersielle aktører (Cohen, 2004, 39). Denne turisten kan du finne mediterende i et tempel i Tibet, på et kryddermarked i Marokko, eller kjørende på en scooter i Mumbai i India.

For å forenkle beskrivelsen av turisten, valgte Cohen å redusere de fire kategoriene til to, der den organiserte- og individuelle masseturisten omtales som den institusjonaliserte turisten, mens utforskeren og driftern omtales som den ikke-institusjonaliserte turisten. Vi velger å se på den institusjonaliserte turisten som «masseturisten», og den ikke-institusjonaliserte turisten som den «uavhengige reisende» (Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 168).

Denne kategorisering av turisten forklarer kanskje turistens atferd, men ikke godt nok hvilke motiv de har for å reise. Ettersom hensikten med denne avhandlingen er å undersøke backpackeres motiv for å reise til Norge, ønsker vi å trekke frem Cohens moduser fra 1979.

7.0 Cohens moduser

I 1979 utarbeidet Cohen en turisttypologi der han formulerte fem turistmoduser som forklarer hvorfor turisten reiser, og hvilke opplevelser de søker (sitert i Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 170). Hensikten med denne klassifiseringen var å finne forskjeller mellom ulike turister basert på deres motiv for å reise.

Cohen ønsket å kunne studere turistfenomenet på en systematisk måte, og gjøre sammenlikninger av ulike turister ved å se på ulike forhold som oppstår mellom et menneske og hans eller hennes «kjerne».

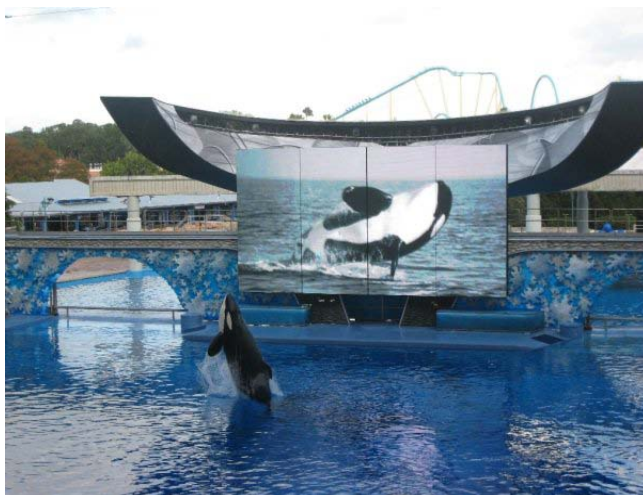
I sosiologisk forskning beskrives kjernen som en hellig sone av absolutt virkelighet, som først og fremst er tilknyttet samfunnet mennesket lever i, og hvorvidt mennesket føler tilhørighet til

dette. Mennesket kan allikevel føle tilknytning til andre steder enn samfunnet det lever i, og kjernen gir da retning til hvor mennesket ønsker å reise (Turner, 1973 sitert i, Apostolopoulos, Leivadi, Yiannakis, 1996, 91).

De fem modusene for reisemotiv, strekker seg fra et rent hedonistisk motiv der rekreasjon er det viktigste, til søken etter mening og det autentiske. De beskriver altså turistens indre motivasjon for å reise (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 94). Vi vil derfor gå dypere inn i denne typologien i vår avhandling, og benytte den for å forstå hva som gjør at backpackere reiser til Norge.

Rekreasjonsmoduset er det første av Cohens fem moduser. Turistene i dette moduset reiser på ferie for rekreasjon, for å få tilbake krefter både fysisk og psykisk. De reiser for å oppnå en god følelse, og ønsker at ferien skal være ”foryngende”. De drives av push-faktorer, altså faktorer som motiverer til å reise vekk fra noe (Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 97), som for denne turisten er spenninger og slit som hverdagen gir dem. Denne turisten er ikke opptatt av et dypere eller spirituelt innhold i sine opplevelser, og reiser ikke for å oppnå selvrealisering eller for å utvikle seg selv. Selv om rekreasjons-turisten finner opplevelser på destinasjonen interessante, anses de ikke som personlig viktige, og de har ikke nødvendigvis noen formening om hva de vil oppleve, og hvor de vil reise. Denne turisten blir sett på som masseturist (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 95-96).

Denne turisten anser ikke mennesker og landskap i omgivelsene som ekte eller del av sin egen verden. De søker ikke autentiske opplevelser på reisene sine, men ønsker å oppnå rekreasjon, nytelse og underholdning. Turisten er klar over at det de opplever gjerne er det som kalles konstruert autentisitet, og at de selv og vertskapet spiller roller, men anser ikke dette som noe

problem (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 95).

”Hjemmet”, altså turistens opprinnelige land og kultur, er turistens virkelige verden og kjerne. Hadde det ikke vært for at denne verdenen kan bli slitsom fra tid til annen, hadde ikke turisten i rekreasjonsmoduset reist i utgangspunktet (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis,

1996, 96). Turisten i rekreasjonsmoduset tar for eksempel gjerne med seg familien til

Liseberg i Göteborg eller til Sea World i Orlando, for å underholdes og komme seg vekk fra jobb og skole, slik at de kan vende tilbake til sin hverdag med ny energi.

Avledningsmoduset er Cohens andre modus. Turisten vi finner i dette moduset, ser også på reisen som en måte å få tilført energi på, ved å avlede tankene fra hverdagslige rutiner og stress, og i følge Cohen anses gjerne reisen som et ”legemiddel” eller ”healing”. Som med turisten i rekreasjonsmoduset, har opplevelser her heller ikke personlig betydning, og autentiske opplevelser er av liten interesse. Det er push-faktorer som rutiner og kjedsomhet i hverdagen som motiverer disse turistene til å reise (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 96-97).

Det som skiller denne turisten fra rekreasjonsturisten, er mangelen på tilknytning til en kjerne. Turisten i avledningsmoduset, føler ikke tilknytning til sitt hjem, og selv om deres reiser er en flukt fra rutiner, som healer kroppen og sjelen der og da, forbedrer eller fornyer det ikke turistens tilhørighet til hjemmet, slik det kanskje gjør for rekreasjonsturisten.

(Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 96-97). Turisten i avledningsmoduset kan du for eksempel finne på en strand i Gran Canaria, med en solhatt på hodet og en paraplydrink i hånda, der hun får en avledning fra sin rutinepregede hverdag.

Det tredje moduset kaller Cohen *opplevelsesmoduset*. Det som skiller turistene i opplevelsesmoduset fra turisten i avledningsmoduset, er at disse turistene er klar over deres mangel på tilhørighet til en kjerne. I motsetning til turisten i avledningsmoduset, forstår turisten i opplevelsesmoduset at de kan være overfladiske og mangler autentiske opplevelser i hverdagen. De ser på dette som bekymringsfullt (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 97).

I opplevelsesmodusets oppnå av autentiske opplevelser når mennesket bryter båndene til sin hverdag. Dette vil si opplevelser utenfor egen kulturelle verden, der de opplever noe som anses

som annerledes og nytt. Dette kan være et annet landskap, en annen livsstil eller en annen kultur. Turisten i opplevelsesmodusets er på jakt etter en ny mening, og leter etter autentisitet i det som er annerledes. For denne turisten er det ikke akseptert å oppleve iscenesatt autentisitet, slik det er for turisten i rekreasjonsmodusets (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 98).

Som ved de to foregående modusene, er også turisten i opplevelsesmodusets drevet av push-faktorer, da motivet for å reise er jakten på autentisitet, som de ikke føler i egen hverdag. De er bevisst på destinasjonens annerledeshet og observerer andres autentiske liv, men blir selv aldri en del av deres autentiske måte å leve på. Turisten i opplevelsesmodusets er alltid en fremmed blant det autentiske (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 98-99). Turisten i dette modusets, kan for eksempel reise til en stamme i Afrika, for å observere deres kultur og autentiske måte å leve på.

Det fjerde av Cohens moduser, kaller han *utforskningsmodusets*. Turisten i dette modusets er også opptatt av det autentiske, og engasjerer seg mer i det autentiske livet til menneskene på destinasjonene de besøker, uten å forplikte seg helt til det. Turisten i utforskningsmodusets, stempler og sammenlikner ulike kulturer, og anser de som ulike alternativer til autentisitet. Målet er å finne en kultur som passer turistens egne ønsker og behov, og på denne måten "finne seg selv" (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 100). Fordi turisten i utforskningsmodusets leter etter seg selv og sine behov, vet de ofte ikke hva de søker, og mangler gjerne mål og mening med sine reiser. Det de vet er at de søker etter autentisitet som påvirker deres «autentiske jeg». I dette modusets, er turistens motiv for å reise mer rettet mot pull-faktorer, som er faktorer som driver deg mot noe, da de tror de finner mening med tilværelsen i andre kulturer. Denne jakten på mening kan bli en livsstil der turisten ender opp med å gå fra kultur til kultur, uten å ta et fast standpunkt til hvem han er og hvor han hører hjemme (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 100).

I likhet med turistene i opplevelsesmodus, kan en turist i utforskningsmodus reise til en stamme i Afrika. Forskjellen mellom turistene er allikevel at turistene i dette moduset i større grad tar del i den lokale kulturen, og deres skikker og tradisjoner, fremfor kun å observere.

Det *eksistensielle moduset*, er Cohens femte og siste modus. Den ekstreme versjonen av en turist innenfor dette moduset, er fullt ut forpliktet til et valgt samfunn, men i motsetning til rekreasjonsturisten er ikke dette nødvendigvis turistens opprinnelige samfunn. Det som kjennetegner en eksistensiell turist er at de lever i to ulike verdener. De vil ha

opplevelser som gir indre mening og som er av betydning (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 100-101).

For denne turist, er den «nye verdenen» og det nye samfunnet, det eneste meningsfulle i livet. Tiden de bruker her gjør at turistene takler hverdagen, slik at besøket til den andre verdenen blir deres form for rekreasjon. Det at opplevelsene i den nye verdenen faktisk gir turistene mening, er det som skiller den eksistensielle turist fra turistene i rekreasjonsmodus (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 101).

Noen turister i dette moduset, knytter seg helt til den nye verdenen, og starter et nytt liv, der de har blitt en del av den nye kulturen og deres livsstil, og ønsker å bli en del av lokalbefolkningen. På en side kan en derfor kanskje mene at de ikke lenger er turister, ettersom de anser seg selv som del av den nye verdenen og kulturen. Det som allikevel gjør dem til turister, er at de av praktiske årsaker, som familie eller jobb, ikke har mulighet til å flytte permanent til deres valgte samfunn. Det at de må flytte på seg mellom sine to verdener, er det som gjør dem til turister. De reiser fra meningsløshet i deres opprinnelige hjem, til en autentisk tilværelse i deres nye verden (Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 101).

Den nye verdenen kan både være en kultur eller et samfunn som er helt ukjent for turistene, men også en kultur som har tilknytning til turistens opprinnelse. Et eksempel på en turist i det eksistensielle moduset, er en amerikaner som reiser til Norge for å utforske sin opprinnelse, fordi han eller hun har slektninger som tidligere emigrerte fra Norge til USA

(Apostolopoulos, Leivadi og Yiannakis, 1996, 101).

Ut i fra Cohens beskrivelse av de ulike modusene, ser vi at turistene i rekreasjonsmodus og avledningsmodus har likhetstrekk med hans tidligere beskrivelse av masseturisten, og at turistene i opplevelsesmodus, utforskningsmodus og det eksistensielle moduset, kan passe til Cohens beskrivelse av den uavhengige reisende.

8.0 Skillet mellom masseturisten og den uavhengige reisende i jakten på autentisitet

Boorstin (1964) mente masseturistens måte å reise på gjør at de opplever konstruert autentisitet på sine reiser. Han mente masseturisten isolerer seg fra det lokale miljøet og lokalbefolkningen, i det han beskriver som en boble. Fordi de reiser i guidede grupper, og lar seg glede og underholde av konstruerte autentiske attraksjoner og gjengivelser av virkeligheten, mister de muligheten til å oppleve virkeligheten på destinasjonen. De får altså kun oppleve «frontstage» på destinasjonen, som vi tidligere har beskrevet.

Dette mente Boorstin (1964) tvinger lokalbefolkningen til å produsere mer av det masseturisten ønsker å se, som kanskje blir mindre og mindre likt virkeligheten og den kulturelle forankringen, og som til slutt danner miljøer skapt av og for turister. Det kan altså bli en ond sirkel, som resulterer i at destinasjonen mister sitt kulturelle særpreg, i et forsøk på å tilfredsstille masseturistens ønske etter attraksjoner og opplevelser, som destinasjonen egentlig ikke representerer.

Den uavhengige reisende, som Cohen (1972, sitert i Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 167-168) beskriver, er en kontrast til masseturisten, i den grad av at hun organiserer og begir seg ut på reiser på egen hånd, uten hjelp fra kommersielle aktører. I tillegg ønsker hun å oppleve autentisitet på en mer objektiv eller eksistensiell måte, fremfor konstruert autentisitet. Dette betyr at hun ønsker å oppleve den virkeligheten som lokalbefolkningen lever i, altså destinasjonens «backstage».

Fordi Cohens typologier ikke sier noe om turistens atferd over tid, ønsker vi også å benytte oss av det Pearce kaller for turistens reisekarrierestige, for å finne svar på vår problemstilling. Denne kan hjelpe oss til å få et mer utdypende bilde av backpackeren, da den kan si oss noe om backpackerens behov.

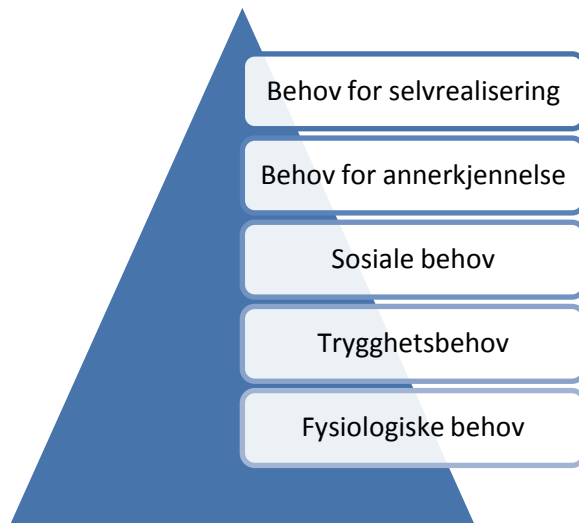
9.0 Pearces reisekarrierestige

Pearce og Lee (2005) ønsket også å beskrive turister på bakgrunn av deres motivasjon for å reise, og mente turistenes atferd styres av flere motiver, som endrer seg i ulike reisesituasjoner. Han mente derfor at en teori for turistmotivasjon måtte kunne gjenspeile dette mønsteret av skiftende motiver. Han utviklet da et hierarki som han kalte turistenes «Travel Career Ladder» (TCL), altså turistenes reisekarriere, basert på sosial psykologi og Maslows behovspyramide (Loker-Murphy, 1996, 26).

Maslow ønsket å analysere menneskelige behov, og utarbeidet et hierarki bestående av fem nivåer. Hvert av de fem nivåene representerer et behov, der hierarkiet totalt består av fysiologiske behov, trygghetsbehov, sosiale behov, behov for anerkjennelse og til slutt behov for selvrealisering (1954, sitert i Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 127).

Dette har vi illustrert i figur 9.0 Maslows Behovspyramide.

Fig.9.0 Maslows Behovspyramide

I følge Maslow (1954, sitert i Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 127) måtte individets fysiologiske behov dekkes før individet følte trygghetsbehov, som er det neste nivået. Deretter måtte dette behovet tilfredsstilles før individet kjente behov for omsorg og kjærlighet, altså sosiale behov. Slik beveger individet seg oppover i hierarkiet, før en til slutt har behov for selvrealisering.

I ettertid har Maslows måte å fremstille individets behov på fått kritikk. Kritikken går ut på at behovene ikke nødvendigvis må skje trinnvis, flere behov kan gjøre seg gjeldende samtidig og de nederste behovene behøver ikke alltid å dekkes før individet føler for å dekke behovene i de øvre nivåene (Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 128).

Pearce tok utgangspunkt i Maslows behovspyramide, og brukte den i reiselivssammenheng. Han overførte behovene på hvert av de fem nivåene, til behov i reisesituasjoner (Pearce og Lee, 2005).

Pearces reisekarrierestige har vi illustrert i figur 9.1.

Fig. 9.1 Pearces Reisekarrierestige

Det nederste nivået utgjorde et *rekreasjonsbehov*. Mennesker som drives av behov på dette nivået ønsker rekreasjon og personlig fokus, og reiser for å komme seg vekk fra en krevende hverdag med rutiner og stress (Pearce og Lee, 2005, 235).

Det neste nivået i reisekarrierestigen, kaller Pearce for *trygghetsbehov*. Nivået handler om at individet ønsker ulike grader av spenning, samtidig som at trygghetsfølelsen bevarer. Individene som drives av behovet i dette nivået av hierarkiet, oppsøker uvanlige settinger og ønsker å spise mat og møte mennesker som er annerledes enn hva de er vant med (Loker-Murphy, 1996, 28).

Det tredje nivået i Pearce sin reisekarrierestige, kalles *relasjonsbehov*, og går ut på at individet ønsker å bygge og utvikle sine personlige forhold gjennom å reise (Pearce og Lee, 2005, 235).

I det nest øverste nivået har turistene et *selvutviklingsbehov*. Individet ønsker her å utvikle sine ferdigheter og kunnskap, og er opptatte av hvordan de fremstår ovenfor andre (Loker-Murphy, 1996, 28). De reiser til steder som gir dem status, og personlig vekst og læring står i fokus (Pearce og Lee, 2005, 235).

I det øverste og siste nivået, drives individet av et *selvrealiseringsbehov*. Individet oppsøker steder som gir dem følelser av frihet, og de er opptatte av å være uavhengige, selvstendige og vil bruke sine egne evner. De ønsker å overgå sine personlige grenser, og de er opptatte av å ivareta egne og andres interesser (Ellingsen og Rosendahl, 2001, 119).

I tillegg til nivåene i hierarkiet, la Pearce til et karrieresperspektiv. En karriere har både en objektiv og subjektiv side, men i denne sammenhengen er det den subjektive siden som er interessant. Den subjektive siden av en karriere går ut på at mennesker tar del i flere ulike sosiale hierarkier, og at det går utover deres eget selvbilde og image, når deres status eller stilling i disse hierarkiene endres. Goffman (1961 sitert i Loker-Murphy, 1996, 26) mente at denne subjektive måten å se en karriere på, og endringene i den, kunne brukes i mange sammenhenger, og at det var en måte å referere til mange ulike sosiale situasjoner som mennesker er involvert i, i løpet av deres livsløp.

Pearce (2005) så altså på logikken bak dette hierarkiske og sosiale konseptet som et godt teoretisk rammeverk for reising og feriering, og kombinerte det med Maslows klassifisering av menneskelige behov. Turisters reisekarriere er derfor et rammeverk som går ut på at turistens stilling i et hierarki av ulike motiver kan endre seg, noe som påvirker hvilke reisemotiver vi har i en gitt situasjon.

Ideen bak rammeverket er at menneskers motivasjon forandrer seg etter hvert som personen får mer reiseerfaring, og at jo mer reiseerfaring en får, desto høyere klatrer personen i hierarkiet. Reisekarrieren er derfor et mønster av reisemotiver som forandrer seg etter hvert som turisten får mer reiseerfaring. Pearce mener at noen mennesker beveger seg systematisk gjennom de ulike nivåene og har forutsigbare mønstre av motiv, mens andre blir på et bestemt nivå, avhengig av faktorer som helse og finansielle forhold (Pearce og Lee, 2005, 227). Pearce sitt hierarki for reisekarriere beskriver altså fem nivåer av ulike motiver, der det forventes at turisten over tid kan bevege seg oppover i hierarkiet, men at den samme turisten kan være på ulike nivåer i sin karriere, og drives av flere ulike motiv, avhengig av reisesituasjonen (Loker-Murphy, 1996, 27). Dette illustreres av pilen i figur 9.1.

Forskning viser at mennesker med mye reiseerfaring (besøkt mer enn ti land) drives av motivene i de høyere nivåene i hierarkiet. Fordi de allerede har hatt opplevelser og fått reiseerfaring som har dekket behovene i de lavere nivåene, drives de ikke lenger av disse. Mennesker med mindre reiseerfaring derimot, må ha opplevelser og få erfaringer fra de lavere nivåene, før de kan bevege seg oppover i hierarkiet og utvikle sin reisekarriere (Loker-Murphy, 1996, 27).

Pearces reisekarrierestige kan benyttes som et rammeverk for å forstå, måle og evaluere turistens reisemotiver og behov, noe som også var hensikten med Cohens typologier.

Reisekarrierestigen viser også utviklingen i turistens motiver og behov over tid, da vi ser turistens motiver og behov i sammenheng med deres reiseerfaring.

Som Ellingsen og Mehmetoglu (2005, 166) påpeker, er det mange av turisttypologiene som ikke nødvendigvis er utviklet for å oppnå nyttegevinst, men at de blir brukt i forbindelse med markedsføring og en måte å segmentere turister på.

10.0 Markedsføring

Markedsføring handler om å fremme salg av varer og tjenester gjennom forskjellige markedsaktiviteter, og er noe som har eksistert så lenge varer og tjenester har blitt produsert, og det har vært et behov for å skape positiv oppmerksomhet rundt sitt produkt (Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 22). Selv om perspektivet på markedsføring stadig forandrer seg på grunn av generell markedsmessig og samfunnsmessig utvikling, er det tre grunnleggende elementer som fortsatt er til stede, nemlig produktet, kunden og markedet.

Ellingsen og Rosendahl (2001, 35) beskriver en av de viktigste oppgavene i markedsføring som kontinuerlig undersøkelse av markedets ønsker og behov, for å utvikle produkter som kundene blir fornøyde med. Å skape kundetilfredshet er essensielt for å lykkes med markedsføring og for å kunne skape lønnsomhet over tid. Man må kjenne sitt marked, og de forutsetningene som påvirker kundes valg og atferd. For å gjennomføre denne oppgaven, kreves flere aktiviteter innenfor det som kalles bedriftens markedsmix (Ellingsen og Rosendahl, 2001, 40-41). Dette er arbeid med å påvirke etterspørsel etter et produkt ved bruk av konkurransemidlene produkt, pris, distribusjon og kommunikasjon.

I dagens dynamiske marked er ønsker og behov svært forskjellig fra kunde til kunde, så det er vanskelig, og heller ikke hensiktsmessig, å påvirke alle forbrukere i det samme markedet med den samme markedsmixen. Segmentering er derfor essensielt når det gjelder å tilrettelegge markedsføring til de ulike markedene (Ellingsen og Rosendahl 2001, 89).

10.1 Segmentering

Markedssegmentering kan sies å være en prosess for å identifisere de kundene som deler de samme behov og ønsker, og som vil reagere relativt ensartet på en gitt markedsføring. Man deler altså markedet inn i mindre spesifikke segment på bakgrunn av likhetstrekk, og tilpasser sitt produkt til det segmentet man ønsker å henvende seg til, som da blir målgruppen (Jobber

og Lancaster 2009, 18). Dette er hva forskere har gjort med backpackermarkedet i Skottland (Thyne, Davies og Nash, 2004) og Australia (Loker-Murphy, 1996).

Det finnes mange ulike måter en bedrift kan segmentere markedet sitt på. De vanligste metodene som ofte benyttes på forbrukermarkedet, er segmenteringskriterier som geografi, demografi, psykografi og atferd (Ellingsen og Rosendahl 2001, 91). Den enkleste inndelingen av et reisemarked, er segmentering basert på reisemotiv. Denne inndelingen kan allikevel være for enkel og ikke representativ nok, så det kan være nødvendig å inndeles segmentet igjen basert på noen av de andre segmenteringskriteriene.

Geografisk segmentering går ut på at marked deles inn i geografiske enheter som land, regioner, fylker eller byer. Markedsførere benytter seg ofte av geografisk segmentering for å kartlegge kundens geografiske beliggenhet (Kotler, 2008, 232).

Demografisk segmentering innebærer at markedet inndeles i grupper ut i fra variabler som alder, familiestatus, kjønn, inntekt, yrke/utdannelse, religion og nasjonalitet. Variablene er enkle å måle, men fordi de kun gir en grov beskrivelse av kundegruppen uten å si noe om deres motiv, blir det vanskelig å se menneskene bak tallene (Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 144). Derfor benytter markedsførere seg også gjerne av psykografisk segmentering.

Hensikten med psykografisk segmentering er å få størst mulig innsikt i hvordan forbrukere tenker, føler, lever og handler i forbindelse med kjøp av produkter. Denne formen for segmentering gir med andre ord en forståelse for kundens livsstil, som henger sammen med deres fritids- og ferievaner samt forbrukermønster. Psykografisk segmentering bidrar til å se forskjeller mellom personer innenfor samme demografiske gruppe, men metoden har fått kritikk, da personlighet er noe som forandrer seg, og som derfor ikke danner et tilstrekkelig segmenteringsgrunnlag (Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 95-96).

Bruk av flere segmenteringsmetoder kan da gi mer dekkende informasjon om forbrukeren, enn om man kun benytter seg av én (Ellingsen og Mehmetoglu, 2005, 144). I denne avhandlingen vil vi derfor benytte oss av demografiske variabler for å få en grov beskrivelse av backpackermarkedet, i tillegg til å benytte oss av Cohens typologier og Pearces reisekarrierestige, for å få en dypere forståelse for deres reisemotiv og atferd. Forstår vi deres motiver, kan vi også forstå hva som gjør at de kommer til Norge. Hva er det egentlig turister kommer til Norge for å oppleve?

11.0 Norge og det norske reiselivsproduktet

I regjeringens reiselivsstrategi, som ble utgitt av Nærings- og Handelsdepartementet i 2007, beskrives Norges særegne natur som det som trekker besøkende til Norge (NH, 2007, 7).

Allerede i andre halvdel av 1800-tallet, var motivasjonsfaktoren for å reise til Norge fosser,

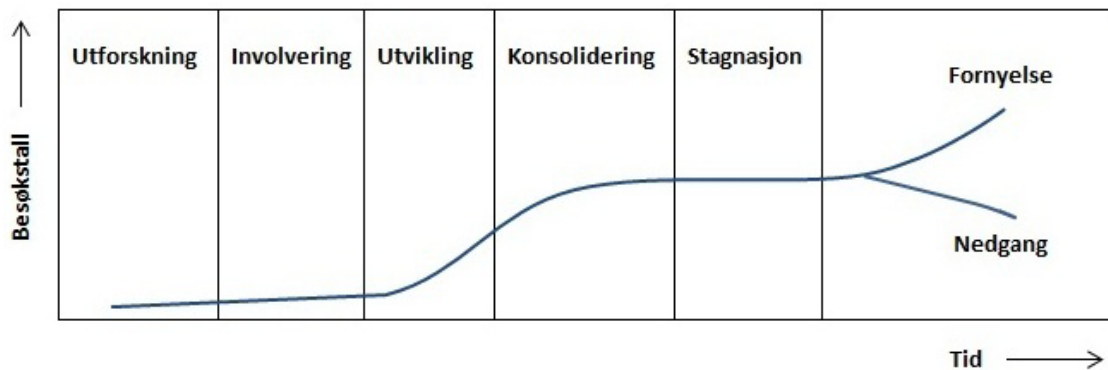
fjelltopper og uberørt natur. Norske malere som Tidemand og Gude og J.C. Dahl gjenga det norske landskapet i sine malerier, og preget av naturromantikken, ønsket de reisende å trenge inn i naturen, se på fossene og bestige fjelltoppene (Lyngnes, 2007, 35).

I utviklingen av det norske reiselivet, ble naturen definert som landets viktigste

gode. Dette førte til at landskap med fosser og fjell fikk attraksjonskraft, og bygder og gårder fikk økende besøk (Lyngnes, 2007, 35). Også i dag er Norges viktigste ressurs i reiselivssammenheng, natur og kultur. I markedsføringen av Norge, bruker Innovasjon Norge «Powered by nature» som sin merkevare (Tuftin, 2012), og de satser i dag på fire opplevelsesområder i deres profilering: Fjord- og fjellandskapet, fjell og villmark, kysten og kystkulturen og det arktiske Norge (Pettersen, 2009, 23).

Den norske naturen er verdenskjent. De norske fjordene er kåret til verdens beste naturbaserte reisemål, Lofoten er rangert til å være verdens tredje beste øy-reisemål, og arktisk safari i Kirkenes er på National Geographic Adventure Magazine sin liste over de 25 beste opplevelsesreisene i 2008 (NH, 2007, 7). I forhold til mange andre destinasjoner, er kanskje Norge mindre kommersielt tilrettelagt for turisme, og den norske naturen, og kulturen fremstår som relativt uberørt. Dette kan beskrives gjennom Butlers (1980, sitert i Ellingsen og Rosendahl, 2001, 268) livssyklus for en destinasjon.

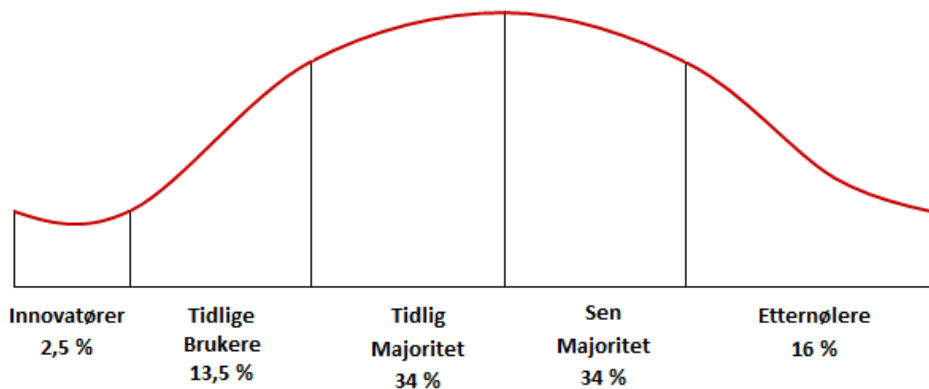
Fig. 11.0 Destinasjonens livssyklus (Viken, 1997, 195)

Butler (1980, sitert i Ellingsen og Rosendahl, 2001, 268) mener en destinasjon går igjennom fem ulike faser i sin utvikling, før destinasjonen eventuelt opplever nedgang, eller må fornyes. Som modellen illustrerer er den første fasen *utforskning*. Destinasjonen preges i denne fasen av få gjester, og naturen og kulturen har ikke blitt påvirket av turisme. I den andre fasen, som Butler kaller *involveringsfasen*, tilrettelegger lokalbefolkningen for kommersielt reiseliv, noe som betyr at reiselivsbedrifter blir opprettet og infrastrukturen blir utviklet for å kunne tiltrekke seg flere turister. Den tredje fasen er *utvikling*, og i denne fasen handler det om å utvide tilretteleggingen, og i større grad satse på større turisttrafikk. Butler kaller fjerde fase for *konsolidering*, og i denne fasen reduseres utviklingen av destinasjonen. Hotellkjeder og turoperatører overtar mer av organiseringen på destinasjonen. Den femte og siste fasen, kalles *stagnasjon*. Her har destinasjonens utvikling nådd sitt klimaks, og fått miljømessige, sosiale og økonomiske problemer, noe som gir negative konsekvenser for destinasjonens image. Turisttrafikken reduseres derfor i denne fasen.

Denne teorien beskriver ulike faser en destinasjon går gjennom i sin livstid som turistdestinasjon, men den sier ikke noe om turistene som besøker destinasjonen. For å forklare hva slags turist som besøker destinasjonen i destinasjonens ulike faser, kan teorien ses i sammenheng med en teori kalt diffusjonsteorien (Ellingsen og Rosendahl, 2001, 131).

Fig.11.1 Diffusjonsteorien (Ellingsen og Rosendahl, 2001, 130)

Diffusjonsteorien brukes blant annet i markedsføring for å dele forbrukere inn i grupper, basert på deres vilje til å akseptere nye produkter (Ellingsen og Rosendahl, 2001, 130-131). Det skilles mellom fem ulike forbrukere, med forskjellige egenskaper. Den første gruppen kalles *Innovatører*. Innovatørene er mennesker som liker å prøve nye produkter fordi de liker forandringer, og de ønsker gjerne å reise steder få har vært før dem. Kulturen og naturen på destinasjonen disse menneskene reiser til, er derfor lite påvirket av turisme. Den neste gruppen med forbrukere kalles *Tidlige brukere*. De er åpne for nye ideer og produkter, men stiller visse krav til infrastruktur og overnattingstilbud. De blir ofte ansett som forbilder for andre, og har derfor innflytelse på andre turistenes mening om produktet. *Tidlig majoritet* er hva den tredje gruppen kalles. De er gjerne litt forsiktig når det gjelder nye produkter, og er gjerne ikke den som prøver noe nytt først. Allikevel ønsker de å prøve ut «det nye» før den store massen. De ser gjerne etter videreutviklede og gjennomprøvede produkter. Den fjerde gruppen er den *Sene majoriteten*. Disse menneskene er skeptiske til det meste som er nytt, og ønsker at produkter skal være prøvd av andre før de selv blir interesserte. *Etternølerne* er den femte og siste gruppen, og består av mennesker som kun aksepterer produkter som passer med deres måte å leve på.

På bakgrunn av beskrivelsen av det norske reiselivsproduktet, tenker vi oss at Norge som destinasjon befinner seg et sted mellom utforsknings- og involveringsfasen i sin livssyklus. Norge har, som tidligere skrevet, en relativt uberørt natur og kultur, og er mindre

kommersielt tilrettelagt for turisme, sammenliknet med andre destinasjoner. Ser vi dette i sammenheng med diffusjonsteorien, kan turistene som kommer til Norge sammenliknes med «Tidlige brukere» og «Tidlig majoritet». Dette er altså mennesker som er åpne for nye opplevelser, og som ønsker å utforske og oppleve det som er nytt før alle andre, samtidig som de stiller visse krav til infrastruktur. De anses gjerne som forbilder for andre, og kan derfor si oss noe om fremtidig etterspørsel fra andre turister (Ellingsen og Rosendahl, 2001. 131).

12.0 Oppsummering av presentert teori

Vi har nå prøvd å forstå backpackeren med utgangspunkt i Cohens to typologier, Wangs (1999) tre former for autentisitet og Pearces (2005) reisekarrierestige. Dette har vi sett opp mot Norge som turistdestinasjon, for å få en forståelse for hva det er som trekker backpackere til Norge.

Vi har sett på hvordan jakten på autentiske opplevelser kan være turistenes grunnleggende motiv for å reise, og hvilke ulike former for autentisitet turistene kan være på jakt etter. For å kunne trekke dette opp mot backpackeren, og forstå hva slags opplevelser backpackeren søker, har vi videre benyttet oss av Cohens typologier.

Cohens typologi fra 1972 har gitt oss en grov kategorisering av turistene, som har gjort det mulig for oss å skille mellom backpackeren og andre type turister, først og fremst masseturisten. Drifteren og utforskeren er de kategoriene Cohen klassifiserer som den ikke-institusjonaliserte reisende, og som vi kaller den «uavhengige reisende». Basert på teoriens beskrivelse av backpackeren i kapittel 3.0, er det denne kategorien av turister som best kan sammenliknes med backpackeren. Dette har vært vårt utgangspunkt for videre å forstå backpackerens motiver.

For å få en bedre forståelse for deres reisemotiver, har vi også sett Cohens typologi fra 1972 opp mot turistmodusene hans fra 1979. Modusene kategoriserer turister etter hvilke opplevelser de søker på sine reiser, og fokuserer på ulike turistenes søken etter autentisitet. Sett opp mot Wangs (1999) ulike former for autentisitet, har Cohens to typologier derfor gitt oss et godt grunnlag for å utforske reisemotivene til backpackere som reiser til Norge.

I vår utforskning av reisemotivene til backpackere som reiser til Norge, har vi allikevel ønsket å gå enda grundigere til verks. Vi ønsket også å se på backpackerens behov, for å forklare mer

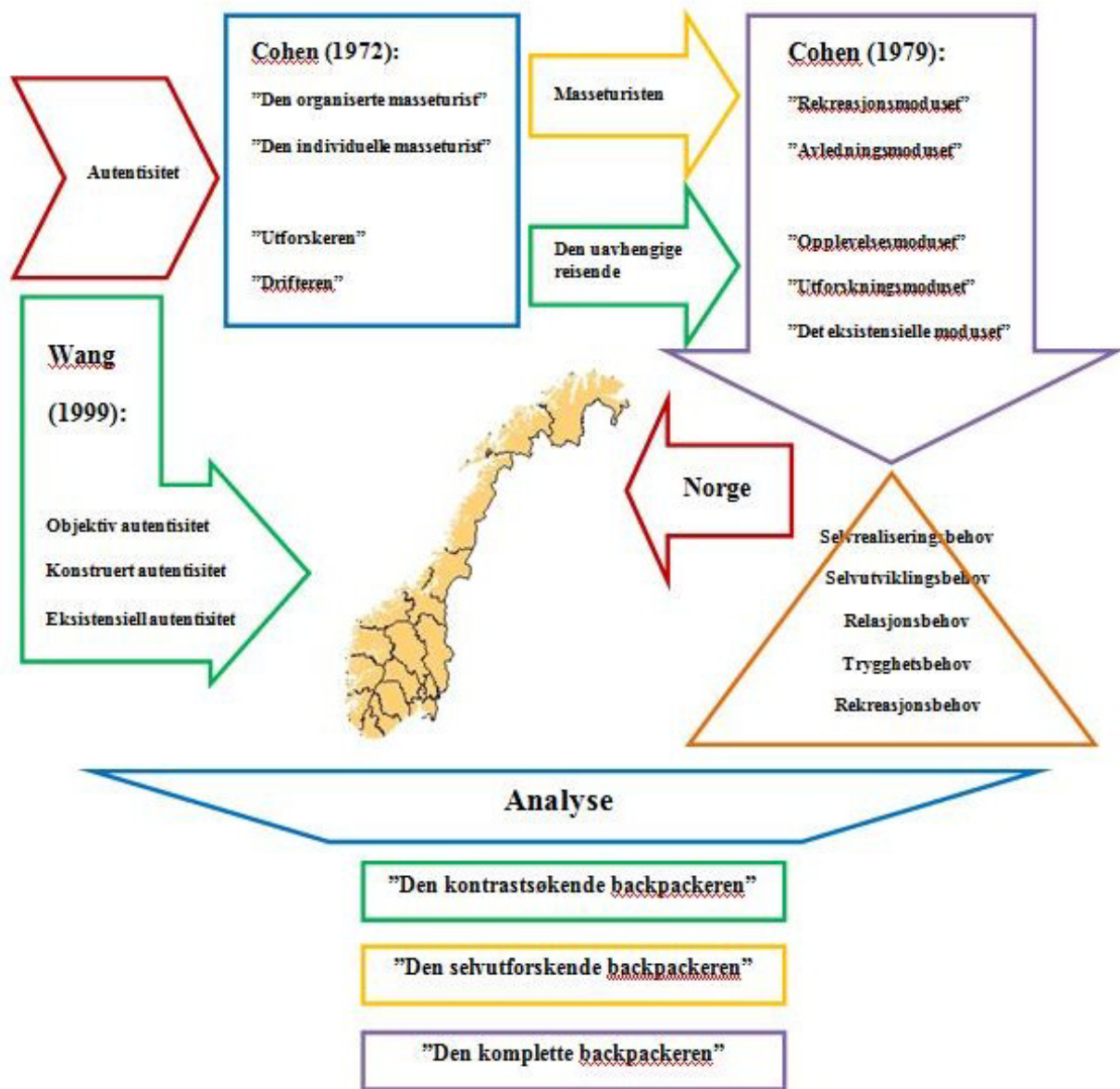
av deres atferd som turister i Norge. For å kunne si noe om deres behov, og ikke minst behov over tid, har vi benyttet oss av Pearces konsept om at turisten har en reisekarriere. Denne teorien har gjort at vi ikke bare har kunnet utforske backpackerens søken etter opplevelser og autentisitet, men gitt oss mulighet til å se det i sammenheng med hvilke behov de har.

For å kunne utforske backpackernes motiver for å reise til Norge, og forstå deres behov under deres opphold her, har vi i denne avhandlingen også sett på det norske reiselivsproduktet. Vi har sett på utviklingen av det norske reiselivet for å forstå hva som trekker turister til Norge i dag, og sett at det er den uberørte naturen og kulturen som er den største attraksjonskraften. Da vi har sett på Norge som turistdestinasjon i lys av Butlers (1980, sitert i Ellingsen og Rosendahl, 2001, 268) teori om destinasjonens livssyklus, kan det virke som om den uberørte naturen og kulturen, samt mangel på kommersiell tilrettelegging, gjør at Norge er i en tidlig fase av sin livssyklus. Da vi har belyst dette i sammenheng med diffusjonsteorien, har vi også fått et bilde av hva slags turister som reiser til Norge. «Den tidlige brukeren» og «tidlige majoriteten» kan ses i sammenheng med beskrivelsen av backpackern i kapittel 3.0 samt Cohens (1972) uavhengige reisende, og kan være nok et bidrag til å forstå hvorfor backpackere reiser til Norge, og hva de ønsker å oppleve her.

Samlet har teorien vi har benyttet oss av gitt oss et godt grunnlag for å utforske motivene og behovene til backpackere som reiser til Norge.

Dette har vi fremstilt i figur 12.0 Modell over presentert teori.

Fig. 12.0 Modell over presentert teori

13.0 Metode

Samfunnsvitenskapelig metodelære skiller mellom kvalitative- og kvantitative tilnærminger. Kvalitative tilnærminger benyttes i undersøkelser som skal få frem fyldige beskrivelser av et fenomen, mens kvantitative tilnærminger benyttes der man ønsker å finne utbredelsen av et fenomen (Johannesen, Christoffersen og Tufte, 2011, 35).

13.1 Forskningsmetode og forskningsdesign

I denne avhandlingen har vi valgt en kvalitativ tilnærming, fordi vi er ute etter å få en detaljert og fyldig beskrivelse av backpackere som reiser til Norge. Fordi backpacking er et relativt lite utforsket fenomen i Norge, har vi valgt et fenomenologisk design, som går ut på å forstå et fenomen gjennom andre (Johannesen, Kristoffersen og Tufte, 2005, 80-81). En fenomenologisk tilnærming har gitt oss et innblikk i backpackernes forståelse av seg selv og alle aspektene ved sine reiser. Deres forståelse for sine egne reiser, har derfor vært vårt grunnlag for å forstå backpackerfenomenet i Norge, og er materialet vi har benyttet for å forstå hva som motiverer backpackere som reiser til Norge, og hvilke behov de har (Johannesen, Christoffersen og Tufte, 2011, 86).

Vi ønsket hovedsakelig å kartlegge og forstå backpackeres motiv for å reise til Norge, men vi skjønnte at vi også ville være avhengig av informasjon om generelle og praktiske aspekter ved deres reiser. Dette, fordi backpackerfenomenet som tidligere skrevet, er et lite utforsket fenomen i Norge, og denne informasjonen ville styrke vår forståelse for deres reisemotiver. I tillegg til deres reisemotiv, har vi derfor også ønsket å finne informasjon om deres behov, erfaringer og forventninger til Norge, valg av overnattingsform, informasjonssøk, pengebruk og organisering av reisen.

Denne informasjonen vil også være nyttig i forbindelse med at denne avhandlingen kan brukes som grunnlag for videre forskning, når det gjelder markedsføring rettet mot backpackere og hvorvidt backpackere er en målgruppe som kan bidra til opprettholdelsen av et bærekraftig reiseliv.

Vi har benyttet oss av en deduktiv tilnærming, som vil si å teste generell teori med empirisk data (Johannese, Kristoffersen og Tufte, 2005, 53). Vi har basert oss på eksisterende teori om backpacking, ulike reisemotiver, samt eksisterende turisttypologier, og utarbeidet en intervjuguide på bakgrunn av dette. Dette må ses som en begrensning ved denne avhandlingen, da funnene og vår konklusjon naturlig nok belyser backpackerfenomenet i Norge med

utgangspunkt i teorien vi har benyttet oss av. Det kan derfor være aspekter ved fenomenet vi ikke dekker.

Intervjuguiden ble vårt verktøy, som skulle styre retningen i intervjuene, slik at vi kunne samle inn den empiriske dataen vi behøvde for å finne ut hva som motiverer backpackere til å reise til Norge, og hvilke behov de drives av (Johannesen, Christoffersen og Tufte, 2011, 55).

13.2 Datainnsamlingsmetode

Datainnsamlingen har foregått gjennom kvalitative dybdeintervjuer i en tverrsnittsundersøkelse, som vil si å gjennomføre en undersøkelse på ett tidspunkt (Johannesen, Kristoffersen og Tufte, 2005, 74). Vi ønsket å utføre en tverrsnittsundersøkelse ettersom vi ønsket å undersøke backpackermarkedet i Norge i dag. En begrensning ved denne avhandlingen er derfor at funnene våre kun belyser forholdene i dagens backpackermarked, og ikke sier noe fremtidige forhold, ettersom markedet er i stadig endring.

Når det gjelder våre kvalitative intervjuer, muliggjorde de en dialog der informantene kunne uttrykke seg fritt om sine oppfatninger og tolkninger om backpackerfenomenet, og der vi som intervjuere kunne styre retningen vi ønsket at intervjuet skulle ta. På denne måten fikk vi dybde i informasjonen, og en nyansert og helhetlig forståelse for deres motiver, behov og aspekter ved reisen, som var det vi ønsket. Som tidligere skrevet, er backpackermarkedet i Norge et lite utforsket marked, og selv om vi har basert intervjuguiden på eksisterende teori om backpacking, reisemotiver og turisttypologier, har vi vært usikre på om vi stiller informantene de "riktige" spørsmålene. Kvalitative intervjuer gjorde det derfor mulig for oss å følge opp uforutsette aspekter som kunne være av relevant betydning for våre resultater (Johannesen, Christoffersen og Tufte, 2011, 143-145).

Intervjuene foregikk for det meste over kommunikasjonsverktøyet "Skype", med unntak av et intervju som foregikk ansikt til ansikt og et som foregikk over mail, da vi hadde tekniske problemer med Skype.

13.3 Utvalg

For at vi skulle kunne sette sammen et representativt utvalg, har vi tatt stilling til både utvalgsstrategi, rekruttering og utvalgsstørrelse (Johannesen, Christoffersen og Tufte, 2011, 37).

13.4 Utvalgsstrategi

For å kunne forstå og beskrive backpackermarkedet i Norge i dag, var det nødvendig å snakke med mennesker som selv har erfart denne formen for reising i Norge, og som kunne gi oss informasjonen vi trengte om fenomenet. Dette kalles strategisk utvelgelse, og det finnes flere forskjellige måter å sette sammen et strategisk utvalg på (Johannesen, Christoffersen og Tufte, 2011, 110).

Vi valgte kriteriebasert utvelgelse, som går ut på å velge informanter som oppfyller kriterier vi har satt på forhånd. Dette gjorde vi for å få mest mulig relevant informasjon fra informantene (Johannesen, Christoffersen og Tufte, 2011, 113).

Først og fremst ønsket vi å snakke med mennesker som backpacker nå, eller har backpacket i Norge i den senere tiden. Dette var viktig for oss, da vi som sagt ønsket å utforske backpackermarkedet i Norge i dag. Videre ville vi også snakke med mennesker som har de kjennetegnene backpackerne har i følge teorien vi har brukt.

For å belyse vår problemstilling på best mulig måte, og få et mest mulig helhetlig bilde av backpackermarkedet i Norge, med eventuelle variasjoner innenfor dette markedet, valgte vi også typologibasert utvelgelse, som vil si å rekruttere basert på sentrale typologier. (Johannesen, Kristoffersen og Tufte, 2005, 113). Vi rekrutterte da informanter basert på Cohens to typologier og Pearces reisekarrierestige, for å finne representanter fra de ulike segmentene.

13.5 Rekruttering

Da vi skulle rekruttere informanter, tok vi utgangspunkt i kriteriene vi hadde satt oss, basert på teorien vi har benyttet. Som tidligere skrevet er et av kjennetegnene ved backpackeren at de ønsker rimelig overnatting. Vi tolket dette som at de vil bo på hosteller og vandrerhjem, fordi dette er det rimeligste tilbudet blant kommersielle overnattingstilbud. Vi henvendte oss derfor til hostellene i Oslo, for å rekruttere informanter. Det viste seg å bli vanskelig å komme i kontakt med backpackere på denne måten, fordi de er mennesker på reise med mange planer og lite tid i Oslo. Deres mangel på tid hindret oss i å få til dybdeintervjuer, og vi innså at vi måtte finne en annen måte å komme i kontakt med backpackere på.

Vi ble tipset om å oppsøke backpackere via nettsiden Couchsurfing.org. Dette er en nettside hvor reisende over hele verden kan registrere seg, og tilby medlemmer overnatting hos seg,

eller søke om å overnatte hos andre medlemmer. Alle medlemmer kan spores opp etter hvor de sist var logget inn, noe som gjorde det mulig for oss å finne reisende som var i Norge.

Vi registrerte oss som medlemmer, og opprettet en profil der vi forklarte at vi var på jakt etter å komme i kontakt med backpackere som hadde tid til et intervju over Skype. På den måten kunne intervjuet skje hvor som helst på deres reise, og når det måtte passe dem best.

Alle medlemmer har også en profil der de kan beskrive hvorfor de reiser, hvilke interesser de har, hva de ønsker å oppleve på sine reiser, samt hvilke land de har reist i tidligere. Dette gjorde det mulig for oss å si noe om hvilke motiv de hadde for å reise samt deres reiseerfaring, og vi kunne rekruttere informanter som kunne passe til Cohens moduser og som drives av ulike motiv i Pearces reisekarrierestige. Vi fikk med andre ord mulighet til å rekruttere hensiktsmessig i forhold til å oppnå variasjoner innenfor de ulike typologiene.

Igjen bidrar dette til at våre funn og konklusjoner belyser backpackerfenomenet i Norge med utgangspunkt i teorien vi har benyttet oss av, noe som gjør at det kan være aspekter ved fenomenet, denne avhandlingen ikke dekker. Dette må derfor også anses som en begrensning ved denne avhandlingen.

13.6 Utvikling av intervjuguiden

For å oppnå en balanse mellom fri tale fra informantenes side og styring fra vår side, valgte vi å benytte oss av en semistrukturert intervjuguide, der spørsmål og rekkefølgen på disse kan variere. Vi fikk da muligheten til å stille informantene oppfølgingsspørsmål, og til å bevege oss fra et tema til et annet under intervjuene (Johannesen, Christoffersen og Tufte, 2011, 145).

Vi utviklet spørsmålene ut i fra teorien vi har benyttet oss av, for å kunne plassere informantene etter Cohens moduser og Pearces reisekarrierestige. I tillegg ønsket vi som tidligere skrevet, å få informasjon om informantenes reiserute i Norge, valg av fremkomstmidler og overnattingsform, grad av planlegging før og under reisen, samt pengebruk, for å dekke en del praktiske faktorer som kunne styrke vår forståelse for informantenes reisemotiver og behov.

13.7 Utvalgsstørrelse

Vi ønsket at den totale summen av informanter skulle representere flere av Cohens moduser og Pearces behov i reisekarrierestigen, for å oppnå variasjon i informasjonen og for å

undersøke om backpackermarkedet i Norge kunne segmenteres. Etter ti intervjuer følte vi at vi hadde oppnådd dette målet, og valgte å stoppe intervjuprosessen.

13.8 Intervjurollen

Under intervjuprosessen har det vært viktig for oss å skape en god atmosfære og relasjon mellom intervjuer og informant, for å få mest mulig informasjon. Det har vært viktig for oss å plukke opp eventuelle avvik fra teorien og intervjuguiden, og stille oppfølgingsspørsmål.

Underveis har nok språkbarrierer vært vår største utfordring, ettersom alle intervjuene har foregått på engelsk, som verken har vært morsmålet til flertallet av informantene eller intervjuerne.

13.9 Transkribering

Alle intervjuene er tatt opp, og transkribert i full tekst. Dette gjorde vi for å kunne kode informantenes svar etter ulike temaer, for å gjøre analysearbeidet mer systematisk og oversiktlig.

13.10 Koding

For å kunne analysere informantenes svar på en systematisk måte, har vi valgt å kode alle svar ut i fra temaene som går igjen i analysekapittelet. Temaene er reiseerfaring, reisemotiv, erfaringer med Norge, overnatting og informasjonssøk, pengebruk og organisering. Ved å samle alle informantenes svar i ulike kategorier basert på disse temaene, har vi kunnet sammenlikne de ulike informantenes svar direkte opp mot hverandre. Dette har gjort at vi har sett likheter og forskjeller dem i mellom, og kunnet plassere dem i ulike segmenter basert på dette. Kodingen ligger vedlagt som en del av denne avhandlingen (Vedlegg 2, 3 og 4).

Vi beveger oss nå mot analysedelen i denne avhandlingen, der vi presenterer våre funn og drøfter disse opp mot teorien vi har benyttet oss av. La oss aller først presentere de ti ulike backpackerne vi har snakket med.

14.0 Informantprofiler

14.1 Informant 1 og 2: Fiona og Denise

Fiona er en singel, 28 år gammel jente fra Australia, som for tiden bor i England der hun jobber som radiograf på et sykehus. Fiona beskriver seg selv som en helt gjennomsnittlig jente, som på fritiden liker å sosialiseres med venner, trene pilates samt å reise. Hun sier selv at reising er hennes store lidenskap, og at hun prøver å gjøre dette så ofte hun kan.

Denise er en 26 år gammel singel jente fra Australia, som nettopp har flyttet hjem fra England, der hun jobbet som førskolelærer. Hun forteller at jobben hennes som førskolelærer, gjorde det mulig for henne å reise så mye som hun gjorde, omtrent 12 ganger i løpet av et år. Denise beskriver seg selv som en aktiv jente som liker å spille volleyball med venner på fritiden.

“When you’re staying at home, you only get to experience one small corner of the world, one small segment of society, in one narrow timeframe”

Fiona og Denise er gode venninner, og i 2011 la de sammen ut på en åtte måneder lang reise, i Afrika, Amerika og Europa. Sammen reiste de rundt i Europa i hele to måneder, der de blant annet besøkte Frankrike, Norge, Sverige, Finland, Estland, Polen, Østerrike, Ungarn, Litauen, Nederland, Italia og Slovakia.

De var i Norge i nesten to uker, i slutten av juli og begynnelsen av august 2011. De fløy fra Paris til Bergen, da de synes Bergen var et godt utgangspunkt for reisen deres i Norge. Fra Bergen dro de på en dagstur for å se Jostedalsbreen.

“I think I’m more open-minded, having travelled and seen a lot of things and spoken to a lot of different people”

De reiste så til Voss, et sted de betegner som «The Outdoor Capital of Norway», der de vandret i fjellene og gikk turer i to til tre dager. Etter turen til Voss dro de med Hurtigruten og «Norway in a nutshell», der de blant annet tok noen dagsturer i Geiranger og langs Nærøyfjorden. De tok deretter toget ned til Oslo, der de oppholdte seg i omtrent fire-fem dager.

Fiona beskriver landskapet og naturen i Norge som eventyrlig, og at den overgikk alle hennes forventninger. Denise forteller at de gjerne skulle ønske de kunne se mer av Norge, som blant annet Nordlyset og det mer arktiske Norge i nord, men at det var mangel på penger som gjorde at de ikke ble lenger. Hun legger til at hun synes at Norge er et veldig dyrt land å feriere i.

14.2 Informant 3: Heidi

Heidi er en 30 år gammel jente fra England. Hun er ferdig med sine studier og er nå utdannet som grafisk designer. Heidi er for tiden uten jobb, noe som gjorde det mulig for henne å reise i en måned i Europa i mars 2012. Heidi er en aktiv jente som elsker å holde seg i form med blant annet sykling og løping.

Heidi hadde lenge ønsket å reise til Norge, først og fremst for å se nordlyset, noe hun beskriver som det mest fantastiske hun har sett i løpet av sitt liv. Hun fløy fra London til Oslo, og fra Oslo til Tromsø, Lofoten, Trondheim og Bergen. Hun oppholdt seg i Norge i to uker, før hun reiste til Sverige, Danmark og deretter Tyskland.

“Meeting people that have different experiences than me gives me an opportunity to reflect on my life because I am away from my normal surroundings”

Heidi forteller at hun reiser for å få mer kunnskap og for å utvide hennes eget perspektiv om verden generelt, i tillegg til at hun er eventyrlysten og ønsker nye opplevelser. Hun har til sammen vært i omtrent ti land, flest reiser i Europa, men også noen i Amerika og Canada.

14.3 Informant 4: Eschar

Eschar er en 23 år gammel gutt fra Israel som har vært på reise i snart et år. Han har kun reist rundt i Europa på denne reisen, men han forteller at han har fått med seg alle land utenom Spania og Portugal. Utenom all reisingen har Eschar interesser innenfor musikk, litteratur og film.

“When I hitchhike I don’t choose my rights, my rights choose me. Kind of.”

Eschar befinner seg for tiden på Svalbard, der han jobber med å reparere og bygge sleder, for å spare mer penger til å reise videre. Han har jobbet på Svalbard i omtrent en måned nå, og planlegger snart å legge ut på reisen videre. Han beskriver at han aldri har noen bestemt destinasjon han reiser mot, han bare reiser, og har egentlig ingen planer om å stoppe med det første.

Før Eschar dro til Svalbard reiste han rundt i Norge i to uker i januar/februar 2012, og før dette var han i Norge i to måneder, sommeren 2011. Han reiste med fly fra Irland til Rygge flyplass i Moss. Han oppholdt seg litt i området rundt Moss, før han dro gjennom Oslo mot Midt-Norge. Han dro først til Rauland og Åmotsdal, der han bodde på en gård en stund.

Senere dro han til Trondheim og Lofoten. Han reiste rundt på de mange øyene i Lofoten i omtrent tre uker, før han reiste videre til Tromsø, Nordkapp og Karasjokk.

Måten Eschar reiser på er spesiell. Alle stedene han har reist, har han «hitchhiket». Han forteller at på denne måten kan han plutselig befinne seg på steder han ikke visste eksisterte, og at han virkelig blir kjent med lokalbefolkningens måte å leve på. Han beskriver hitchhiking som en veldig interessant måte å reise på, og at det har gitt han mange gode opplevelser, sprø historier å fortelle videre, og ikke minst venner for livet.

”Travelling is not only my lifestyle, it is my life at the moment.”

Eschar er ikke en person som planlegger sine reiser. Han booker ikke overnatting, han velger heller å banke på dører for å høre om noen har en sofa ledig han kan sove på, ellers sender han ut couchsurfing requests på internett. Han sover også ofte ute i naturen i telt og sovepose. Måten Eschar reiser på er veldig billig. Han benytter ikke mye penger, kun på det han betegner som sine basisbehov, nemlig mat og drikke.

14.4 Informant 5: Steve

Steve er en 27 år gammel mann som er født og oppvokst i Boston, USA. På fritiden liker han å være aktiv med venner i tillegg til at han bedriver den japanske kampsporten Ju Jitsu.

Steve er en utdannet landskapsarkitekt, og har jobbet med landskapskonstruksjon i noen år. Nå har han spart opp penger, sluttet i sin jobb og lagt ut på en reise som han håper vil vare i et

“I’m kind of on a real shoe string budget over here. Trying to make my money last for as long as I can.”

halvt år. Steve har ingen returbillett til Boston, men forteller at han nå har vært i Norge litt for lenge, og tror ikke pengene hans vil vare så lenge som han håper.

På denne reisen dro Steve til Sverige og Island før han kom til Norge i begynnelsen av april 2012, og her planlegger han å være i halvannen uke. Han har lenge hatt lyst til å dra til Norge for å se den fantastiske naturen og fjordene, og for å oppleve noe annerledes enn hva han er vant til hjemme i Boston. Etter turen i Norge har Steve planlagt å reise til Hellas, Tyrkia og Danmark, før han reiser til Litauen der han skal besøke familie. Resten av reisen har ikke Steve planlagt, men han forteller at han vil reise til pengene hans tar slutt.

14.5 Informant 6: Miriam

Miriam er 21 år og fra Tyskland. Hun går på skole i Tyskland, der hun studerer språk, nærmere sagt spansk, fransk, norsk og islandsk. Hun beskriver at utenom reising og språk, er hennes hovedinteresser fotball, volleyball og snowboardkjøring. Ellers liker hun å lese, høre på musikk og være med venner på fritiden.

Miriam har vært i Norge mange ganger, der hun har reist rundt og blant annet besøkt Geirangerfjorden, Stavanger, Tønsberg, Kristiansand og Sandnes. De fleste gangene har vært på ferie med hennes foreldre, men hun har også bodd en periode hos en norsk

familie der hun jobbet som "au pair". I begynnelsen av april 2012 hadde Miriam skoleferie, så hun reiste til Norge med sin venninne. De reiste i blant annet Sverige og Danmark, før de kom til Norge. De oppholdte seg i Norge i litt over en uke, i både Bergen og Oslo, der de couchsurfet.

Miriam forteller oss at Norge er et av hennes favorittland, og at hun planlegger et utvekslingssemester her i samarbeid med skolen hun går på i Tyskland. Hun ønsker å lære å snakke flytende norsk og å bake skolebrød.

"It is important to learn about the cultures when you travel. That's the reason why you go to a different country I guess."

14.6 Informant 7: Joanna

Joanna er en 24 år gammel jente fra Polen. Første gang Joanna kom til Norge var som «Erasmus utvekslingsstudent» der hun tok en bachelor i litteratur og filologi, for to-tre år siden.

"The differences between cultures are sometimes so striking that it changes the way I think."

Nå tar Joanna en master i ledelse innenfor kultur, og for tiden er hun på et to-måneders langt utvekslingsprogram i Norge, der hun gjør research og samler informasjon til sin masteroppgave, mens hun reiser rundt i Norge på kortere eller lengre turer. Hun har blant annet reist til

Jotunheimen, Lillehammer, Bergen, Stavanger og Lysefjorden, samt Lofoten hvor hun reiste rundt på de forskjellige øyene der. Dette syntes hun var helt fantastisk, og det overgikk alle hennes forventninger.

Joannas største interesser er reising, språk, tur-gåing, litteratur og sport. Hun forteller at hennes motiv for å reise, først og fremst er fordi hun er nysgjerrig på forskjellige kulturer, og

fordi hun vil lære språk. Hun legger også til at kulturforskjellene i landene hun har besøkt ofte har vært så store, at det endrer hennes måte å tenke på.

14.7 Informant 8: Niccolo

Niccolo er en 23 år gammel gutt fra Italia, som nettopp har fullført sine filosofistudier for en måned siden. Niccolo er opptatt av miljøet og en bærekraftig levemåte, i tillegg til musikk og gitarspilling, fjellklatring og svømming.

Niccolo ankom Norge i midten av april 2012, og har planer om å være her i omtrent 3 måneder. Samtidig som Niccolo reiser i Norge, jobber han frivillig gjennom organisasjonen WWOOF på forskjellige økologiske gårder, der han lærer om økologisk livsstil

”Living with people outside your own country and culture is important if you want to learn about them and their customs.”

og hjelper bønder med gårdsdrift. Han tjener ingen penger på dette, men han får et sted og bo samt mat og drikke, og dette mener han at er en fin og billig måte å reise på. Niccolo forteller at han deltar i WWOOF for å lære om agrikultur og nye bærekraftige måter å leve på, da dette er veldig viktig for han.

14.8 Informant 9: Idan

Idan er en 23 år gammel gutt fra Israel. Han fullførte sin 3 år lange militærtjeneste for litt under ett år siden, og nå er han på reise i Europa i fem til seks måneder. Han planlegger å være i Norge i tre måneder.

”I don’t really like the food here in Norway, I mean, I have boiled potatoes at home.”

Han kom til Oslo fra Belgia, før han dro videre til Harstad, Tromsø, Lofoten, Meløy, Trondheim, Ålesund, Geiranger, Bergen og Arendal. Da vi snakket med han, hadde han ennå ikke planlagt sin reise videre, da han ønsket å ta det litt som det kommer.

Idan sier at han ikke har reist mye i sitt liv, da han ikke har hatt mulighet til dette før etter sin militærtjeneste var fullført. Landene han har besøkt tidligere er Sverige, Østerrike, Tyskland og Nederland, og reisen han gjennomfører nå er hans første langvarige reise.

Idan forteller at han reiser fordi det gir han «sommerfugler i magen», og fordi han ønsker å oppsøke noe han kaller «magiske øyeblikk». Han forteller videre at han ikke visste hvorfor

han ville reise til akkurat Norge, men at det helt sikkert var fordi han alltid har vært tiltrukket av denne delen av kartet i geografi-timene på skolen da han var yngre.

14.9 Informant 10: Penelope

Penelope er en 25 år gammel jente fra Brasil. Hun jobber for tiden innenfor bærekraftig utvikling, og forteller at natur og miljø interesserer henne veldig.

Penelope kom akkurat hjem fra en to-måneders tur i England, Ireland, Sverige, Finland, Danmark og Norge. Hun var i Norge i halvannen uke, og rakk å besøke Bergen, Myrdal, Flåm, Gudvangen, Trondheim, Bodø og Lofoten med buss og tog.

“Nothing has a fair price in Norway. Everything is very expensive.”

Penelope forteller at hun først og fremst reiser for å få et avbrekk i hverdagens stress og mas, men at hun også reiser for å oppsøke opplevelser som er absolutt forskjellig fra hva hun er vant til, i tillegg til å lære om ulike kulturer. Hun forteller videre at hun syntes Norge var veldig dyrt, men at hun ble veldig imponert av den fantastiske naturen og landskapet.

15.0 Analyse

Du har nå kanskje fått et inntrykk av hvem de ulike backpackerne er, hvordan de reiser, og hva som gjør at de kommer til Norge.

Basert på Cohens moduser og Pearces reisekarrierestige, har vi klart å identifisere tre segmenter av backpackere. Disse segmentene kan sammenliknes med turistene Cohen klassifiserer som «den uavhengige reisende», samt turistene vi finner i Cohens opplevelsesmodus, utforskningsmodus og det eksistensielle modus. Vi har også funnet ut at informantene drives av behovene i Pearces reisekarrierestige, men på veldig forskjellige måter, noe som påvirker deres atferd i Norge.

Vi vil nå beskrive segmentene inngående. Vi ønsker å starte med hvert enkelt segments reiseerfaring, da Pearce og Lee (2005) hevder denne kan hjelpe oss å forstå hvilke behov turistene har på sine reiser, og derfor også hvilke opplevelser de søker. Det blir så naturlig å beskrive segmentets motiver for å reise, basert på Cohens typologi og moduser, og vi vil også her beskrive informantenes søken etter det autentiske, da teorien hevder det nettopp er autentisitet turistene reiser for. Videre vil vi presentere de ulike segmentenes måte å reise på i

forbindelse med overnatting, informasjonssøk, pengebruk og organisering, da dette er aspekter ved backpackeren vi må forstå, for å forstå backpackerens motiv og atferd i Norge.

Denne informasjonen kan også være interessant i et markedsføringsperspektiv, da det bidrar til å kartlegge de praktiske sidene ved backpackernes reise, noe som kan hjelpe markedsførere i å utrette et mer effektivt markedsføringsarbeid mot backpackeren som eventuell målgruppe. Etter å ha presentert de ulike segmentene, ønsker vi avslutningsvis å sammenlikne dem i en oppsummering. La oss nå gå i dybden.

15.1 Segment 1 – «De kontrastsøkende backpackerne»

I segment èn, har vi plassert de personene som kan beskrives ut ifra Cohens opplevelsmodus. Her finner vi Heidi, Penelope, Steve, Idan og Miriam, og disse betegner vi som «de kontrastsøkende backpackerne».

Reiseerfaring

Informantene i dette segmentet reiser omtrent en gang i året, og har i gjennomsnitt vært i 10 land i løpet av sitt liv. Varigheten på reisene varierer noe, og varer fra en uke til en måned. De har reist i både Asia, Nord- og Sør Amerika, men mest i Europa. Alle informantene i dette segmentet anser seg selv som mennesker med relativt lite reiseerfaring, og utenom Heidi, legger de ikke vekt på at de ønsker andre opplevelser, eller har andre behov når de reiser nå, enn hva de har hatt tidligere. Heidi mener hun har blitt mer avslappet når det gjelder egen trygghet, og at hun nå tar ting litt mer som de kommer når det gjelder booking av billetter og overnatting.

Det at informantene i dette segmentet ikke opplever endrede behov, kan sees i lys av Pearces reisekarrierestige. For både Steve, Heidi og Idan er reisen Norge en del av, den første lengre reisen de er på, og det kan derfor tyde på at de er i begynnelsen av sin reisekarriere. Deres nåværende reise, danner kanskje derfor grunnlaget for en karriere, slik at de på senere reiser kanskje drives av andre behov enn de gjør i dag. Hvilke behov informantene i dette segmentet har, vil vi komme nærmere inn på, når vi nå ser på deres motiver for å reise til Norge.

Reisemotiv

Da vi stiller informantene spørsmålet om hva som motiverte dem til å dra til Norge, har de alle forskjellige svar. Heidi ville først og fremst se nordlyset, og reiste til Norge i mars, fordi

det nettopp er da nordlyset er perfekt. Penelope derimot, fikk øynene opp for Skandinavia og dens ville natur, etter å ha lest en bok som omhandlet en vulkan på Island. Hun dro hit på vårparten av 2012, men skulle også ønske hun kunne være her tidligere, slik Heidi var, for å se nordlyset, eller senere, for å se midnattssola. Også Idan fikk øyene opp for Norge som en del av Skandinavia, og han forteller at han, helt siden han var liten, hadde vært tiltrukket av dette området på kartet i geografitimene på skolen. Han forteller videre at det var Norges landskap og natur som trakk han hit. I motsetning til de andre informantene, hadde Miriam vært i Norge flere ganger. Hun ønsket å komme tilbake nå i april, ettersom hun hadde fri fra skolen hjemme i Tyskland. Hun reiste til Norge, fordi hun ønsket å forbedre norskferdighetene sine, samtidig som hun ville hilse på venner som bor her. Steve på sin side, hadde to svar på hvorfor han ville besøke Norge. For det første forteller han at Norge ikke er et veldig populært reisemål for amerikanere, og han ville reise hit for å se den vakre naturen, fjordene og fjellene, og se hvordan menneskene i Norge lever i forhold til menneskene i USA. Den andre årsaken til hvorfor han dro til Norge, var fordi flybilletten hans var så billig, da det var utenfor høysesongen.

De kontrastsøkende backpackerne sier at de reiser for å oppleve «noe annerledes», og det som er typisk for destinasjonen de reiser til. De opplever destinasjonens særpreg som autentisk, og nevner ostehøvelen, fjellvandring, skiturer, sledetur med huskyer, rømmegrøt og nordlyset som eksempler på særegne opplevelser de har hatt i Norge. Dette er opplevelser de anser som «typisk norske» og annerledes enn hva de kan oppleve hjemme. De forteller også at lokal mat er viktig, og opplever dette som et sterkt uttrykk for destinasjonens egenart og kultur. De synes videre det er spennende å se kontraster i væremåten til mennesker fra deres eget hjemland og væremåten til mennesker på destinasjonen de besøker, og opplever også dette som svært autentisk. De finner altså autentisitet i det som er annerledes, og det som står i kontrast til det de er vant til hjemme.

Det at de finner autentisitet i det som er annerledes, kan si oss noe om hva slags form for autentisitet de opplever. Hva informantene opplever som annerledes vil være individuelt, fordi det de vurderer «annerledeshet» opp mot, vil være forskjellige fra person til person. Det er altså snakk om deres individuelle opplevelse av hva som er autentisk, eller en subjektiv form for autentisitet, som er det Wang definerer som eksistensiell autentisitet.

Informantene i dette segmentet utdyper allikevel lite om hva de ønsker å oppleve og hvorfor. Det virker som om alt de vet, er at de ønsker nye opplevelser, og å oppleve noe som er

annerledes enn hva de er vant til. Idan forklarer for eksempel at han reiser for å oppleve magiske øyeblikk, uten å kunne definere hva disse magiske øyeblikkene er. Han snakker allikevel om dem i sammenheng med da han prøvde seg som gatemusikant i Trondheim, og da han landet på flyplassen i Harstad omringet av vakre fjell og så snø for første gang. Han forteller videre at disse opplevelsene gjorde at han følte at han hadde oppnådd noe ved å komme til Norge. Ser vi på dette ut i fra turistens «gaze», altså turistens måte å se virkeligheten på, påvirket av deres bakgrunn, kan dette bety at de føler at de mangler mening i sin hverdag. Det kan også virke sånn, ut i fra hvilken tilhørighet de føler til sitt hjemsted.

Utenom Heidi og Idan, føler nemlig ikke informantene i dette segmentet klar tilhørighet til sitt opprinnelige hjem, eller «kjerne» som Cohen kaller det. Miriam føler sterkest tilhørighet til hjemlandet sitt, Tyskland, samtidig som hun forstår at man kan føle en tilknytning til et land der man liker kulturen, levesettet og språket. Penelope og Steve, på den annen side, påpeker at de ikke føler at de hører hjemme noe sted, og at reising i ulike land skaper en forvirring i forhold til hvor «hjem» egentlig er. De uttrykker altså mangel på tilhørighet til sitt hjemland, og det kan da virke som om de, i likhet med turistene i Cohens opplevelsmodus, er på jakt etter mening når de reiser. De opplever, som tidligere skrevet, Norge som noe helt annerledes sammenliknet med hva de har hjemme, og fordi de finner mening og autentisitet i det som er annerledes, kan det virke som om de kommer til Norge nettopp for å finne mening.

Å søke etter mening og autentiske opplevelser i det som er annerledes, er altså et likhetstrekk mellom den kontrastsøkende backpackeren og turistene i Cohens opplevelsmodus, og er grunnen til at vi har plassert Heidi, Penelope, Steve, Idan og Miriam her. La oss nå se nøyer på hvilke behov disse backpackerne drives av på sine reiser.

Med unntak av Idan, forteller informantene at de reiser for å komme seg vekk fra hverdagen. De ønsker ikke nødvendigvis å komme seg vekk fra hverdagen fordi de anser den som kjedelig, men fordi de ønsker å oppleve noe som er annerledes og autentisk. Dette gir dem ny energi, noe som gjør at de kanskje kan takle hverdagen bedre. Penelope reiste for eksempel vekk fra Sao Paulo i Brasil fordi hun følte et sterkt press i byen, og ønsket å komme seg vekk fra alle krav og forventninger, slik at hun kunne hvile og omorganisere tankene sine. Ser vi tilbake på Cohens moduser, ligner dette på hva som er typisk for Cohens rekreasjonsturist.

Den kontrastsøkende backpackerens behov for rekreasjon skiller seg allikevel klart fra rekreasjonsbehovet til Cohens hedonistiske rekreasjonsturist. Den kontrastsøkende backpackeren reiser ikke for å oppnå ny energifølelse gjennom å slappe av på en strand eller

underholdes i en fornøylespark, men oppnår ny energi ved å reise vekk fra sin normale tilværelse, og finne mening i kulturen til menneskene i landet de besøker. De ønsker å lære om lokale skikker og verdier, og tar gjerne del i dem. Det er nettopp dette de anser som deres form rekreasjon.

Dette segmentets behov for rekreasjon, sett i sammenheng med informantenes reiseerfaring, poengterer logikken i Pearces reisekarrierestige, nettopp at turister med lite reiseerfaring drives av behovene i de lavere nivåene i reisekarrierestigen. Informantene i dette segmentet har minst reiseerfaring blant alle informantene, og er det segmentet som drives av rekreasjonsbehov på den måten behovet beskrives av Pearce, altså at man reiser vekk fra hverdagen for å få tilført ny energi.

De kontrastsøkende backpackerne drives også av relasjonsbehov, og er opptatt av å møte mange type mennesker på sine reiser. De ønsker å møte andre reisende fordi de kan få reisetips og informasjon, og dele sine reiseerfaringer. Informantene ønsker også å møte lokalbefolkningen på destinasjonen, fordi de mener at det er gjennom dem de kan lære om lokal kultur, livsstil, verdier og væremåte. De ønsker gjerne å bo hos lokalbefolkningen, og både Penelope, Steve og Idan har gjort dette i Norge, ved å benytte seg av Couchsurfing. De opplever det å bo hos lokalbefolkningen som autentisk, fordi det gir dem mulighet til å ta del i nordmenns hverdag og oppleve hvordan de lever. I tillegg får de mulighet til å oppleve destinasjonen gjennom lokalbefolkningens øyne.

Ser vi tilbake på Goffmans begreper «backstage» og «frontstage», som en liten avstikker i drøftingen om informantenes behov, er dette et eksempel på at backpackeren kommer «backstage» i interaksjonen med den norske lokalbefolkningen. Dette tyder på at backpackeren i dette segmentet ikke ønsker å oppleve konstruert autentisitet, men ønsker å oppleve virkeligheten til menneskene på destinasjonen. Steve forteller for eksempel at hans første opplevelse med norsk tradisjonell mat var da han overnattet hos en eldre mann i Bergen som serverte han rømmegrøt. Han så på dette som autentisk norsk kosthold, noe han kanskje ikke hadde fått oppleve om han hadde valgt å bo på hostel fremfor å bo hos lokalbefolkningen. Vi vender nå tilbake til drøftingen av behov.

Læring er også sentralt for dette segmentet, og det er opplevelsen av noe annerledes og nytt som gjør at de lærer. De anser det som meningsfylt å lære om andres kulturer, livsstil og språk, men utenom Penelope, legger ikke informantene i dette segmentet vekt på at denne læringen fører til at de utvikler, eller finner seg selv. Behovet for selvutvikling er der

allikevel, men det er heller snakk om å utvikle sin generelle kunnskap. Idan forteller at han lærte hva den norske «russefeiring» handler om, da han besøkte Norge. De rødkledde guttene og jentene som kjører rundt i busser og deler ut russekort, var noe han synes var unikt for Norge, og noe han ikke hadde sett liknende til andre steder. For å dekke behovet for selvutvikling, er det kunnskap som dette den kontrastsøkende backpackeren ser etter, ikke utvikling som påvirker deres personlige tankesett.

Erfaringer med Norge

Utenom Miriam og Heidi, har ingen av informantene venner eller slektninger som har vært i Norge før, eller selv vært i Norge tidligere. De sier selv at de derfor ikke hadde mange forventninger til landet. Når vi allikevel spør spesifikt om hvilke forventninger de hadde til natur, opplevelser, mennesker, mat og pengebruk, viser det seg at de har gjort seg opp tanker.

Alle informantene hadde hørt om den norske naturen og landskapet, og hadde forventninger om at den skulle være spektakulær. Penelope forteller om forventninger til snødekkede fjell og fjorder og Steve forteller at han forventet å se naturlig skjønnhet som de ikke har i statene, og at fjordene var et eksempel på dette. Når det gjelder forventningene de hadde til

lokalbefolkningen, er de litt uenige. Heidi, Miriam og Idan hadde forventet at alle nordmenn var vennlige og at alle snakket godt engelsk, mens Penelope og Steve forventet at nordmenn ville være et tilbakeholdent folkeslag, som levde i sin egen «boble». Alle informantene forventet også at Norge var et dyrt land.

Som vi har beskrevet tidligere, bidrar markedsføring til å skape et bilde av hva som er typisk for en destinasjon. Backpackerne i dette segmentet hadde klare forventninger om den norske naturen og landskapet. Ser vi tilbake på Innovasjon Norges markedsføring av Norge som «Powered By Nature», kan vi derfor anta at deres forventninger er et resultat av hvordan Norge markedsføres til turister gjennom ulike medier som bøker, TV, magasiner og internett.

Når det gjelder hva backpackerne i dette segmentet faktisk opplevde, forteller de at det var dyrere i Norge enn hva de hadde forventet. Heidi forteller at høye priser på mat har hindret henne i å spise ute, og få prøvd den lokale maten, og Steve sier at til og med Burger King virket dyrt sammenliknet med amerikanske priser. Høye kostnader er en av årsakene til at flere av informantene i dette segmentet velger å lage egen mat, fremfor å spise på restaurant, og å Couchsurfe og bo på hotell.

Den kontrastsøkende backpackeren vet i grunn lite om norsk mat. Steve og Penelope anser fisk som typisk norsk, men Penelope er overrasket over hvor vanlig torsk er her, fordi norsk torsk er en dyr og eksklusiv vare i Brasil. Miriam har også plukket opp noen norske matvaner mens hun har vært i Norge, og har begynt å bake skolebrød hjemme i Tyskland.

Da informantene forteller om deres beste opplevelser i Norge, forteller Idan at han synes det er vanskelig å påpeke en spesiell god opplevelse, fordi han synes alle har vært gode. Han nevner allikevel at han elsker å bo hos lokalbefolkningen og lære om deres kultur, noe som kan trekkes opp mot denne backpackerens behov for selvutvikling. Heidi forteller at nordlyset var hennes største og beste opplevelse. Penelope forteller også at hennes beste opplevelser har vært i Nord-Norge, og at hun ble svært imponert over norske fjorder og fjell. Steve synes generelt landskapet i Norge er vakkert og har blitt imponert over hvordan landet styres og nordmenns væremåte. Han mener nordmenn er et ærlig og hederlig folkeslag, som følger lover og regler, og tar ansvar for seg selv, noe han synes det er mangel på i statene der han opplever at befolkningen utnytter seg av systemet.

Når det gjelder negative sider ved Norge, er det kaldt vær og høye priser som er en gjenganger blant informantene i dette segmentet. Heidi kan ikke huske noen dårlige opplevelser hun hadde i Norge, annet enn at hun ble sjøsyk på en ferge i Fjord-Norge.

Alle informantene sier at de håper og tror de vil komme tilbake til Norge, kanskje når de blir litt eldre. Penelope forteller at hun først har lyst til å reise andre steder og se litt mer av andre deler av verden, men at hun helt sikkert kommer tilbake. Informantene sier også at de definitivt kommer til å anbefale Norge som et reisemål for både venner og familie, på grunn av deres positive erfaring med Norge.

Det er altså naturopplevelser som nordlyset, fjorder og fjell, backpackerne i dette segmentet kommer for å se, og de har også blitt positivt overrasket over hvordan nordmenn er og lever. Dette betyr at den kontrastsøkende backpackeren på mange måter ønsker å oppleve det

samme som andre turister som reiser til Norge, og de skiller seg kanskje ikke fra hverandre når det gjelder hvilke opplevelser de søker. Sammenlikner vi den kontrastsøkende backpackeren med Cohens masseturist, skiller de seg heller fra hverandre når det gjelder aspekter som overnatting og informasjonssøk, pengebruk og organisering.

Overnatting og informasjonssøk

Steve, Idan og Miriam benyttet seg kun av couchsurfing da de besøkte Norge. De forteller at dette var fordi de ville omgås lokalbefolkningen og lære fra disse, som vi tidligere har skrevet at går på deres relasjonsbehov og behov for selvutvikling, samt ønsket om å komme «backstage». I tillegg forteller Miriam at hun couchsurfer fordi det ikke koster henne en krone. Heidi bodde kun på hosteller fordi det gir henne mulighet til å møte andre reisende, og hun forteller at dette var viktig for henne fordi hun reiste alene. Her kan vi igjen se et eksempel på at relasjonsbehovet er tilstede. Penelope brukte litt forskjellige overnattingstilbud på sin reise til Norge, og benyttet seg for det meste av couchsurfing, hosteller og venners hjem.

Alle informantene sier at de pleier å være ganske godt informert om stedene de drar. Heidi forteller at hun hadde fått høre mye om Norge av en studievenninne som var herfra. Idan sier han egentlig ikke visste så mye om Norge, men at det var en venn fra Norge som tidligere hadde couchsurfet hos han i Israel, som inviterte han over. Miriam, Steve og Penelope forteller at de pleier å søke informasjon i forskjellige reisemagasiner og på internett, for å finne generell informasjon om landet, lokalbefolkningen og generelt hva man kan gjøre og se der. De benytter seg også av internettsider, som hostelworld.com, for å se hva tidligere besøkende har skrevet og anbefalt.

Pengebruk

Informantene i dette segmentet lagde ikke noen form for budsjett for reisen sin i Norge, men alle hadde spart opp penger på forhånd. Hvor mye de hadde spart varierte, og fordelt på antall dager de oppholdt seg i Norge, hadde de et dagsforbruk på alt fra 250 til 1000 kroner.

Når det gjelder hva informantene i dette segmentet ønsker å bruke penger på, forteller Heidi, Penelope og Miriam at de ønsker å bruke penger på lokalmat. Mangel på penger i forhold til de høye prisene har allikevel hindret dem i å kunne spise på restaurant. Miriam liker også å bruke penger på shopping og museumsbesøk. Både Idan og Steve synes opplevelser er

viktigere enn prisen, og de mener prisen ikke er så viktig så lenge opplevelsen er verdt pengene. Allikevel forteller de at det de bruker mest penger på, er mat og transport.

Organisering

Alle informantene i dette segmentet planla reisene sine til Norge på egen hånd. Heidi forteller at hun begynte å planlegge sin tur to måneder i forkant av avreise i mars, og booket da overnatting i Tromsø fordi hun visste det var populært for turister å se nordlyset i denne perioden. Hun var derfor redd for at hun ikke skulle finne overnatting. Steve og Idan forteller også at de prøver å finne overnattingsmuligheter før de ankommer destinasjonen, og sender derfor ut forespørsler på couchsurfing.org i forkant. Miriam og Penelope forteller at de vanligvis ikke booker overnatting før de ankommer destinasjonen, og forteller at de alltid finner et sted å sove.

De fleste av backpackerne i dette segmentet forteller at de grovt planlegger hva de ønsker å se og gjøre, men at de ikke ønsker å planlegge sine reiser i detalj, da de vil ha muligheten til å være fleksible og spontane. Idan visste for eksempel at han ønsket å oppleve Preikestolen, Trolltunga og Geirangerfjorden, men hadde ingen formening om når og hvor i reiseruten disse attraksjonene skulle komme inn.

Informantene unngår for det meste å delta i aktiviteter organisert av reiselivsaktører. Steve forteller at grunnen til dette, er fordi det hindrer han i å se hvordan Norge er og hvordan nordmenn virkelig lever. Dette kan være et annet godt eksempel på at den kontrastsøkende backpackeren ønsker å oppleve «backstage», slik vi tidligere har skrevet.

Ser vi tilbake på beskrivelsen av en backpacker i kapittel 3.0 og Cohens beskrivelse av den uavhengige reisende, er det klare likhetstrekk mellom disse og den kontrastsøkende backpackeren når det gjelder organisering.

15.2 Segment 2 – «Den selvutforskende backpackeren»

I segment to har vi plassert de informantene som kan beskrives ut i fra Cohens utforskningsmodus. Her finner vi Eschar, Niccolo og Joanna.

Reiseerfaring

Informantene i dette segmentet har i gjennomsnitt besøkt 22 forskjellige land i hele verden. Varigheten på Niccolos reiser er som oftest fra to til tre måneder og Joanna reiser som oftest

på turer som varer i rundt 20 dager. Eschar reiser så ofte han kan, og for tiden er han på en reise som har vart i underkant av et år, og han forteller at han ikke har planer om å stoppe med det første.

«Den selvutforskende backpackeren» har lengre reiseerfaring enn den kontrastsøkende backpackeren, og deres motiv for å reise, har endret seg med tiden. Niccolo hevder at han før for det meste ønsket å reise for underholdningens skyld, i motsetning til nå hvor han ønsker opplevelser som kan hjelpe han med å utvikle sine ferdigheter og kunnskap. Som med den kontrastsøkende backpackeren, ser vi igjen et eksempel på poenget med Pearces reisekarrierestige. Tidligere ønsket tydeligvis Niccolo å dekke sitt behov for rekreasjon, mens ha nå, med mer reiseerfaring, drives av behovene i de øvre nivåene av reisekarrierestigen. Et annet eksempel på dette, ser vi ut ifra behovene til Eschar. Han nevner at hans eget behov for trygghet på reisene, er noe som har forandret seg med tiden. Han forteller at han tidligere måtte booke all overnatting før han ankom destinasjonen, og sørge for at alt han skulle gjøre og se der, var planlagt før han reiste dit. Nå ønsker han derimot å ”ta det litt som det kommer”, noe som viser han at han nå ikke har et like stort behov for trygghet.

Trygghetsbehovet har også endret seg for Joanna. Hun forteller at hun tidligere var mer sjenert overfor andre og at hun kanskje hadde vanskeligheter for å stole på folk, men at hun nå er mer åpen og ønsker å bli kjent med nye mennesker på reisene sine. Dette kan bety at hun drives mer av relasjonsbehov nå, fremfor behovet for trygghet. Hun forteller også at når hun couchsurfer tvinger det henne til å være mer åpen for andre mennesker og kulturer, fremfor å være forsiktig og tilbakeholden, og dette kan være et tegn på at hun også føler behov for selvutvikling.

Reisemotiv

Informantene i dette segmentet hadde forskjellige motiv for å reise til Norge. Niccolo ville i hovedsak til Norge for å jobbe som frivillig gjennom WWOOF på en gård i Manger utenfor Bergen, men ble også tiltrukket av Norge fordi han hadde hørt om Norges fantastiske landskap og natur. Eschar, på den annen side, forteller at det egentlig var helt tilfeldig at han kom til Norge. Han dro til Norge fra Irland, og selv om han vanligvis hitchhiker overalt hvor han reiser, måtte han fly denne gangen, ettersom Irland er en øy. Det var den rabatterte flybilletten som gjorde at han kom hit, men han påpeker at han er glad for at det var her han havnet. Joanna reiste til Norge på grunn av sitt utvekslingsprogram, der hun skal samle informasjon til sin masteroppgave innenfor kultur. Hun forteller at dette var en unik mulighet

for henne, da hun fikk anledning til å kombinere både studier og reising på samme tur. Vi vil nå se nærmere på disse informantenes søken etter autentisitet.

Som den kontrastsøkende backpackeren, er den selvutforskende backpackeren opptatt av autentiske opplevelser på sine reiser, og definerer autentisitet som virkeligheten til menneskene som bor på destinasjonen. Det å ha opplevelser som gir dem mening, slik som å bli sluppet inn i hjemmene til lokalbefolkningen, opplever de som ekte. På denne måten ønsker også informantene i dette segmentet å komme «backstage» på destinasjonen.

Eschar mener for eksempel at det at han reiser helt på egen hånd, hitchhiker og bor hos lokalbefolkningen, er autentisk i seg selv. Det samme gjelder Joanna. Hun mener også at å reise på egen hånd, uten hjelp fra andre, er den autentiske måten å reise på, og at denne formen for reising gir henne mulighet til å samle på meningsfulle øyeblikk. Niccolo ser det autentiske i å jobbe som frivillig gjennom organisasjonen WWOOF, der han bor på økologiske gårder og får muligheten til å ta del i bøndenes liv, og lære om deres økologiske måte å leve på.

Det kan altså virke som om den selvutforskende backpackeren har sin egen oppfatning av hva som er autentisk, i likhet med den kontrastsøkende backpackeren, og derfor opplever en eksistensiell form for autentisitet. Som vi har skrevet tidligere, finnes det to ulike former for eksistensiell autentisitet, der den ene handler om å oppdage sitt «autentiske jeg», nemlig intra-personlig autentisitet. I motsetning til den kontrastsøkende backpackeren, er ikke backpackerne i dette segmentet ute etter å oppleve det som gjerne anses som «typisk norsk», slik som nordlyset, de norske fjordene og rømmegrøt. Det kan virke som om informantene i dette segmentet heller er ute etter å «finne seg selv» og dermed den intra-personlige formen for autentisitet, noe Eschars motiver kan være et godt eksempel på. Deres søken etter å finne seg selv er et fellestrekk mellom denne backpackeren og turisten i Cohens utforskningsmodus, og er årsaken til at vi har valgt å kalle dette segmentet for de selvutforskende backpackerne.

Eschar forteller at han reiser for å bryte personlige grenser, og at det er derfor han har valgt å hitchhike gjennom Europa. Han har som mål å utfordre sine egne grenser minst en gang om dagen, og gjør kontinuerlig ting han synes er ukomfortable. Som eksempel nevner han at han ofte kan være sjenert rundt nye mennesker, men at han når han reiser, tar seg sammen og bestemmer seg for å ta kontakt med andre reisende og lokalbefolkningen. Første gangen han sov under åpen himmel, eller første gangen han hitchhiket var også situasjoner han opplevde som ukomfortable. Han følte allikevel han måtte gjøre det for sin egen del, for å tilegne seg

nye erfaringer, slik at han ikke ville oppleve det som like skummelt de neste gangene. Han sier at han på denne måten utvikler, og finner seg selv, og at det nettopp er derfor han reiser.

Dette kan altså tyde på at informantene i dette segmentet ikke bare leter etter eksistensiell autentisitet, men at de mer spesifikt leter etter en intra-personlig form for eksistensiell autentisitet. De reiser kanskje for å finne sitt «autentiske jeg», som de kan finne når de er distanserte fra kravene og forventningene som stilles til dem i dagliglivet.

Det at informantene i dette segmentet ser på det som autentisk å reise på egen hånd, lære om kulturen til menneskene de kommer i kontakt med, og utvikle seg selv gjennom å bryte egne grenser, tyder også på at de drives av behovene for selvutvikling og selvrealisering i Pearces reisekarrierestige. Dette, sett i sammenheng med deres søken etter sitt «autentiske jeg», gjør at vi kan sammenlikne backpackerne i dette segmentet, med turistene i Cohens utforskningsmodus, og er det som gjør at de skiller seg fra den kontrastsøkende backpackeren.

Den selvutforskende backpackeren drives også av relasjonsbehov når de reiser, og ønsker å utvikle nye relasjoner og vennskap som er annerledes enn de de har hjemme, og er åpne for å møte alle typer mennesker. Deres relasjonsbehov kan også koples med behovet for selvutvikling, fordi informantene i dette segmentet anser møter med mennesker som betydningsfullt for deres egen læring. De ønsker først og fremst å møte mennesker de kan lære av og er opptatt av å lære om språket, livsstilen og kulturen til menneskene på destinasjonen de besøker. De mener møter med mennesker fra andre kulturer gjør at en kan gå dypere i seg selv, og forstå seg selv på en bedre måte.

Erfaringer med Norge

Informantene i dette segmentet, hadde ulike forventninger til Norge, men en høy forventning til den norske naturen, hadde de alle til felles, Dette kan tyde på at informantene i dette segmentet, i likhet med den kontrastsøkende backpackeren, er påvirket av det bildet markedsføringen gir av Norge.

I tillegg til naturen, forteller Joanna at hun hadde forventninger om å spise mye sjømat, og at Norge ville være et dyrt land. Hun hevder videre at hun også hadde hørt av andre som hadde besøkt Norge, at menneskene her er reserverte og innadvendte. Niccolo forventet at skikkene og verdiene i Norge, ville være helt forskjellig fra de i Italia, og også han forventet at det ville være dyrt her. Vi ser altså at de kontrastsøkende- og selvutforskende backpackerne har nokså like forventninger til Norge.

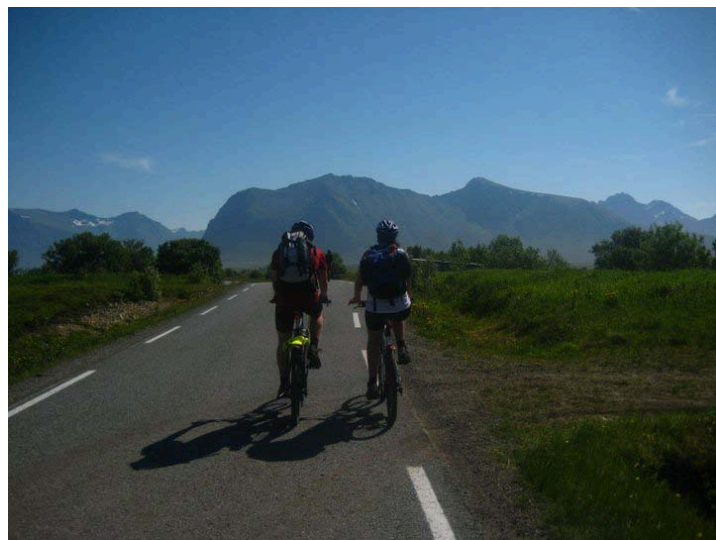
Eschar skiller seg litt ut, da han ikke hadde noen forventninger om hva han ville komme til å oppleve i Norge, noe som kan ha å gjøre med at han er den backpackeren i dette segmentet som reiser mest uten mål og mening. Dette er et kjennetegn ved turisten i Cohens utforskningsmodus.

Når det gjelder hva informantene faktisk opplevde i Norge, svarer Eschar at det var i Nord-Norge han hadde sine beste opplevelser. Han elsker følelsen midnattssola ga han om sommeren, og forteller at som hitchhiker, stoppet ikke natten han i å fortsette, fordi det var lyst hele tiden og fordi han da sjeldnere ble trøtt. Han forteller også at han hitchhiket fra Trondheim til Lofoten på natten en gang, og at det var fantastisk å se at solen ennå var oppe.

I likhet med Eschar, trekker Joanna frem Nord-Norge som en av sine høydepunkter med reisen til Norge. Hun forteller at hennes beste opplevelser var i Lofoten, og at alt hun har lest og hørt om Lofoten-øyene er sant, og at reisen hennes dit var så vakkert som et eventyr. Det er altså i naturen disse

backpackerne har hatt sine beste opplevelser i Norge, og det kan virke som om det er i naturen de finner seg selv.

Både Eschar, Joanna og Niccolo, hevder at det eneste negative inntrykket de fikk av Norge, var de høye prisene. Allikevel sier Joanna, at hvis man planlegger

utgifter og pengebruk nøye, kan man gjøre reisen i Norge mye billigere enn man tror, slik som å benytte seg av ”minipris”-billetter og rimelig overnatting. Niccolo forteller at siden han jobber frivillig gjennom WWOOF, der han har mulighet til å spise og bo gratis, var transport i bunn og grunn den eneste utgiften han hadde, og at hans opphold i Norge derfor ikke ble veldig påvirket av de høye prisene.

Alle informantene sier de ønsker å komme tilbake. Eschar forteller at han ønsker å komme tilbake for å oppleve mer av naturen og fjordene på vestkysten, i tillegg til at han har lyst til å reise til Lofoten igjen. Joanna hevder at Norge ikke er et populært reisemål for polske mennesker, men at hun definitivt ønsker å reise tilbake ved en annen anledning. Hun sier også

at hun ønsker å vise sin nåværende og fremtidige familie hvor vakkert det er her, noe Eschar og Niccolo sier seg enige i.

Overnatting og informasjonssøk

Når det gjelder overnatting i Norge, benytter Eschar og Niccolo seg mest av couchsurfing. Eschar har også sovet i telt og under åpen himmel når det har vært mulighet for det, og Niccolo har bodd på gårdene han jobbet som frivillig på, gjennom WWOOF. De har benyttet seg av disse overnattingsformene for å spare penger, men først og fremst for å møte lokalbefolkningen, og lære om deres kultur og livsstil. Som vi har skrevet tidligere, har dette vært deres måte å oppleve autentisitet på, for å komme i kontakt med sitt «autentiske jeg».

Joanna forteller at hun har benyttet seg av forskjellige overnattingsformer på sin reise i Norge, men at hun ennå ikke har couchsurfet her. Hun bodde for det meste på hosteller og vandrerhjem, og av og til i utleiehytter. Hun forteller at hun også bodde masse i telt for å spare penger, og fordi hun liker å være i nærheten av naturen.

Når det gjelder informasjonssøk, benytter informantene seg av internett og "Lonely Planet" guiden, i tillegg til å spørre venner og familie om tips. De ønsker blant annet informasjon om steder som er verdt å besøke på destinasjonen, så de grovt kan planlegge sin reiserute, i tillegg til overnatting og transportmuligheter. Joanna forteller at hun også leter etter praktisk informasjon om landet, kulturen og livsstilen, fordi det er interessant og morsomt å lese før man reiser. Niccolo og Eschar, som muligens er de informantene i dette segmentet som planlegger sin reiserute minst, sier de søker informasjon om interessante steder å besøke, selv om de ønsker å være spontane når de først er der.

Vi ser altså at den selvutforskende backpackeren er relativt lik den kontrastsøkende backpackeren når det gjelder overnatting og informasjonssøk, og ligner derfor også backpackeren slik den er beskrevet i teorien når det gjelder overnatting og informasjonssøk.

Pengebruk

Da vi spør informantene om hvor mye penger de planla å bruke i Norge, svarer Eschar at han kun startet med 23 000 kroner da han dro fra Israel 5. mai 2011, for nesten et år siden. Han sier at dette inkluderte alt reiseutstyret han kjøpte før reisen, i tillegg til de få flybillettene han trengte, og en Manchester fotballkamp han så. Han hevder selv at dette er det eneste budsjettet han hadde, og at det ikke er så "galt" i forhold til at det er en gjennomsnittlig månedslønn her

i Norge. Han forteller videre at ettersom han hitchhiker og benytter seg av couchsurfing, bruker han mesteparten av pengene sine på mat, postkort, og opplevelser. I og med at pengene hans tok slutt for rundt en måned siden, måtte han jobbe en liten periode i Svalbard for å tjene penger til å reise videre.

Niccolo forteller at han for det meste bruker penger på transport og postkort, i og med at han reiser og jobber frivillig i WWOOF. Han hevder videre at han sparte en liten stund før han kom hit, uten å lage et særlig budsjett for reisen, men at han startet med 500 euro da han dro fra Italia.

Joanna derimot, forteller at hun omtrent brukte 15 000 kroner på hennes siste tur i Norge, som varte i ti dager. Hun sparte ikke opp penger i veldig lang tid i forveien, da hun fikk hjelp av sine foreldre i tillegg til å få reisestipend gjennom studiene sine. Joanna forteller at hun helst vil bruke penger på mat og opplevelser, fremfor transport og overnatting, da mat og opplevelser gir henne et større inntrykk av stedet hun besøker. I tillegg liker hun å kjøpe souvenirer fra stedene hun har vært.

Organisering

Ingen av informantene benytter seg av hjelp fra reiselivsaktører, når de planlegger sine reiser. Niccolo og Joanna synes det er viktig å bruke sine egne evner i alle aspekter ved reisen, og ser på planleggingen som en utfordring og en del av selve reiseopplevelsen. Dette er også årsaken til at de ikke deltar i aktiviteter organisert av kommersielle aktører. De ønsker å oppdage og utforske destinasjonen på egen hånd. Dette er et eksempel på at de føler behov for realisere sine egne evner, og på den måten finne seg selv.

Eschar forteller at han egentlig ikke planlegger noe ved sine reiser, på grunn av måten han reiser på. Som hitchhiker har han ikke mulighet til selv å bestemme hvor han havner, og det er nettopp dette han synes er interessant. Han forteller at han da får muligheten til å oppdage steder han ikke en gang visste at fantes, som for eksempel den gangen han havnet på en gård i Rauland i Telemark.

Fordi Niccolo måtte organisere og planlegge sitt opphold på gårdene gjennom WWOOF, planla han sin tur til Norge to måneder før han kom hit. Joanna forteller at hun kun planlegger sine turer et par dager i forkant, og at det hun planlegger i aller størst grad er overnatting, fordi hun reiser alene.

15.3 Segment 3 – «Den komplette backpackeren»

I segment tre har vi plassert informantene som kan beskrives ut i fra Cohens eksistensielle modus. Her finner vi Fiona og Denise.

Reiseerfaring

Informantene i segment tre har reist over hele verden, og har i gjennomsnitt vært i 60 land. Informantene i dette segmentet, er de som har mest reiseerfaring og forteller at de reiser så ofte de har muligheten til det.

Fiona og Denise forteller at deres måte å reise på har endret seg etter hvert som de har opparbeidet seg reiseerfaring. Fiona hevder at hun pleide å planlegge og forhåndsbooke mer før, mens hun nå ønsker å være mer spontan. Hun forteller også at hun nå gjerne ønsker å oppleve destinasjoner på ”et dypere nivå”, og oppleve mer utenforliggende steder enn de mest ”turistiske”, og at hun før var mer opptatt av festing uansett hvilken destinasjon hun besøkte. Denise påpeker i tillegg at hun nå ønsker å lære mer om landets og destinasjonens historie og lokalbefolkning, fremfor bare å feste og å ha det gøy.

Dette understreker igjen poenget i Pearces reisekarrierestige. Personer med lang reiseerfaring drives kanskje ikke i like stor grad av behovene for rekreasjon og trygghet, som er i den nedre delen av Pearces reisekarrierestige, som personer med mindre reiseerfaring. De drives heller av behovene i de øvre nivåene, slik informantene i dette segmentet gjør, og dette er et likhetstrekk med den selvutforskende backpackeren.

Reisemotiv

Backpackerne i dette segmentet er de det har vært vanskeligst å plassere. Deres motiv for å reise til Norge var først og fremst å besøke venner de hadde møtt på tidligere reiser. De reiste også til Norge fordi de begge er bosatt i England, og fordi de så på dette som en god mulighet til å utforske Skandinavia. De fremstår derfor som en mer etablert reisende enn backpackerne i de foregående segmentene, noe som er grunnen til at vi har plassert disse informantene her.

Det som kjennetegner turisten i det eksistensielle moduset til Cohen er nemlig at de forplikter seg til et valgt samfunn som ikke nødvendigvis er turistens opprinnelige samfunn. De lever gjerne i to verdener, og det er akkurat det både Fiona og Denise gjør. Selv om begge opprinnelig er fra Australia, har de begge bodd i England i flere år, og etablert et liv der. Denise forteller at hun føler London er hennes andre hjem, og at hun også har følt seg hjemme

i flere land hun har reist til, blant annet i Norge. «De komplette backpackerne» kan derfor sammenliknes med turisten i Cohens eksistensielle modus, fordi de har anlegg for å forplikte seg til en annen kultur enn sin opprinnelige, og det er hovedsakelig grunnen til at disse informantene er plassert her.

Det er ikke helt tilfeldig hvor de reiser, slik det kanskje er for den selvutforskende backpackeren. Det er heller ikke nødvendigvis destinasjonens særpreg og det som er typisk for destinasjonen, som trekker de hit, slik det er for den kontrastsøkende backpackeren. Informantene i dette segmentet er mer sammensatte enn informantene i de andre segmentene, når det gjelder hva de ønsker å oppleve i Norge og hva de opplever som autentisk, da de finner autentisitet i alle formene Wang har definert.

For det første ønsker den komplette backpackeren å oppleve kulturelle uttrykk som museumsgjenstander, landskap, arkitektur, historiske landemerker og gallerier. Fiona mener autentisitet er når kulturer gjengis på en riktig måte ut i fra dens opprinnelse. Dette tyder altså på at de finner autentisitet i det Wang (1999) definerer som den objektive formen for autentisitet. Fiona mener at det er autentiske objekter som blir populære turistattraksjoner, nettopp fordi de har opprinnelse i kulturen til destinasjonen. Hun nevner Bergen som et eksempel, og anser denne byen som en vakker, men turistifisert by. Hun sier allikevel at selv om turister ofte drar dit, er det ikke noen grunn til ikke å oppleve byen selv. Et annet eksempel på turistifiserte attraksjoner som informantene i dette segmentet opplevde, var Hurtigrutens «Norway in a nutshell». Dette er et fjordcruise som tar turister med gjennom Norges vakreste fjordlandskap. Det er ikke nødvendigvis fjordlandskapet som attraksjon som er turistifisert, heller den organiserte måten å oppleve den på.

Den komplette turisten har heller ikke noe i mot å delta på organiserte aktiviteter. Fiona og Denise deltok på «Oktoberfest» i Berlin, der de kledde seg ut som «Heidi» med fletter og grønne kjoler og drakk øl med andre festglade turister. Oktoberfest var opprinnelig en seremoni som skulle markere bryllupet til Kong Ludwig I i 1810, men har nå blitt en folkefest for alle nasjonaliteter (Store Norske Leksikon). Dette er et eksempel på konstruert autentisitet slik Wang (1999) har definert det, og viser ikke bare at backpackeren i dette segmentet kanskje opplever autentisitet på flere nivåer, men også at denne backpackeren opplever «frontstage» i interaksjonen med lokalbefolkningen.

Selv om det virker som om den komplette backpackeren kan finne autentisitet i populære turistattraksjoner, sier Fiona og Denise selv at de helst ønsker å oppleve mer utenforliggende

steder enn de mest «turistifiserte». På denne måten ønsker de å lære om landets og destinasjonens historie og lokalbefolkning. Denise forteller at noe hun ble fascinert av i Norge, var hvordan de blant storbyene, også kunne finne mindre bygder, der de kunne komme tettere inn på lokalbefolkningen og deres tradisjoner. Det er altså motsetninger i deres motiver for å reise.

Denise og Fiona forteller at de som backpackere, føler seg som en del av et fellesskap, og et samfunn av reisende. Dette samfunnet består av mennesker fra hele verden, som deler interesser og erfaringer, og de ser på det som spennende og fordelaktig å bli kjent med andre reisende med en annen bakgrunn enn seg selv. På denne måten kan de finne seg selv, gjennom samhandling med andre. Ut i fra Wangs (1999) definisjon av autentisitet, kan dette være et eksempel på det hun kaller inter-personlig autentisitet, som er en form for eksistensiell autentisitet. La oss nå gå over til informantenes behov sett i sammenheng med Pearces reisekarrierestige, da dette eksempelet også tyder på at informantene drives av relasjonsbehov når de reiser.

Fiona forteller at når hun reiser, får hun en pause fra rutiner og stress i hennes krevende hverdag, noe som gir henne en følelse av ny energi. Dette tyder på at hun ikke bare drives av relasjonsbehov, men også av behovet for rekreasjon. Samtidig sier hun at backpacking er en slitsom måte å reise på, fordi hun ønsker å oppleve så mye som mulig på destinasjonen hun reiser til. Det å haste rundt i byene og vandre oppover de norske fjellene, sier hun kan tappe henne for energi, fremfor å tilføre henne ny. Det virker derfor som om det er noen motsetninger i forbindelse med om rekreasjonsbehovet er der eller ikke. Det virker kanskje merkelig at personer med så høy reiseerfaring som Fiona og Denise har, i det hele tatt har behovet for rekreasjon, ettersom dette behovet befinner seg nederst i Pearces reisekarrierestige. Samtidig kan dette være et bevis på Pearces antakelser om at turister drives av ulike behov i forskjellige kontekster, uavhengig av deres reiseerfaring.

Videre virker det som om den komplette backpackeren også drives av behovet for selvutvikling. Møtet med andre mennesker gjør at de føler at de utvikler seg selv og sitt verdenssyn. De føler at de får en bedre forståelse for andre mennesker ved å bli eksponert for andre kulturer og mennesketyper, og mener dette gjør at de får mer empati og medlidenhet for andre. Som eksempel forteller Denise at hun elsker å bli bedt inn i hjemmene til lokalbefolkningen, og lære om deres liv fra lokalbefolkningen selv. Dette tyder på at

informantene i dette segmentet ikke bare opplever «frontstage» i interaksjon med lokalbefolkningen, slik vi tidligere var inne på, men også «backstage».

De komplette backpackerne drives kanskje også av behovet for selvrealisering. Denise anser for eksempel det å komme seg gjennom en krevende eller vanskelig situasjon på egen hånd som meningsfullt, og at hun på denne måten oppnår noe. Hvordan løser hun det for eksempel når alle butikker er stengt og bussene ikke går lenger? For henne er det meningsfylt å komme seg gjennom slike uventede situasjoner. De forteller også at de ønsket å organisere alle aspektene ved reisen deres til Norge på egen hånd, da de synes dette er en utfordring og de føler at de har oppnådd noe når alt går i orden.

Det virker altså som om den komplette backpackeren finner autentisitet i både den objektive, konstruerte og eksistensielle formen, og at denne backpackeren også drives av alle behovene i Pearces reisekarrierestige, noe som gjør dem unike sett i forhold til de andre segmentene. Når det gjelder hvorvidt denne backpackeren kommer «backstage» eller «frontstage» på destinasjonen, skiller de seg også ut fra de andre segmentene. Som vi har sett eksempler på opplever de både «frontstage» og «backstage», og er det eneste segmentet som har et bevisst, men motsigende forhold til dette. De er klar over når en attraksjon eller gjenstand ikke lenger kan defineres som autentisk ut i fra et objektivt syn, men ser ikke dette som en grunn til ikke å oppleve attraksjonen selv. De opplever da «frontstage». Samtidig sier informantene at de ikke ønsker å oppleve de mest «turistifiserte» attraksjonene, men heller oppleve lokalbefolkningens virkelige liv og bli bedt inn i deres hjem, altså komme «backstage».

Det virker som om informantene i dette segmentet er de som har det mest usystematiske mønsteret av behov og reisemotiver. Det kan tyde på at de gjennom sin lange reiseerfaring har fått dekket alle behovene i Pearces reisekarrierestige, og nå ser etter ulike opplevelser til ulike tider, og på ulike steder. Det kommer helt an på situasjonen de er i. Alt dette tatt i betraktning, er årsaken til at vi har valgt å kalle dette segmentet for den komplette backpackeren.

Erfaringer med Norge

Denise og Fiona besøkte Norge sommeren 2011. Årsaken for å reise hit om sommeren hadde å gjøre med at de ønsket å vandre i fjellene og langs fjordene, og at sommeren var perfekt for det. De forteller begge at de hadde høye forventninger til Norge og hva de ville se her av natur, frisk luft, fjell og fjorder, og at deres opplevelser overgikk alle deres forventninger.

Fiona forteller at hun har mange gode minner fra Norge. Hun forteller blant annet hvor vakkert og eksotisk hun syntes det var å dra opp til fjordene og fjellene i Vest-Norge, og se alle de små, fargerike husene som lå midt i ingenmannsland. De kan ikke huske at de hadde noen dårlige erfaringer med Norge. Høye priser er det eneste negative informantene trekker

frem, og at dette førte til at de heller lagde mat selv, fordi det var for dyrt å spise ute.

Da vi spør informantene om de tror de noen gang vil komme tilbake til Norge, har de ulike svar. Denise tror at hun absolutt kommer tilbake en gang, da hun virkelig ønsker å besøke Nord-Norge for å oppleve nordlyset og midnattsola. Hun legger allikevel til at hun først må spare opp mye penger så hun kan ha råd til det hun ønsker å se.

Fiona forteller at hun mest sannsynlig ikke vil reise tilbake til Norge. Hun sier det er fordi det finnes mange andre steder hun vil reise til først, og at det er tid og penger som hindrer henne i å dra hit igjen. Hun forteller også at utenom å besøke Nord-Norge, har hun egentlig opplevd det hun ville i Norge, nemlig fjordene, fjellturer, Bergen og Oslo.

Overnatting og informasjonssøk

Når Fiona og Denise reiser, bor de som oftest på hosteller og vandrerhjem, og er de informantene blant alle vi har snakket med, som benytter seg mest av denne overnattingsformen. Fiona forteller at å bo på et hostel gir henne mange fordeler som turist. For det første hevder hun at hosteller og vandrerhjem er den overnattingsformen som gir deg best informasjon om byen og destinasjonen du besøker, som for eksempel transport, ting å se og gjøre, i tillegg til gode kart over området. For det andre trekker hun frem at hosteller organiserer veldig mye for turistene. Hun sier at dette kan være alt fra forskjellige dagsturer, vandreturer, og organiserte pub-til-pub turer for dem som vil det. Videre forteller hun at muligheten for å lage mat selv på felleskjøkken er en stor fordel, og at dette er noe man kan spare masse penger på, i tillegg til at fellesrommene på hosteller, og den gode atmosfæren, gjør det lettere å bli kjent med andre reisende. Hun legger heller ikke skjul på at den rimelige prisen er noe som spiller inn på valg av hosteller og vandrerhjem, fremfor hoteller.

Denise er veldig enig med Fiona, og gjentar at hosteller er det mest sosiale overnattingstilbudet. Hun forteller videre at som backpackere er det viktig for dem å møte andre reisende, som kan dele sine erfaringer, historier og planer videre. Dette kan igjen trekkes opp mot deres relasjonsbehov, og deres søken etter inter-personlig autentisitet. Når det gjelder overnatting, virker det som om den komplette backpackeren kan sammenliknes med Cohens utforsker, som er backpackere med behov for en viss standard og komfort.

Denise er allikevel litt skuffet over hostellene i Norge, og forteller at selv om hosteller som oftest er det rimeligste alternativet for backpackere, synes hun det var dyrt her i Norge. Hun sier at de i gjennomsnitt betalte 250-320 kroner per natt på et hostell, og at det er vanlige hotellpriser i andre land.

Når det gjelder informasjonssøk, sier informantene i dette segmentet at de begge har venner som har vært i Norge før, som har gitt dem informasjon om hva de burde se og gjøre her. Denise forteller at de også bruker "Lonely Planet" guiden mye når de reiser, for å vite litt om hva man burde forvente på destinasjonen, i tillegg til hva man burde få med seg av attraksjoner og liknende. Hun leser også vanligvis litt historie om stedet, og om kulturen og lokalbefolkningen. På denne måten er hun godt informert om stedet hun besøker.

Pengebruk

Både Fiona og Denise hevder at de aldri setter seg noe spesifikt budsjett når de reiser. Når de reiser ønsker de å få mest mulig ut av turene sine, fordi de kanskje aldri får sjansen til å reise tilbake. I likhet med den kontrastsøkende backpackeren, forteller informantene i dette segmentet at de selvfølgelig ønsker å gjøre reisen så rimelig som mulig, men at hvis de virkelig ønsker å gjøre noe, lar de ikke penger stoppe dem. De vil ikke sitte igjen i etterkant, å angre på noe de ikke gjorde.

De forteller at det de brukte mest penger på i Norge, var fjord-turer og turen til Jostedalbreen, i tillegg til transport og overnatting. De besøkte også noen parker og museer her i Norge, og forteller videre at de ikke har noe imot å betale inngangspenger til det.

Organisering

Som tidligere skrevet, organiserte informantene i dette segmentet sin reise på egen hånd, og de sier også at de sjeldent benytter seg av reisebyråer når det gjelder planlegging. På destinasjonen derimot, deltar de ofte på organiserte og guidede turer, slik som «Norway in a

Nutshell» og turen til Jostedalsbreen. Grunnen til dette, er at guidene gir dem informasjon om destinasjonens historie og kultur, som de kanskje ikke ville funnet ellers.

Verken Denise eller Fiona planlegger sine reiser på forhånd, i stor grad. Utenom å booke overnatting for de første dagene, liker de å la det meste stå åpent. Dette er både fordi de ønsker å være fleksible, og fordi de ofte møter andre reisende som gir dem tips om hva de kan se og gjøre. Informantene ønsker derfor å ha mulighet til å endre sine planer. Deres måte å organisere sine reiser på, kan altså trekkes opp mot deres behov for selvutvikling og selvrealisering.

16.0 Oppsummering

Ut i fra funnene kan vi se at alle informantene vi har snakket med, kan sammenliknes med backpackeren slik denne turisten er beskrevet i kapittel 3. De er reisende som ønsker å gjøre sine turer så rimelig som mulig slik at de kan reise over lengre perioder og oppleve så mye som mulig. Sett i forhold til masseturisten, benytter de seg av ukonvensjonelle overnattingsformer som hosteller og couchsurfing, og reiser gjerne med buss og tog fremfor fly. Backpackerne i Norge reiser også alene eller med en venn, og ønsker å være fleksible når det gjelder mål på reiseruten. Som teorien beskriver backpackeren, ønsker også backpackeren som reiser til Norge å være uavhengig, og organiserer derfor reisene sine på egen hånd, uten hjelp fra kommersielle aktører.

Det viser seg altså at backpackerne vi har snakket med, er relativt like på områder som overnatting, informasjonssøk, pengebruk og organisering. Dette er den informasjonen vi har samlet om backpackerne, først og fremst for å i det hele tatt kunne forstå backpackermarkedet i Norge i dag. Denne informasjonen, har også hjulpet oss i å kunne forstå deres motiv og atferd, og er informasjon som er ”gull verdt” i markedsføringssammenheng. Hovedfokuset vårt derimot, for denne avhandlingen, er å forstå hvorfor backpackere kommer til Norge, og hvilke behov de har.

Som funnene våre viser, har backpackere som kommer til Norge ulike motiver for hvorfor de kommer hit, og ønsker å dekke ulike behov mens de er her. Vi har også sett at dette har sammenheng med deres reiseerfaring. Det er på bakgrunn av dette vi har identifisert tre ulike segmenter.

Det som kjennetegner segment 1 – Den kontrastsøkende backpackeren, er at de reiser til Norge fordi Norge er annerledes. De oppsøker kanskje det som er annerledes fordi de føler de mangler mening og autentisitet i sin hverdag, og i Norge finner de derfor autentisitet i det som er «typisk norsk», som for eksempel nordlyset, snø, fjorder og fjell. De ønsker generelt å oppleve hvordan lokalbefolkningen virkelig lever, noe som gjør at de i Norge overnatter i hjemmene til nordmenn, gjennom nettstedet couchsurfing.org. Denne formen for overnatting er også noe som kjennetegner segment 2 – Den selvutforskende backpackeren.

Denne backpackeren er en mer «frigjort» backpacker som ønsker å oppleve virkeligheten til lokalbefolkningen og lære om andres kultur for å finne seg selv. Av alle informantene er det informantene i dette segmentet som vet minst om Norge, og hadde minst forventninger. Dette har kanskje noe å gjøre med at valget deres om å reise til Norge var mer tilfeldig enn hva det var for backpackerne i de andre segmentene.

Segment 3 - Den komplette backpackeren, reiser først og fremst til Norge for å opprettholde vennskap og relasjoner med nordmenn de har møtt på tidligere reiser. Informantene i dette segmentet reiste også til Norge fordi de er bosatt i England, og så på dette som en god base for å utforske Skandinavia. Sammenliknet med de andre segmentene, fremstår de som den komplette backpackeren, fordi de opplever autentisitet både i objektiv-, konstruert- og eksistensiell form. Disse tre formene for autentisitet opplever de i norsk landskap, arkitektur og kunst, men også gjennom organiserte turer som Hurtigrutens «Norway in a Nutshell», samt i deres opplevelser i samhandling med andre. I tillegg, drives de av alle behovene i Pearces reisekarrierestige, og ønsker både å komme "frontstage" og "backstage" på destinasjonen de besøker.

17.0 Konklusjon

Denne avhandlingen har først og fremst bekreftet at Norge er en destinasjon backpackere ønsker å reise til, til tross for at Norge er et høykostland og retter sin markedsføring mot betalingsvillige og pengesterke turister.

Videre bekrefter vår avhandling at backpackere ikke kan beskrives som en homogen gruppe reisende, men at de har ulike motiver for å reise, og drives av ulike behov. Funnene i denne avhandlingen viser nemlig at backpackeren som reiser til Norge kan kategoriseres på

bakgrunn av Cohens moduser og Pearces reisekarrierestige, og segmenteres på bakgrunn av deres forskjellige motiver for å reise til Norge og behovene de drives av.

Avhandlingen viser at backpackere reiser til Norge for å oppleve autentisitet. Den kontrastsøkende backpackeren reiser til Norge fordi de opplever autentisitet i det som er annerledes, mens den selvutforskende backpackeren reiser til Norge for å finne sitt «autentiske jeg». Den komplette backpackeren reiser for å oppleve autentisitet i alle formene Wang (1999) har definert, uten helt å være klare over det selv. Dette gjelder alle deres reiser generelt, og er ikke spesifikt for deres reise til Norge.

Avhandlingen viser at backpackere som reiser til Norge drives av behov for rekreasjon, trygghet, relasjoner, selvutvikling og selvrealisering, men på ulike måter, avhengig av deres reiseerfaring. Avhandlingen er derfor også et bidrag når det gjelder å bekrefte Pearces antakelser om at turister har en reisekarriere.

18.0 Videre forskning

I denne avhandlingen har vi lagt grunnlaget for videre forskning på flere områder.

For det første er denne avhandlingen et kvalitativt bidrag som har kartlagt motivene og behovene til backpackere som reiser til og i Norge i dag. Etersom vi kun har snakket med ti informanter, kan det være nødvendig å utføre kvantitative undersøkelser, med funnene i denne avhandlingen som utgangspunkt. Dette, for å undersøke hvor utbredt våre funn faktisk er. Det kan også være nødvendig å gjennomføre flere dybdeintervjuer med backpackere. Både for å grundigere undersøke motivene og behovene til segmentene vi har identifisert, og for å undersøke andre aspekter ved deres motivasjon og behov, da denne avhandlingen kun har tatt utgangspunkt i Cohens typologier og Pearces reisekarrierestige. Det kan være aspekter ved backpackerens motivasjon for å reise til Norge, vi ikke har dekket godt nok.

Denne avhandlingen kan også benyttes som et grunnlag for å undersøke hvilken påvirkning backpackeren har på Norge som turistdestinasjon, og om backpackeren kan være en målgruppe som bidrar til opprettholdelsen av et bærekraftig reiseliv. Det kan være interessant å undersøke hva backpackerens egenskaper som turister i Norge, har å si for de økonomiske- sosiale- og miljømessige forholdene i Norge. Denne forskningen kan igjen benyttes som et bidrag når det gjelder å avgjøre om backpackere er en målgruppe Norge bør rette mer av sin

markedsføring mot, i motsetning til å markedsføre seg mot betalingsvillige og pengesterke turister, slik fokuset er i dag. Kanskje backpackeren er en type turist norsk reiseliv bør satse mer på?

19.0 Begrensninger

Denne avhandlingen har visse begrensninger. For det første er våre funn og vår konklusjon basert på teorien vi tidligere har presentert. En begrensning ved dette er at vi ikke dekker alle aspekter ved backpackerfenomenet. Hadde vi valgt å benytte annen teori, kunne funnene og konklusjonen vært annerledes og andre aspekter ved backpackerfenomenet blitt belyst.

Det at vi er ett av få bidrag innen forskning på backpacking i Norge, har gjort at vi har måttet dekke aspekter som ikke direkte går på deres behov og motiv. Disse aspektene har allikevel vært nødvendige for å få en god forståelse for backpackerfenomenet generelt. Selv om denne avhandlingen er et grunnlag for videre forskning, skulle vi gjerne ønske at vi kunne ha gått enda grundigere til verks og enda dypere inn i backpackernes behov og motiver.

Det at backpacking er et lite utforsket område i Norge, har også gjort at vi ikke har hatt et sammenlikningsgrunnlag med tidligere forskning. Dette må også ses på som en begrensning.

En annen begrensning er at dette er en tverrsnittsundersøkelse, noe som betyr at vi kun har utforsket backpackermarkedet i Norge i dag. Dette innebærer at vi ikke får frem endringer over tid og heller ikke ser utviklingen i markedet. Funnene våre er ikke nødvendigvis gjeldene om et par år.

Funnene våre er et resultat av dybdeintervjuer med ti backpackere. Det hadde vært optimalt å gjennomføre flere dybdeintervjuer, slik at vi hadde hatt et sterkere segmenteringsgrunnlag. Tiden vi har hatt til rådighet, har ikke muliggjort dette, og det må ses på som en begrensning ved denne avhandlingen.

Helt til slutt, vil vi påpeke at denne avhandlingen er bygget på et fenomenologisk design. Dette betyr at informantenes egen forståelse for fenomenet og seg selv, er det oppgaven er bygget på. Viser det seg at deres påstander og utsagn ikke stemmer med virkeligheten, er ikke denne avhandlingen reell.

20.0 Litteraturliste

- Apostolopoulos, Yiorgos, Stella Leivadi og Andrew Yiannakis. 1996. *The Sociology of Tourism*. Abingdon, Oxon: Routledge.
- Boorstin, D. 1964. *The Image: A guide to Pseudo-Events in America*. New York: Harper
- Cohen, Erik. 2004. *Contemporary Tourism, Diversity and Change*. United Kingdom: Elsevier Ltd.
- Ellingsen, Kristen Albert og Mehmet Mehmetoglu. 2005. 2. utg. *Perspektiver på markedsføring av reiseliv*. Bergen: Fagbokforlaget Vigmostad & Bjørke AS.
- Ellingsen, Kristen-Albert og Tom Rosendahl. 2001. *Markedsføring for reiselivet*. Oslo: J.W. Cappelens forlag as.
- Hecht, Jo-Anne og David Martin. 2006. Backpacking and hostel-picking: an analysis from Canada. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 18(1):61-77.
- Jobber, David og Geoff Lancaster. 2009. *Selling and Sales Management*. 8. Utg. England: Pearson Education Limited.
- Johannessen, Asbjørn, Line Christoffersen og Per Arne Tufte. 2011. *Forskningsmetode for Økonomisk-Administrative Fag*. 3. Utg. Abstrakt Forlag AS
- Johannessen, Asbjørn, Line Kristoffersen og Per Arne Tufte. 2004. *Forskningsmetode for Økonomisk-Administrative Fag*. 2 Utg. Abstrakt Forlag AS.
- Kotler, Philip. 2008. *Markedsføringsledelse*. 3. Utg. Gyldendal Norsk Forlag AS.
- Loker-Murphy, Laurie. 1996. Backpackers in Australia: A Motivation-Based Segmentation Study. *Journal of Travel and Tourism Marketing*. 5(4):23-45.
- Lygnes, Sølvi. 2007. Kultur og turistattraksjoner. *Jakten på Det Norske – Jakten på Opplevelser*. Oslo: Universitetsforlaget AS.
- MacCannell, Dean. 1999. *The Tourist. A New Theory of The Leisure Class*. California: First California Paperback Printing.

- Mohsin, Asad og Chris Ryan. 2003. Backpackers in the Northern Territory of Australia – Motives, Behaviours and Satisfaction. *International Journal of Tourism Research*, 5:113-131.
- Moscardo, G. 2006. Backpackers and other young travelers to the Great Barrier Reef: An exploration of changes in characteristics and behaviors over time. *Tourism Recreation Research*, 31(3): 29–37.
- NH (Nærings- og handelsdepartementet). 2007. *Regjeringens reiselivsstrategi – Verdifulle opplevelser. Nasjonal Strategi for reiselivsnæringen*. Oslo: NH.
- NH (Nærings- og handelsdepartementet). 2012. *Destinasjon Norge. Regjeringens reiselivsstrategi*. Oslo: NH
- Paris, Cody Morris og Victor Teye. (2010). Backpacker Motivations: A Travel Career Approach. *Journal of Hospitality Marketing and Management*, 19:244-259.
- Pearce, L. Philip. (1990). *The Backpacker Phenomenon: Preliminary Answers to Basic Questions*. James Cook University of North Queensland.
- Pearce, L. Philip og Uk-II Lee. 2005. Developing the Travel Career Approach to Tourist Motivation. *Journal of Travel Research*, 43:226
- Pettersen, Audun. 2009. «Innovasjon Norges reiselivssatsing» Paper presentert på Markedshøyskolen, Oslo, Norge, november 20.
- Schevyens, Regina. 2002. Backpacker Tourism and Third World Development. *Annals of Tourism Research*, 29(1):144-164.
- Smith, Melanie, Nicola MacLeod og Margaret Hart Robertson. 2010. *Key Concepts in Tourism Studies*. London: SAGE publications Ltd.
- Store Norske Leksikon. Oktoberfesten. Lesedato: 25. mai 2012: <http://snl.no/oktoberfesten>
- Thyne, Maree, Sylvie Davies og Rob Nash. 2004. A Lifestyle Segmentation Analysis of the Backpacker Market in Scotland: A Case Study of the Scottish youth Hostel Association. *Journal of Quality Assurance in Hospitality and Tourism*, 5(2):95-119.
- Tuftin, Per-Arne. 2012. «Sikkerhet i norsk natur» *Innovasjon Norge Per-Arne Tuftins Blog*, 27. mars. Lesedato 1. mai 2012: <http://perarnetuftin.wordpress.com/>

Urry, John og Jonas Larsen. (2011). *The Tourist Gaze 3.0*. 3.Utg. London: SAGE Publications Ltd.

Viken, Arvid. 1997. «Turismeproduktet», i Jens Kr. Steen Jacobsen og Arvid Viken (red.): *Turisme. Fenomen og næring*, Oslo: Universitetsforlaget.

Wall, Geoffrey og Alister Mathieson. 2006. *Tourism. Change, Impacts and Opportunities*. Essex, England: Pearson Education Limited.

Wang, Ning. 1999. Rethinking Authenticity in Tourism Experience. *Annals of Tourism Research*, 26 (2):349-370.

Alle bilder illustrert i denne avhandlingen er private.

Vedlegg 1 – Intervjuguide

Interviewguide

General information:

- Age
- Gender
- Nationality
- Marital status
- Student/Work
- Income?
- Any interests?
- How long are you travelling for?
 - How long are you going to stay in Norway?
 - How long does your travels tend to be?
- Which countries have you been to before Norway on this trip?
 - How did you get here? (Plane, car, boat, train, etc.)
- Are you going to other places than Oslo on your stay in Norway?
 - If traveling to other places, how are you getting there?
- How many people are you traveling with?
- Did you plan your trip here on your own, or through a travel agent?
 - How do you usually plan your trip?
 - For how long have you planned this trip??
 - What are you planning before you start traveling, and what decisions do you make along the way?

Travel experience for the TCL

- How often do you travel during a year?
 - Domestic or international?
- How many countries have you been to approximately?
- What countries?
 - Do you have any favourite countries?
- Do you usually participate in organized activities on your travels?(Guided tours, group activities, organized by a travel agent)

- Do you feel that you are developing your skills, knowledge and abilities through travels?
- Do you want other experiences when you are traveling now, than you did the first times you were out traveling?

Motives

- Why are you traveling?
- How do you consider your normal day at home?
 - Are you traveling to get away from your daily life?
 - Do you feel like you get more energized by getting away from your daily life sometimes?
 - Is traveling a part of your lifestyle?
- What do you wish to experience on your travels?
 - Is learning during your trips important?
 - Do you wish for active experiences?
 - What kind of activities do you want to participate in?
 - Do you see it as important to experience new things, things you haven't done before?
 - Is it important for you to learn something through the activities you participate in?
- What is an authentic experience for you?
 - Is it important for you that your travels give you meaningful experiences?
 - What is meaningful to you?
- Do you see it as important to meet new people on your travels?
 - What kind of people do you want to meet/ do you not want to meet?
 - What about the local people?
- Do you see it as important to learn about/experience other cultures?
 - What do you do to learn about/experience other cultures?
 - Are you willing to or do you wish to take part in the locals lifestyle?
- Do you take what you learn and experience while traveling with you back home, and use it in your daily life?

- If there is anything about the local lifestyle that you are drawn to, and that you wish to live by?

Thoughts about Norway

- Why did you want to travel to Norway?
 - Why now?
 - Would you rather have been in Norway on another time of the year?
 - Have you been here before?
 - For what reason?
 - Do you have friends who have visited Norway before?
- What were your expectations of Norway? (Environment, experiences, people, food, expenditures etc.)
 - Have the experiences met your expectations so far?
- What have been the best/the worst about Norway so far?
- Do you think you will ever come back to Norway?
- Will you recommend Norway to friends/family?

Practical information

- Why are you staying at a hostel?
- Is this the accommodation you usually use?
 - Why hostel in Norway?
 - Are you using other types of accommodations on this trip?
- Do you usually book your accommodation in advance?
- Did you know anything about Norway before you got here?
 - If yes, where did you find this information?
 - Are you usually informed about the places you are visiting?
 - What kind of information are you seeking?

Expenditures

- How much money are you planning on using on the trip in total?
 - How much in Norway?

- Have you been saving up money for a long time?
- What do you want to spend your money on?
 - Is this what you actually are spending most of your money on?

Backpackers describing themselves

- How would you describe a backpacker?
 - Motives?
 - Experiences?
 - Do you see yourself as a backpacker?
- Do you feel that you are different to other types of tourists?
- How would you describe your typical vacation?
 - Charter/low-budget/weekendtrip/interrail/backpacking
 - Activities/experiences (Sports, relaxing, recreation, nature, culture etc.)
- Is your home country the place where you feel that you belong, where you feel like you are “home”?
- In foreign countries you are a foreigner, but do you really feel like a foreigner? Or do you just feel like you are blending in and are a part of the local communities?

Vedlegg 2 – Kodeskjema for «Den kontrastsøkende backpackeren»

Tema: Reiseerfaring

Heidi

During a year, I probably make one international trip, and also a few domestic ones.

I've been to approximately ten countries. I've done America and Canada, but other than that it has been in Europe. I love Paris, I've been there probably three times. And I really like Berlin. It's really good.

When I travel, I feel that I am developing my confidence. Because you really only got yourself to rely on. And also I can put things into perspective now. Travelling makes me more open-minded

I think when I first started travelling I was more cautious, I was more worried. Having travelled more and gotten experience makes you a bit more... Like booking accommodation and stuff I don't see as a problem now, but before I had to book everything and I was more worried, like "what if this or that happens". Now I am a bit more relaxed about everything. I think all problems will be worked out somehow.

Idan

I just started travelling after my army service 1 year ago. I was in the army for 3 years. So I haven't been travelling that much. My first trip abroad was in Amsterdam for a week. I have been to 5 countries, Sweden, Austria, Germany, Netherlands and now Norway. I used to work with Israeli people in these countries, but i took it as a travel.

I think that I develop my skills and knowledge during my travels. I guess my social skills are always being developed, not only during my travels though. And of course my surviving skills are developed I guess, not many in Israel are brave enough to travel by themselves alone in a foreign country, Anyway, I learn a lot by travelling. About the people and how they act, for instance. And I think I have learned how to act here. Like in when in Rome, do like the Romans, or act Roman!

It's very popular that Israeli soldiers finish their service and go travelling.

Joanna

I might say I travel once a month. Yeah, I don't know if you would consider it as a trip, but sometimes we take a two or three day trip, visiting different cities. I would say I make about four international travels during a year.

Norway is my favourite country at the moment

When I travel on, like, typical holidays, it's usually a bit longer than 20 days. Because the trips I make in Norway, usually one specific trip, is not longer than let's say five or six days, because I take into consideration that it is more expensive than in other countries. And, when I travel to for instance Africa or Eastern Europe, I can make my stay longer. So, during the summer I try to make at least one trip, and it will last between three and four weeks.

Yeah, I think I develop my skills and knowledge a lot through travelling. I mean, especially when you travel on your own. You need to face a lot of difficulties. I don't always book accommodation in advance, so sometimes in the afternoon when I'm trying to find hostels or things like that it can be a challenge. I think, thanks to travelling, I've learnt a lot about different cultures and the way people behave. Especially when you travel far south or east in Europe.

I think that in the very beginning I was more shy and less open and trustful. Whereas now, I'm trying to do most of my trips and meet people along the way. Not that long ago, I started to use Couch Surfing, and in the beginning I was more careful. I didn't hitchhike a lot. I think also thanks to my study's, because I study culture, and the fact that I'm getting older and let's hope smarter. So I think those long three weeks or one month trips can teach me a lot.

Steve

I normally travel only once a year. For a week, that's all we get for vacations in the states. And of course some domestic travels. The US is a big country, so it's a lot to see there. I've been across the country a few times. I haven't seen everything, but I've seen a lot of the stuff.

One of my favourite countries would be New Zealand. New Zealand is really nice. But, New Zealanders are kind of like Norwegians. Everybody is very much to themselves and walk with their head down and stuff. And I didn't really meet to many New Zealanders when I was there. But I met a lot of Germans, and I think that's why I like Germany so much, because I like German people.

I'm trying to develop my skills and knowledge when I travel. Just becoming more cultured I guess. Other people that I work with, I think every single one of them has only been on vacation for a couple of days, and very few of them has left the country. So they have a very close minded view of the world. How they grew up is for them the only way to live. So I'm trying to open my eyes to how other people live.

I compare myself, I guess I shouldn't do this, but I compare myself to European people, who travel a lot because the next country is only an hour away. I mean, it's a little unfair. I wouldn't really say that I have a lot of travel experience.

I am not really looking for other things now than what I did before, when I travel. It's kind of the same. I guess to meet new people and experience different things and different traditions, like pizza for Christmas and stuff.

My travels tend to be a week long, so this is the first time I am doing a long trip. Now I am travelling for 6 months I think. Last February I went to New Zealand for two weeks, but that wasn't really enough time. And I had planned everything with hostel and everything was set up before I got there, so I just had to kind of get from point to point. It was nice, but it kind of sucked at the same time, because I had to be at a certain place at a certain time, instead of being stress free with no plan.

Penelope

My travels usually lasts for one month.

I usually travel one time during a year, besides weekend travels. The last trips I have been on, were international trips.

I think I have been in, maybe, 15 countries in total. I have mostly travelled in Northern and Southern America and Europe. I've been in countries like Brazil, Chile, Argentina, USA, Canada, Japan, France, Italy, Switzerland, England, Wales, Scotland, Ireland, North Ireland and Norway.

I don't really have any favourite countries. But I like Brazil a lot.

I didn't think about the experiences when I was travelling before, but what I feel now is different from the past due to I'm by myself, for such long time and deciding everything alone. That's great!

I feel that travelling develops my skills and knowledge in different ways. For example, geographically. When I arrive in a new place I have to find myself at the map, walk around and come back to the hotel. Stuff like that. Also, learning about different cultures when talking with local people or people in hostels, who comes from all around the world. I also improve foreign languages and, as I'm traveling alone, it's a kind of learning more about myself.

Tema: Reisemotiv

Heidi

I travel just to build up my knowledge really. Widen my perspective. Having a bit of adventure. And probably also to get away from my daily life sometimes I definitely feel that I get more energized by getting away sometimes.

Meeting people is important for me on my travels. Both local and other travelers. People I don't want to meet are organized groups of people, and british people. When I hear someone with british accent I run. Haha. I see british people everyday, so it's always fun to meet other types of people. People that I don't see everyday.

I definitely want to experience other cultures. I think that is a part of the education of life, really. I guess I want to learn about their sort of lifestyle, maybe their customs, and you know, things that are normal to them but different to my lifestyle. And when I travel I really want to take part in their lifestyle.

I think that travelling is a part of my life-style now, yes. I think it became a part of my lifestyle probably nine years ago, when i finished high-school and started travelling.

I usually do something active on my travels. I rented a bike in Denmark and Sweden, in Norway I went skiing, and a lot of walking and hikes. And also I see it as important to experience new things, things that I haven't done before. I think things that you could only do in that country. So I also did huskydog-sledgeing in Norway. I could never do that here. It was a unique opportunity.

I usually want to experience the local life when I am travelling. I want to understand what the natives of that country eats or drinks and what their lifestyle is about. And learning about the cultures and values of the people is very important to me when I travel.

I guess I take what I learn and experience on my travels with me back home and use it in my daily life. I talk about it a lot. And also I like taking photographs and stuff. I like things that are different from other countries. And actually, being a graphical designer sometimes I get influenced by the things I see, and I get inspired.

An authentic experience for me is something like staying with a family or maybe some people from that country. When I was in Bergen I got to stay with somebody that is distantly related to me. She had lived in Bergen all her life and she showed me round the city and explained how things worked and showed me a typical type of meal and what she does on a daily basis, and stuff like that. Things that was typical for Bergen and in Norway.

It is important for me that my travels gives me meaningful experiences. Like the people that I meet along the way, cause that often shapes my travelling. You know, when you meet somebody and they're interesting and they have maybe been somewhere and are recommending the place to you. And meeting people that have different experiences than me. It gives me an opportunity to reflect on my life because I am away from my normal surroundings.

Idan

Why I travel? I don't know, it gives me butterflies. Hah, that is a typical Norwegian expression isn't it?

I think something authentic is when I go to my friend and say "Did you know Norwegians do this and this", something that is typical for Norwegian people. For example the cheese slicer. And also the thing you wash your dishes with, I'll never get it, why don't use a sponge?

I don't know if I get more energized by travelling, but it gives me a good feeling. I know I'll be depressed when I return to Israel. I have a lot to do back home though. And I miss my friends home, but I'll miss the amazing people I have met here too. And some specific moments I shared with them. I guess that's the downside by travelling. You miss home at some point, but it's really hard to leave all the nice people you've met while

My daily life is just work actually. I smoke weed for fun, but I am not addicted. It is just for fun. I am not travelling to get away from my daily life, I mean I am not running from reality, I just travel to experience more.

I am willing to take part in the local lifestyle. Like becoming a resident almost.

I am open with anybody, but I prefer to meet the locals rather than other tourists, because you can learn so much from the locals, about the place you're in. Everything about Norway, from the landscape, to the culture, to, food, to beer, norsk, everything. I don't really like the food here in Norway, I mean, I have boiled potatoes at home.

Learning during my trips is important. And I write down all these random things in a book. Kind of like a travelling diary, but not only that, I also write down things I have to remember, and random funny Norwegian things.

Joanna

I do think that travelling has become a part of my lifestyle. I have so many places I want to go, and I think I will travel a lot more now that I finished my military service. I wanna go to California, Canada, Norway in the summer, South America, Kenya, South Africa, Australia, China, India, Sweden some more, Norway again, Russia and Japan. And Israel of course, I wanna travel in Israel! But these are just dreams.

Yeah, I feel very much relaxed when I travel. Because, usually the scheme of every day is very repetitive, so usually you have breakfast and you go sightseeing, it's really simple usually, and it's really relaxing.

The differences between cultures and languages are sometimes so striking that it changes the way I think. And when I come back home I think that my thinking and my attitude towards the citizens in my own country, it changes. It broadens the horizons I think.

It's hard to explain why I travel. I guess it's the curiosity of different cultures and languages mainly.

My normal day is full of dull moments so far, but it will change soon. Usually I spend half of the day at uni. And also I usually work a bit in the weekends, but I don't at the moment. I also spend time with my friends or my boyfriend.

Basically I want to explore new places, and also meet locals, and maybe also see the contrasts from my daily life with what I discover or find at the place I am travelling to.

I think its really authentic to travel on your own, like backpacking without the help from agencies. I think that's the authentic way of travelling. And that's meaningful to me. Travelling is like collecting meaningful moments, so of course it's important to me that my travels give me meaningful experiences.

What I really like about travelling and backpacking, which is the way I usually travel, with my backpack and low cost travelling, I really like the fact that during the summer we never take the computer with us. I think the best trips that I've had, which was Ukraine and Marocco, I really liked that there was no internet connection and we didn't use our phone a lot, so it was so great to be like cut off from the daily routine and the problems you have. It's kind of like detox I guess.

After all, travelling makes me realize that I don't really need those electronics. Also, I like the fact that when I'm travelling with my backpack only, after all, it seems like I don't need that many things that I have at home. All I need is four t-shirts and four pants.

I don't want to meet like offensive people who just want you make money on my visit.

And while travelling, I don't want to meet racists or people who are thinking stereotypes.

I think active experiences are one of the reasons why I feel so relaxed because, if you are walking a couple of hours or riding a bike or trying a new sport, it also makes me more relaxed, for

I can say that learning is important. I mean, I think every trip gives you new experiences, and that these experiences can be called knowledge.

Usually I enjoy meeting both travelers and locals. You can learn a lot from both. Sometimes, when you don't have like that much time to plan and prepare your trip, you can find out many things that are worth doing through travelers that you meet in hostels or in the campsite or just on your way.

I want to learn about the habits that the locals have. It's interesting what their daily routines are like. It's always interesting for me to hear about their religion, and it's interesting to both hear and taste the food. That's nice. It's also interesting to hear about the political situation.

I'm willing to take part in the local lifestyle to learn about other cultures, but maybe not for too long. But it's always nice to be invited for dinner, or to be invited to someone's house. Then you can really discover how the real life in a country looks like.

Usually I enjoy meeting people who are at the same age as I am, but it's not a rule. And I really like to hear what the locals have to say about their country, because sometimes it's very different from what I can read in the guidebook.

Yeah, I think I might say that travelling is a part of my lifestyle. I mean, part of my lifestyle and my brother, he is not so much into travelling, but I am. And my friends are all involved in travelling, so I guess it's like, yeah, one of the main feature.

Oh, nature is really important to me! Because, my favorite travel destination is usually where there is nature or mountains. I try to find balance between visiting the cities and seeing the nature, but maybe nature is a bit more important. Also, I like to find places that are not so like typical touristic spots for people. Sometimes it's nice to find

Steve

My daily life is all about getting up early, go to work, get home from work, play with my dog and then go to bed.

An authentic experience is something that's unique to the area, something that you would do every week, like making food or something. I don't really know the traditional food in Norway, fish I guess. It's an example, like Swedish meatballs. I don't really know if Swedish meatballs are actually a traditional thing or if it's hyped up that Swedish people eat meatballs all the time.

I don't want to meet mean people. Well, I'm open minded to meet mean people too actually, cause mean people in the states are a lot different than mean people here. I actually saw two bums fighting, or getting in to an argument, in Bergen, and if they were having the same argument in Boston, they would be, like, beating each other. But here they just start yelling at each other, it's like a cock fight, where you don't actually get near each other.

I really want to try out new things. People say: "Do you like it?", and they say "no". But how do you know if you haven't tried it?

I think I am travelling to get away from my daily life. Yeah, I do as much as I can, because I do a lot of physical labour, so at the end of the week. I think it's a lot more common in the states, instead of, at the end of the week, going to like travel away for the weekend, you hang out with friends. Because it's not as expensive, i mean it is expensive, but not like here. And it's easier, you go out for the night, and then you go home to bed after. I think I will probably change that when I get back home, because there's a lot of stuff that is really close to me, that I can go see, that I haven't seen yet. And it's expensive to travel, we don't have Ryan Air. I checked my flight to Norway, and it was the same as flying to Florida. It actually costed more to fly to Florida. And it's the same, it's two hours longer to fly to Norway. Yeah, it sucks, it would've been nice to have like a Ryan Air thing.

I get more ambitious my travelling, because sometimes it can be really exhausting, driving for a long time to get to some place. It kind of wears on you. It can be stressful. I don't know, you have to have some kind of ambitions to decide to go travel around instead of sitting around doing the same that you do every other weekend.

I would you say travelling is a part of my lifestyle. I like to do it, and I have fun doing it. The more I do it, the more I learn, instead of just sitting around, not travelling.

I think it is important to learn about and experience other cultures. I mean, it's kind of lame just learning about your own. Especially when you're everyone else's culture, put together. I am willing to take part in the local lifestyle in pretty much any way. I mean, there's some things I don't feel comfortable doing, depending on how I feel at the time, I will be willing to participate. I don't think I would eat bugs or anything like that. Maybe, if they look good.

Learning is important to me, when I travel I think. I try not to stay stagnant with things. I want to meet new people, experience different things, and possibly take some of the things I learn back home and develop it my own way.

I think it is important to meet people when you travel. I want to meet people that are open minded that are willing to meet other people. I haven't met many of those in Norway.

Yeah, it's important for me to meet local people and other people who are travelling. The guys I'm staying with now, one of them is from Venezuela and the other one is from Sweden. Which, I guess, isn't too far away. It's interesting to get their perspective on the area, because they've been here for longer and lived in the area, and then people who are actually living here, and are from Norway. They have a different perspective, so it's good to see both sides of things. I've only been to Norway and Sweden, and both times everybody just walks with their head down. So it's intimidating to try to walk up to somebody when you don't speak their language. Especially when it doesn't seem like they want to talk to you. But every time I've tried to talk to someone, they've been really friendly.

Penelope

Learning is important for me when I travel. If not, I would stay at the same place always. That's the reason I love traveling.

I'm travelling because I want to go on vacation. I was freaking out in my city, too much pressure and too many things to do. I had to travel in order to rest and reorganize myself.

I don't travel to "get away" but just relax. Travelling allow myself to look at my life in a different way, as a third person that's not involved with it, so I can see what's wrong and what should I do to fix it.

I would say travelling is a part of my lifestyle, because I need to know different stuff, it spreads my world.

I travel to experience things that are absolutely unusual for

I want to experience the most different activities when I travel, because I like new things. It's the best way to learn

A meaningful experience to me, is something different, a new knowledgement. It is important for me to have meaningful experiences. Why would I leave my home if it's not important?

It's really important for me to meet people when I travel, because it's crazy to be alone for a long time.

I want to meet local people when I travel, because that's part of the traveling! They are culture! Also, I want to meet party people.

For me it is important to learn about different cultures when I travel, but for many of my friends it's not. It spreads my world and the way I think about it.

To learn about different cultures I talk and ask questions to local people and people from hostels.

Sometimes I am take part in the local lifestyle, when I like it. For instance, in many places in North Norway I felt like this. I suppose it's due to the difference to my day by day life.

Tema: Erfaringer med Norge

Heidi

The first reason is because I wanted to see the Northern light. And because I like doing active stuff, I just thought that Norway was so unique. It's totally different from anywhere I've ever been before.

I came here in March because of the Northern lights. I had to see it before the end of March. The northern lights were perfect.

I have never been in Norway before, and I don't think I have any friends who has been here. Norway is not a popular place for English people to go really

I expected to find epic scenery in Norway. I knew it would be beautiful, and it was.

I think my expectations of the people were that they were very friendly, everybody speaks English. And food, I was not actually able to eat out more than once when I was here, cause it was so expensive. So I made my own food because I couldn't afford going out. I expected Norway to be very expensive.

Yeah, my expectations of the scenery were exceeded, definitely. I really enjoyed it. It was amazing

I don't think I will come back to Norway in the next ten years, maybe when I am older and have more money. I'd like to come back though.

I've been recommending Norway a lot. And I have shown my friends pictures from when I was there, and they say "tell me all about it, because I really want to go".

The best part of my travelling in Norway was seeing the northern light.

The worst part must have been when I got seasick on a ferry. It was a horrible weather. It was awful

Idan

I don't know why I wanted to go to Norway. I guess that it's because since i was a little child I was attracted to that part of the map in geographic lessons in third grade. But I have no idea, mostly the landscape and nature attracted me.

I planned my trip to these specific dates to experience winter and spring at the same trip. It was the first time I had seen snow when I was in Harstad. It was amazing.

I think it is hard to point out what is best with Norway. All my experiences are good in one way or the other. I like being hosted by Norwegian people though. I can't remember anything bad about Norway, other than it's expensive here.

I will definetely recommend Norway to my friends. I will tell them how beautiful it is.

I am leaving on the 14th of may, and I am so mad about it. It is three days before the 17th of May, and i really want to be here when it happens. I've heard so much about it. And that russ-thing, that is great. I love it! It's unique, something that only Norwegians have. All these kids come ask for russ-cards, and all the students are wearing these red pants and all. And the russ-busses. Cool! But in a way I don't like it also, when I was in Bergen on bybanen, all I saw was these drunk people hanging around. Kind of silly.

I thought the cold here was going to kill me, so for -2 to 0 degrees I got alot of gear. Most of my bag is filled with junk!

I think I will come back to Norway someday. I'm in love with norway, i want to hug the map!

Joanna

The main reason why I travelled to Norway was that I did know, from my previous travels, most of Southern Europe. But, for me it's was like a unique chance to discover Scandinavia. I had never been there before, and probably, like, it was a nice opportunity. I could have stayed in like a student house, yeah, and have a stipend and stuff. I don't know when I would have the possibility to go to Scandinavia on holidays, because it's not that popular, at least among Polish people.

I need to say that I didn't have much expectations of Norway. I had heard that the nature was amazing, so I expected to meet and discover breathtaking nature. But besides this, I have to admit that I didn't know much about the country when I came here the first time. I wasn't good prepared.

I was maybe a bit worried, not worried, that's a strong word, but I had heard that people in the north are a bit reserved and not very open. But in the end, I don't think that's very true. Also, my expectations was that I would eat a lot of fish and seafood and stuff.

The first reaction when people found out that I was travelling to Norway, the first association is that "Oh my God, it's so cold and so expensive".

I think it was as expensive as I thought. Have friends who have been here before, and I asked them. So it's what I expected, I mean, if you plan your expenses carefully, I don't think it's that bad. I mean, there are many ways to make the travelling around Norway cheaper. If you use Mini Pris and not sleeping at hostels all the time, but use DNT cottages or staying in tents, you can make it cheaper.

So far, the best part about my travels in Norway has been Lofoten island for sure. Everything I've heard and everything I've read about this place was true, it's truly amazing. Like from a fairytale.

Bodø has been the worst part of my trip in Norway. I mean, the surrounding is really beautiful, but the city I find it rather ugly. But its not your fault, I read that it was completely destroyed during the second world war. I think the architecture is not really interesting, and I was really disappointed. In the city, I found only one café, so that was disappointing. So Bodø was the worst.

I will come back to Norway, for sure. I mean, I like it a lot. And I would like to show it to my family and my uture family. I'm sure I will be coming back, and I will recommend it to friends.

Steve

I wanted to come to Norway because not too many people go to Norway, and it would be interesting to go somewhere nobody really goes to that much. And also, it's a beautiful country. I wanted to see the natural beauty, the fjords. But unfortunately I didn't get to see much of those. I did get to see that pope rock though, that was kind of fun. In Stavanger. And also, part of the reason why I wanted to come here, was to see how people lived. But the not so interesting reason for why I wanted to come here, is that the air fare was really cheap. And I think it was inexpensive because it was before the season starts, so I figured I would sneak in before everyone else got here.

I like the spring-time here and I am actually coming back in may as well. I'm actually leaving on the 15th. Everyone tells me I should stay for the 17th of May, and that it is amazing, but I kind of want to see as much as possible while I'm travelling. If not, I would have stayed for longer. But Norway is a good starting point in North, I can travel down through Europe and stuff. Because I had like a roadmap of what I wanted to do, and every week it changed, and then I said, just forget it. I'll figure it out as I go. I wasn't planning on going to Greece, but it was 50 Euros, so I thought, why not go to Greece, so.

The worst part is that it's cold and rainy.

The best part of my trip to Norway is probably seeing the landscape and stuff. That's what I'm interested in and into, so stuff like mountains and stuff like that is what I'm really into. And it's not too many, we don't have fjords anywhere in the states so it's nice to see stuff like that. And the way that the country is being run, is really kind of eye opening. People take responsibility for themselves a lot more, and are honest. you don't really get that too much in the states. People are crooked, and always try to screw the system. And, get away with it a lot too. But that's actually been really impressive, and I hope that's something we can kind of adapt to work in the US. But it's too many people. If we had 50 countries in the US, that would be one thing, but we have 50 states. Here, everybody just minds their own business and doesn't break the law.

I think I will recommend Norway to friends and family. It depends on who it is and what they are looking for. It wouldn't be the top place I would recommend, but it certainly wouldn't be the worst.

I think my expectations of Norway were the same as what I have experienced. People are very to themselves, and it's a really nice country. I didn't really know what to expect besides from that. I didn't think Oslo was going to be this huge metropolis with skyscrapers, and I didn't think it would be so much construction. But other than that, I didn't really have any expectations. The foods relatively good, it's not, you don't really hear about it, it's not like we have Norwegian dishes at home. Sometimes you eat Italian food, or American food or Spanish food but it's not like there are Norwegian restaurants around or anything. So, I didn't really know what to expect. But it's not been bad.

There hasn't been anything exceptional that I plan on taking home or anything. Except for the yoghurt, the sour milk or whatever it is, Kefir I think, that is really interesting. Also I expected it to be very expensive here, but I didn't realize it was going to be this expensive. I went to Burger King the other day, when I was there the first time. In the states you can get a cheeseburger and fries for like two dollars, and then I looked down on my bill here, it was 17 dollars. So it's kind of expensive, yeah, and more expensive than I thought. I'm kind of on a real shoe string budget over here. Trying to make my money last for as long as I can, so I'm always on a shoe string budget. All in all my experiences have met my expectations. I was kind of bummed that I didn't get to see the fjords and everything, but as far as everything else, I'm happy with my time here.

Penelope

I once read a book where the history happened in a volcano in Iceland. From that moment I started to desire to visit Scandinavia and its wild nature.

I came to Norway now in the spring because I had holidays and it wasn't so cold. I wish I could have been here a little bit earlier, to see Northern lights, and a little bit late, to see midnight sun.

When I arrived in Oslo I felt like everybody hates me! But that's for the cultural difference between Brazilians and Norwegians. There is one kind of racism from Oslo to the north people, but not the opposite.

I have never been in Norway before, and I don't have any friends who have

I came to Norway because of the environment! Incredible scenery, mountains with snow, fjords, everything very impressive!

Nothing has a fair price in Norway. Everything is very expensive!

You eat lots of fish, I like that a lot! I was quite impressed with the amount of fish in Norway! I tried the dry fish, which is also very good, and I was surprised when someone told me that cod fish is a popular and common fish. In Brazil the cod from Norway is the most expensive and the best in taste.

I might come back to Norway. But I have to travel all the world first. I will definitely recommend Norway to friends and family though.

The best part about my trip in Norway has been the North, and the worst part has been how expensive everything is.

The experiences I have had in Norway have definitely met my expectations, although I haven't seen northern lights or midnight sun.

Tema: Overnatting og informasjonssøk

Heidi

I stayed in Hostels during my stay in Norway, but in Tromsø and Svølvær there weren't any. But I stayed at budget hotels though, which is pretty much like a hostel.

If I am doing anything on my own I always stay in hostels, but if I am going with friends it really depends on what they want to do. It's because I am at a budget that I stay on hostels, and also because I want to meet other travelers.

I knew quite a lot of Norway before I came here. I studied with a girl from Norway earlier, and she had told me a lot. I knew things like the food you eat, I saw pictures from where she lived, and, yeah, I knew a lot.

I usually buy a Lonely Planet guide or something, and read in that to find information about the destination. It's usually to establish a budget that I read them, and also I read about the best things to see or do.

Idan

I don't normally couchsurf, but I don't normally stay in hostels either, because I haven't been travelling much. My first time couchsurfing was here in Norway. I had fears and stuff, but I decided to jump the deep water. I thought, I will not die so no matter what happens I am an good or bad experience richer. I am only going to couchsurf on this trip.

I didn't know much about Norway before I came, I just knew I wanted to come. I hosted a Norwegian by couchsurfing in Israel, and she invited me over to Norway. So now I am here.

Joanna

I stayed at hostels when I travelled in Norway, or these "vandrerhjem" is that what you call it? Also, I stayed in hytte from DNT two times, I think. Also, in a tent. In the end I never tried couch surfing, I've only met people for a coffee or a beer.

Usually I was just looking at the price to find the cheapest one. That's why I stay in hostels. Also, I stayed in a really good place called "Kunstnerhus" in Lofoten.

I stayed in tents both because I wanted to save money, but also because I really like to stay close to nature, so that's one of the reasons. I think it's really nice. But, of course, the economic side is really important as well. I mean, for one night in hostel I might have six nights in a tent, so...

Of course I try to find information about the places I'm going. Internet is like major source. And, for instance, I use this application "Google earth" where you can check out the place and pictures and have a look, and that's really nice. And usually I buy two guides, one from from "Lonely Planet" and one from "I witness travel" (?). Also, I ask friends about places they've been before, and they can give you some useful tips.

first I'm checking which places are really worth visiting. So, I'm trying to plan my trip carefully and pick some interesting places connected to nature like small towns or fjords in Norway or waterfalls. And then I try to combine it with cities that I can visit. And later on I look for places to stay, so usually accommodation and transportation. Also, I really like to read the part about the practical information. I always find it interesting, and sometimes a bit funny.

Steve

I usually stay at hostels, because I like to meet people, and you don't really get to meet people other than front desk people in the hotel.

I am usually a bit informed about the places I am visiting. I just go on hostelworld and whatever the reviews say. I mean, if someone have any information like "I stayed in this hostel and this place is really nice, or it sucked", then I will put some more thoughts into those places.

I use couchsurfing in Norway cause when I signed up to couchurfing I didn't really know much about it, it is all new to me, but it kind of seemed like a more personal way of travelling. In hostels you meet a lot of other travellers, and that is nice, but when you couchsurf you can learn about the locals at the same time. I think it's a little bit better. I am trying to use couchsurfing as much as I can. But when I get to Kos in I will stay in a hostel I think. Maybe I will stay a couple of nights in a hostel, I don't know. Cause things change, and when you travel alone, sometimes you meet people with different plans than you, and you maybe join them for a while. So I want to stay in hostels here and there.

Penelope

On this trip I have used many different types of accommodation, like Couch surfing, friends of friends house, hostel, camping and boat. The boat was because I've made a cruise

Couch surfing, friends houses and hostels are the types of accommodation I have used the most.

I choose to Couch surfing because I meet local people, they show me places, tell me about their culture, their politics, and sometimes it's cheaper. I stay in hostels to meet people from different parts of the world, and because I have more freedom and can be alone with myself.

I knew a little bit about Norway before I came here, I found some information through websites. I usually try to find some information about regions and cities to visit when I travel.

Tema: Pengebruk

Heidi

For the whole trip I sat aside 1500 pounds. I probably saved for about a year.

When I travel I mostly want to spend money on food. I love eating local food and drinks. Although I didn't do that a lot in Norway. And also maybe things like museums and art galleries.

Idan

I had a high budget for 2 month in Norway. I think 14 000 kroners. Maybe less. And that is including flight tickets and

I mostly want to spend money on food, drinks and everything else.

I wouldn't pay too much for something I think isn't worth my money. It doesn't matter if it is organized trips or not. If I think it is worth it, I would pay for it.

Joanna

I sometimes make a budget for my travels. In general I think I spent around 15 000 kroner on my last trip in Norway, which was for between one and two weeks.

Hm, I didn't really save up money for a long time, I mean. Usually I use money from my parents or stipend. But usually I save money for some time and then I spend it on the trip.

Sometimes I do pay for experiences or things to do, like bungijumping. Maybe it's not like a big part of the budget, but yes.

Usually, I try to spend not so much money on accommodation and transport, like I don't consider it to give me that much impression of the place. I prefer to spend money on going out and for eating or admission fees to the museums. And also for buying small souvenirs and clothes. I like buying useful souvenirs.

Steve

I am planning on using 10 000 \$ on this trip in total. So I saved up for a couple of years.

Experiences are more important than the costs of things. So that is what I want to spend most of my money on. But so far I spent a lot of money on travelling and food. Travel and food are the biggest things. Busstrips and stuff like that.

It's hard to tell how much money I budgeted for Norway, because the money here is like 5 to 1 or something. I don't know, I want to spend as little as possible. But I say that to anywhere I go, so. But I don't want to miss out on things, I'm cheap, but I'm not that cheap, you know. If there is some opportunity to go on a busstrip to a fjord or go diving in Greece, I will not pass it up, cause I will not be able to go another time.

Penelope

I'm planning on spending about 3000 kroners in Norway. I started to save, then a quit saving more money

I want to spend my money on traveling and food. I don't really want to spend money souvenirs and shopping.

Tema: Organisering

Heidi

I usually book accommodation in advance. At least for the first section of the trip, the first week.

I planned the trip here for probably 2 months. I guess I book the first week of accommodation. I knew there weren't any hostels in Tromsø. March is a great time to see the Northern Lights, so I knew it would be busy. So I booked accommodation in Northern Norway, and then I didn't book anything after that. Also I booked my initial flight in advance. And some of the activities, but that was it actually. Other than that I didn't book anything, I just did it as I was travelling.

I planned the trip here on my own, I used The Lonely Planet. I think I've only done one trip where I booked through a travel agency.

It's more flexible, when you plan trips on your own, I guess. You can change your plans and so on

I normally don't participate in organized activities. I did a couple of walking tours in Sweden and Denmark. In Norway I did a couple of guided activities in Tromsø, because I knew it was busy so I booked that in advance. But I don't normally do that. Basically because you don't get to choose who you do them with. Maybe you don't have anything in common and things like that.

Idan

I planned my trip all by myself. I prefer it this way. I have the opportunity to find my own adventures and experiences. All by myself.

I started to plan my trip only a few months before I came here.

I didn't plan much though. Accommodations were not planned that much. I just sent out some couchsurfing request before I came. And I planned everything else during my travel. Along the way, I planned what I wanted to see when I got here. Like Preikestolen, Trolltunga and Geirangerfjorden. That was places I really wanted to go. But you never know where you're gonna end up, you know.

Joanna

I never plan my travels through a travelling agency, never. I'm organizing everything on my own. So I'm searching for hostels online. But sometimes when I go with my friends for the summer, we stay out in the nature, because it's so great just to pitch a tent.

If it's a long trip I plan it advance. But if it's just for a couple of days, I take decisions on the spot, if I see that the tickets are cheap and so on.

It doesn't matter where in the world I'm travelling, I'm always trying to organize it on my own, because it gives me more freedom and I don't like to be a part of a group and have a really tight schedule. I like the fact that if I like the place, I can stay there a bit longer, or change my plans a bit. Yeah, I just find it more exiting, and it's a bit like a challenge. Later on, I am more satisfied. The other reason is of course that it always costs a bit more if you use travel agencies.

I'm trying to avoid organized activities. It might happen when I'm going for holidays with my parents, but other than that it normally doesn't happen. Usually I'm organizing trips on my own.

I book hostels in advance. Because I want to be sure, especially when I travel alone, that I have somewhere to sleep. I think you can also save a bit, because booking online can be cheaper.

Steve

I planned my trip very poorly. Because when I was in New Zealand I had everything planned out for me. It was nice, but it was also restrictive. I kind of like to have the freedom to do whatever I want. Unfortunately, doing that, costs a lot more. So, the guy that I stayed with here found all these great deals on bus tickets and train tickets and everything, and we started booking everything in advance.

I try to always book accommodation in advance. Cause if they are full, you have nowhere to sleep. I prefer not to do that.

I'm kind of spontaneous I guess. I have a list of all the cities I want to see. And a lot of them are in Germany. I want to see the Swiss Alps and the Bavarian. That's kind of like my main focus. Southern parts of Germany and Austria, the Czech Republic and Switzerland. So I plan the basic things, things that I want to

I try to stay away from that organized stuff, because I, uhm. Part of the reason why I wanted to come here, was to see how people live. Going to cities, like I live in Boston, and people outside Boston lives a lot differently than people in Boston. So i kind of want to get the backdoor view of where I'm going. So tour guides and touristy things, their good to see stuff, but besides from that I just want to do my own thing. Besides, it's cheaper.

Penelope

I planned the countries I would visit by my own, in Brazil, but there are some things I plan at the moment, during the travel. Like duration in each place, and the next place I'm going

I plan my trips through reading guide books and looking at websites.

I planned my trip one month more or less, before I started travelling.

I don't usually participate in organized activities when I travel. I don't think it's interesting. I can decide the things I want to do by myself, or ask others.

I usually don't book accommodation in advance.

Vedlegg 3 – Kodeskjema for den selvutforskende backpackeren

Tema: Reiseerfaring

Eschar

I am travelling all the time. Ehm, not planning to stop actually. Hehe, I just travel always. I don't see myself stopping anytime soon.

I guess I have been to around 25 to 30 countries in total. Norway was one of my favourites actually, and also I love Romania. The people are so welcoming and so helpful, and the landscapes are beautiful.

I feel that I look for different things now when I travel, then what I did before. At first I was more concentrated about my safety. I had to find a place to stay before I went there, I had to make sure that everything was ok. I looked for the closest McDonalds, cause that's where they have free WiFi, and I was searching for places to stay on Couchsurfing. Little by little I realized that instead of just searching for places to stay on couchsurfing, I could just go out and meet people and have a good time while I was searching for a place to stay.

Through meeting people and by doing different things and having different experiences, I think I develop my knowledge and skills, and maybe even abilities. You expose yourself to different things, or ideas that you never thought about before. And I think that changes you as a person. And you learn from the different people you meet.

Niccolo

Before I have only traveled like one month when I did it with WWOOF. When I go on holidays I normally go for 2 weeks or three.

I think I've been to around 15. Mostly in Europe but also one time in Tanzania in Africa.

I think travelling helps me develop my skills and knowledge, yes. Relating to other cultures allows you to go deeper in to yourself and you know your skills better when you are out travelling because you are not in your safe group of friends and family, you are kind of alone and has to experience your own things. And also you learn a lot, different languages, different lifestyles, you learn from other cultures.

I think Portugal is my favourite country. It is a very nice country. A wild place where you can discover beautiful places. The culture has also remained the same for a lot of hundred years, so you can find a lot of different traditional and old aspects there.

The first times I travelled, I wanted to just have fun on my travels, but now I want to discover more. What you want on your travels changes over time. And I think I planned my trips more before than I do now. Now I just plan the main things I want to see and do. Before I planned everything.

Miriam

I think I travel only twice a year. The length of the trips depends, mostly a week or two. Mostly international trips.

Norway is definitely one of my favourite countries, and Slovenia

In total I have been to about 15 countries. All over the world, but mostly in Europe.

It's hard to say if I am looking for different things now, than what I did before when I was travelling.. Earlier I travelled with my parents, so I wasn't really looking for anything, I just went there with them. But now, it's mostly about seeing new things and meeting people. That is important for me.

How long my travels tend to be depends really. This time it was almost a month. But I've also been to Norway for a week, and last year I was in Norway for one and a half month working as an au pair. I have been to Norway a lot.

I feel like I am developing my knowledge and skills through travelling. It's always about learning I guess. You meet a lot of different people, and you hear a lot and see a lot, so it develops your personality also. Definitely.

Tema: Reisemotiv

Eschar

I just love hitchhiking, it is so interesting. You get friends for life, and experiences and all these crazy stories. You find yourself in places you didn't know existed. In these small towns, and you learn and "get inside" of the local people. That is actually the reason why I travel, I want to meet people, hear their stories and so on.

I think I travel to meet people, learn from them, you open yourself up to more ideas, and you get more relaxed. Traveling has always appealed to me. I love it. I want to learn more and see more and just keep on going.

Travelling is not only my lifestyle, it is my life at the moment!

I don't travel because it's like I suffered from anything back home. I just want to learn something new, and travel makes me do that. It never gets boring, especially not when I am hitchhiking.

I like being in the nature, everything about the nature. I feel free, kind of. And it is beautiful.

I wanna learn and develop myself. For instance that job I am doing now, I learn new skills, and my boss teach me everything I have to know about it so I can do it right. And also when I travel I want to learn about ecology, it is very important to me, and I think that the way I am traveling is very ecological.

The way I travel makes me see authentic things

People let you inside their house and they tell you their stories. I think I will call that authentic.

The skills I learn I can use of course. But this is my life now, and every day I learn things that affects my way of living.

It is important for me to experience new things, and every day! I want to break boarders. For instance I was afraid to hitchhike in Scandinavia. For me it is scary coming from Israel. And whenever I feel scared, I just do it because I am scared. And for instance when I am sitting by myself and I am scared and shy to go talk to people, I do it just because I am scared you know.

Also when I have to sleep outside or something. The first time was horrible, but now it is actually ok. I am not scared anymore. I try to break these kind of boarders at least once a day. Anything.

Most of the time people are very nice, but some of them, a few people gave me a finger once or twice, haha. That makes me kind of sad, you look at another guy standing there and you give them the finger. Why? I mean, but most people are nice. And when I get a smile I can stand next to the road for two more hours, and it doesn't bother me. In gas-stations people often say that they can take me to the next bus-station or so, but I tell them that I don't ask them because I am going somewhere special, I ask them because I like hitchhiking. I don't know my destination.

When you break these boarders that you have, it is so much easier to do the same thing the next time. So much easier. And the boarder is not there anymore.

There's not really any kind of people I don't want to meet really. I welcome everyone. When I hitchhike I don't choose my rights, my rights choose me. Kind of.

Niccolo

Mostly, I travel to discover myself I think. To find myself sort of.

I definitely get more energized by travelling. I need to travel, so yeah, I think travelling is a part of my lifestyle.

At home, I was a student for a long time, so all my days were the same. Haha. So that's why I wanted to travel. I wanted to discover more of the world, and get away from my daily life a little bit.

I want to meet people and have new friendship. When you travel you find different kinds of friendships than what you have back home.

I want to find myself, discover different cultures and learn about places. And of course, I travel because of the WWOOF. The nature and landscape in Norway is beautiful, but I think maybe that wasn't the main reason for why I wanted to come here.

Learning when I travel is definitely important. I wanted to learn about the food, the journey, different relations with people, and I wanted to learn about the culture. I think all countries have something special.

Now I am living with a guy from Norway. And I think I learn a lot from him. Living with people outside your own country and culture is important if you want to learn about them and their customs. You can understand them

I'm definitely willing to take part in the local lifestyle. I am eating porridge every day, haha. It is good, but I am Italian so... Haha.

An authentic experience is something like going to a place or visit a place and see the way people are living. And then you try to see their reality.

It is important for me to have authentic experiences when I travel. It is not only a holiday for me, I want to experience different things as I told you. And I want my travels to be meaningful.

I want to meet friendly people. People I can learn from. I meet a lot of people through WWOOF, and they share the same interests as me.

I think it is very interesting to meet the locals and learn from them by their habits, ways of living and values.

There's not really any type of people I don't want to meet.

Miriam

When I'm in a place, I just want to see something different. I want to have this new feeling, I want to get somewhere else.

I sometimes travel to get away from my daily life. Not that my daily life is boring or that I don't like it, I just want that feeling that it's something new. I think I get more energized by getting away sometimes. You just want to see and feel it, and you don't want to waste your time while you're travelling, you just want to take everything you can get.

I would say travelling is a part of my lifestyle. Because it's something that I keep in mind, and think about very often. And I just love to think about all the things I've experienced, and look at the photos I took. So it's definitely a part of my life, yeah.

And, of course it is important to meet the locals. Cause I am in Norway basically because I want to learn Norwegian. And because that's meaningful

Meeting someone who keeps in contact. Someone that you don't just meet there, and then you have a good time, and you never meet the person again. Someone who really stays in touch. That's really important for me. And meaningful.

I want to just see something new, learning from other people and experience something new. Active experiences are also important I think. I mean I walk a lot. I don't do a lot of sports though. But I want to be around the nature and see the nature.

I don't wanna meet people that you can't talk to. I've had a few experiences when travelling in Europe. Most people are really talkative, that you could talk to no matter what. But there's been one or two people who weren't interested at all. They ask you one or two questions, and you're thinking what can I say to him?

Tema: Erfaringer med Norge

Eschar

I was first in Ireland, and I just ended up in Norway. Actually from Ireland to Norway I flew, Ireland is an island so I had to get from there somehow, and I guess the ticket to Norway was cheapest at that time. I don't know. I didn't know anything about Norway really. But after I booked the flight I started reading about the place.

When I booked the flight to Norway, I didn't know much about the country, so I didn't have any expectations, really.

I have a bad memory for bad experiences. Haha. I only remember the good things. I don't know, maybe the worst experience I had in Norway, was when I hitchhiked from Nordkapp to Tromsø, in the winter it's not really many cars passing, and I got stuck. But people helped me. It was a good experience actually.

The best part about Norway was in the north. I love the feeling I get in the summer here, you know with the midnight sun. I feel really free, cause you don't have the night to stop you. I am free, and never tired, and I also have the night to hitchhike. Or I sleep in tents with the nicest view and it is so beautiful. I really liked that. I hitchhiked from Trondheim to Lofoten over a night. And the sun was up still. Beautiful!!

I always recommend Norway to friends and family! Always!

I think I will go back to Norway some time. Maybe when I leave Svalbard, then I want to see the westcoast of Norway. And I really want to stop in Lofoten again. Yeah, I'm definitely coming back.

Niccolo

I wanted to go to Norway because of the WWOOF. I learned a lot from that. And Norway have beautiful

I have never been here before, and don't have any friends or family who has been here, so no, I didn't really have any expectations, but I expected that the customs were different from Italian. And also I think I expected it to be beautiful here, and that it would be fun to join

The food is not bad, I ate a lot of good fish, but I think that Italian food is better. Hehe.

I wanted to come to Norway in the spring because I already finished my bachelor, and now I had the time. I wanted to travel and spend some months outside Italy. If I could choose a different time to be here, it would be in the summer.

It was very nice in Oslo. It is a cool place I think. Loads of things to see, I think that's been the best part of Norway.

The price for a beer has been the worst part of Norway. Haha. I went to a bar and they ask for 75 kroner. WOW! Horrible.

I expected Norway to be expensive for sure, but by WWOOF it is not expensive at all. I don't have any expenses here other than transportation really. I don't really pay for accommodation either.

Yeah, I think I will come back to Norway. Another time. And I will recommend travelling to Norway, mostly to friends I

Miriam

I've been in Norway before, and I like the country, and I want to learn Norwegian and improve my language, that's why I went to Norway again.

Now I have my semester holiday. I'm free for several weeks, so this was the best time to go. It would be nicer in the summer, or maybe in the winter. But I didn't really think about that a lot.

The first time I was there was with my family on holiday, and then I was here working as an au pair. Now I have found some friends here as well, so that's a big reason for going back.

When I was here with my parents, we were basically in one place near Tønsberg. And when I worked as an au pair, I did a day trip to Stavanger and Kristiansand, and Sandnes. And then, once, when I was there with my parents, we also did this little day trip, but I can't remember where it was. But we did go to Geiranger. This time I was only in Oslo and Bergen.

I guess I didn't really know anything about Norway when I got here the first time with my parents.

I guess I don't have one special good experience. Just in general that the people are really really friendly, and I like how everything looks. The towns, buildings and landscape is really nice.

I'm probably going to do an exchange semester in Norway. I really recommend Norway to friends and family

I guess the worst thing is that it is really expensive. You have to have money to survive there. And the weather of course, is not that good. It's really windy.

Tema: Overnatting og informasjonssøk

Eschar

I did two nights with my girlfriend at a hostel in Ireland, but that's all. I mostly couchsurf, or sleeping in my tent and sleepingbag. I'll survive.

Niccolo

I stay in farms through WWOOF, but other than that I mostly would couchsurf. To save money. And it is also a nice way to meet people and see their culture and lifestyle.

The information I seek, I find mostly on the internet and through the Lonely Planet guide books. But I rarely search information actually.

I didn't know much about Norway when I came here, but some things about the big news from 22nd of July last year, but not anything else. I like to not know everything and also I am very spontaneous. I have to know the main places to see and things to do in advance, but not everything.

Miriam

I never stayed in Hostels or hotels when I was here. When I was here with my family, we stayed at a hytte, and now we were couch surfing, and as an au pair I obviously stayed with the family.

I never book accommodation in advance. Because it works not to, and then I don't have to stress with planning it.

Usually when I travel, we rent an apartment, but now i think I'm going to start using couchsurfing everywhere. I mean it doesn't cost a cent and you get to know people, so I think it is the best way. I have stayed at hostels sometimes, in Switzerland for example, and when we went with our school class.

I didn't know much about Norway the first time I was here. I mean I was really young then. But generally, when I travel I am informed about the place I am going to. I look in magazines, and general information about the country and what you should see. Basically the best things to see and do while you're there, and what the country is famous for.

Tema: Pengebruk

Eschar

I started in Israel on May the 5th 2011 with around 3000 Euros. So, maybe 23 000 kroners.

That's almost like a month salary for you guys. So I spent that the whole year, until a month ago when it finished. And that includes flights and the travel gear I bought, and also a Manchester game I watched. That's the budget I had.

I spend most of my money on experiences and food. I like cooking for people, that's the least I can do. I show my gratitude by cooking for them. So most money I spend on food. And postcards, haha. And also alcohol. It's really cheap here in Svalbard. You would be amazed!

I wanted to book a flight from Svalbard actually, but I realized that I didn't have any money. So I had to work. And this place is even more expensive than Norway. People always say, "how can you travel without any money and stuff?" I tell them that I have money for food, cause that is my basic need, and other than that I am hitchhiking and meeting people.

Niccolo

I didn't plan on spending much money in Norway, 500 euros.

I didn't make a budget, and just saved up money for a little while.

I spend my money on transportation and some postcards and stuff. And I don't want to spend money on activities.

Miriam

I planned on spending about 1000 euros in total for the whole trip, at least half of it in Norway. I didn't actually make a budget. I mean, yeah we booked the train in advance so we knew how much we would spend on that, but all the rest I didn't make a plan.

I saved up money for a long time. Maybe nine months.

In Norway we spent most money on food, even though we didn't go out to eat. We made our own food. We also spent money on things like museums, and group tours. And then we went to a concert. With a band from Denmark. They were really stoned I think.

When I travel I want to spend most money on food. Usually I go shopping a little. Then, just some museums wherever I go. In Norway too. But in Norway we didn't go out to eat that much, because it was too expensive. We did in Sweden and Danmark a little bit.

Tema: Organisering

Eschar

I never plan anything. I would never imagined myself in Svalbard working as a sledge-builder now.

I went to a couple of group tours on some museums. And in Lofoten for instance I went on a boattrip with really fast boats. I met a guy there who arranged it for me. But I don't normally do that, participating in group activities. Although if it is something that I like, and that is cheap, I'll do it.

Niccolo

I planned my trip here on my own, yeah. Because I want to choose the place I visit, and also I think the way you plan your trip is where your trip is starting, not when you've reached your destination. So the whole planning process is important for me as well. I usually plan everything myself.

No, I usually don't participate in any organized activities. I don't know. I just like to do everything on my own, and I usually try to discover things myself.

I planned my trip here two months in advance. Because I had to contact the farms in advance and plan your stay with them, and also they have a lot of requests all the time, so I had to book two months in advance.

Miriam

We planned our trip to Norway by ourself. I usually do it by myself, because it doesn't cost anything, and because that gives you the opportunity to do what you want, individually.

I never book accommodation in advance, I wait till I arrive at the destination. It always works out somehow, and then I don't have to stress with planning it before I go.

I normally do not participate in any organized activities. I do everything un-organized I guess. First of all, I do it because I think I'm too lazy to plan it. And usually you will find a way yourself. I take it a little bit spontaneously. I am a spontaneous person.

Vedlegg 4 – Kodeskjema for den komplette backpackeren

Tema: Reiseerfaring

Denise

I used to have six sets of holidays, for school holidays. And I always travel in those school holidays. That doesn't include any weekend-trips. Including weekend trips, I'm thinking maybe 12 times a year, but for the official more-than-a-week trips, I would say six times a year. Normally my trips are from about nine days, to about sixteen-seventeen days. And over the summer, I get six weeks of holidays.

I think I have been to about 64 countries in total. I've travelled in Europe a lot, but purely because that was close. It is close, obviously, to where I was living.

I think, initially, travelling was not supposed to be a big part of my life. I had a little trip over to Bali when I finished University, and had an opportunity to go to America a couple of years later, to work and I did a little bit of travelling when I was over there. And I think the circumstances in Melbourne, I decided to go over to England for a bit, and see what it was like living in a different country and working. I think I chose England, or London as a base because it is easy to get a Visa there, for an Australian. And more so, than anything else, I didn't look into another country, apart from London, purely because of the Visa. And then one thing led to another, I got offered a job so I was able to stay a little bit longer. It was easier to stay and travel, cause obviously there were a lot of things to see and do over in that part of the world.

I absolutely think that I develop my knowledge and skills by travelling. My geography is a hundred times better now, then it was in high school. I also think with travelling, things have a purpose now. Like history, I'm a lot more interested in history now after travelling, whereas in high school, when I didn't really care about history or art and people. It didn't really mean anything to me. But when travelling, and I think especially in Europe, since Australia has links to the British, and the world war two, as Australia has links to World War two, and even pre- carnation of Australia, as things take place in the history, the Hungarian Empire, and I don't know. To me I think, I definitely know more about history now, my geography is much better, and my general knowledge of things is a lot better. I think it's really interesting.

I also think my skills and knowledge has developed since I was younger. I travelled a lot with my family when I was younger, in Australia. We used to go away on school holidays, we used to go on a couple of trips around in Australia. We took time out of school to go away three or four months at the time. I think travelling has always been a part of my family. We have always taken different camping trips, to different places in Australia. My mom travelled a lot when she left University and things like that, so she has seen a lot of the world, but not to the extent that I have taken it.

Fiona

I would probably say, I would probably go on about 15 trips a year, or fewer trips, but longer.

Hmmm, I think I have been to about, maybe around 55 countries in total.

I mean there are still places that I haven't seen, that I really want to see. There are areas that I've seen more of than others. A bit of Africa, a bit of Asia, and Europe and the middle-east are the main areas I've been to.

Syria, is probably one of my favourite countries. Which is devastating, cause all of the things happening there at the moment, but I was there in 2008. There are so many highlights, Syria offered so much in terms of ancient ruins, modern culture, all the things to see, and I just thought it was a magical country, and a lot of great people there. So it had a lot to offer.

It sort of takes a while before you kind of know how to travel, and when I was younger I tended to prebook more things, whereas now I think it's better to be more spontaneous. And in terms of what I want to do, yeah I guess that when I was younger I was more out partying, whereas now I am more happy with an occasionally night out, but not go out as much as I did when I was traveling before. Even in terms of eating, when I was younger I would go eat out the whole time, out to have dinner and lunch, whereas now you like pack lunches and stuff like that. In terms of experiences I think now I want to see the country more in dept, whereas when I was younger I wanted to see as much as I could. Now I want to experience more "out of the way" destinations that not all tourists get to see. I think it has changed a lot when I got older.

I definitely think that you develop your skills and knowledge through travelling! I think that you get more world knowledge and you can relate to the things, like in the paper when you see a news article and you know, a reference to a movie or something like that, you kind of have a feeling of what it is like there, and I think that each country has a very different history, and you see culture from a different place. And as by visiting that country, you are experiencing that culture, and you will get a dept of understanding. Also in terms of history. Before you go to a place, you do try to read up on the history, and it will make you understand why the world is the way it is. Also, I think the history gives you some kind of personal connection to the people there, and the culture. You relate to it. So it gives you more insight and more compassion about different things.

Tema: Reisemotiv

Denise

I learn about how people live. Places like Norway, has those tiny little villages, and they also got the big city life, which is just like any other big city that you go to. Many young people who's in the bars and go partying. And then you have places like Romania and Africa who has these tiny little villages where people get around without cars, and hospitals are a couple of hours away. They kill animals to get food, as opposed to going to the supermarket. And the history as well, knowing the reason why the people do what they do, and why they believe in the things they believe in. Learning how history has shaped their culture basically.

I travel to see the famous landmarks. I think it's a bit of a confidence thing as well. I love getting to learn about people's lives as well, how people live, what's important to them. So I think it's more getting to know them and see what's around the next corner. That's what keeps me travelling I think.

For me it travelling started out over the past four years because I've been living in England, and that was never going to be a permanent thing for me. I've devoted a lot of time to travelling, and that was more because I felt I had to make the most of my time while I was over there. And I think that's why I have seen a lot. I knew I had to go on holidays, so I wanted to do something with me time, as opposed to wasting my time away.

I think travelling and backpacking is quite tiring. If you go on a holiday, and you lie on the beach, you probably get more energized, and relaxed. I don't know, sometimes it is, and sometimes it's not. Getting out in the fresh air, going hiking and stuff can get you more energized. Lashing around in the city all day can be quite tiring. It's a little bit of both you know, but i think that when you're backpacking, you're only on a short time scale. You tend to rush about, and do as much as you can. I think that can be quite tiring

When I'm travelling I normally don't have in mind what type of people I would like to meet. I think it's nice not knowing what you're going to come across, and what's coming your way. I think that's the exiting thing about travelling. A lot of the time when I've been travelling, I haven't known where I was going for the next couple of days. But staying in hostels allows you to meet a lot of people who can give you tips and advice.

I absolutely take what I learn with me back home! Being a teacher, there's a lot of opportunities to take what I learn, and pass it on to the children. The children respond very differently when you actually have stories and photographs of places that you have been to

A meaningful experience is either something I find challenging and difficult, but that I'm able to get through, and achieved what I wanted to do. You know, travelling isn't always easy. You can get to places, and there are no buses anymore, or things can be closed or whatever. I think that experiencing that it works out, and that you can get through it even though things doesn't happen the way you thought it would happen.

Meaningful experiences are also when you meet people who are really grateful that you have taken interest in their lives, or have made an effort to do something for them. As a traveller, I've got a lot of friends all over the world now, and I think it means a lot to people when you make an effort to see them when you're over.

I want to see the main sights, the different features that are popular to see. I definitely want to see those, and tick the boxes I have for the different places I go to, whether its restaurants or cafes, or museums, things like that, I like to do those things. Sometimes we wanted to go somewhere because we knew we could go specifically hiking. To get a little bit off the beaten track of a tour to see how people live.

Yeah, learning is important! I think learning about history, and the culture and different people, has made me much more understanding and tolerant as a person. I think I'm more open-minded, having travelled and seen a lot of things and spoken to a lot of different people.

Sometimes there are people in their 80's and 90's who are amazed that people take time to visit their country or little village. Or you might meet other Australians, like young backpackers, who are doing a lot of the same things as yourself, so you can swap stories. Sometimes you meet people in the cafe, and they want to buy you a drink or they want to take you out for a drink to meet their friends. I don't think I've ever thought about what type of people I would like to meet, I like to meet a variety of people.

I like to get involved in the local lifestyle. But I don't want to give up the life I've got, and live somewhere else. I do like to go to different places and be invited in to people's homes, either for coffee or dinner. And that's really nice as well, because they often talk about their lives and shows you photos, and talk about their family, to give you a bit of an idea of what their lives are like. I think that's a part of travelling, and why we choose to get off the beaten track to try and see if we can meet people and talk to people.

I don't like to meet backpackers who give Australia a bad name and backpackers who just want to get drunk and party. I don't really have a problem with partying and getting drunk, but sometimes you get really ashamed when you meet people from your own country, because they're really discrediting themselves, or when they're disrespectful to others culture. Like in Middle East for instance, you cover up! When you see girls wearing singlets and short shorts because it's hot. I don't like to meet people who are disrespectful to other peoples culture. When you are in their country, I think you should make an effort to be respectful, even though you don't believe in the same things that they believe in.

Fiona

I travel mostly for the fun of it. That will be the main reason. Cause you do get to experience so much, and a lot of the time you go to places that are beautiful and interesting, and you have a dynamic holiday. So it's enjoyable. Also my motivation for traveling is to understand more of the world, cause when you're staying at home, you only get to experience one small corner of the world, one small segment of society, in one narrow timeframe. It doesn't give you any dept of understanding outside your own experience. By traveling you can have more empathy, and also have more compassion and understanding, when you relate to other people.

Ehm, we couldn't actually afford to do anything in Norway, haha! But we went hiking in Norway though. You can do stuff cheaper in other countries. But you know, Norway is incredible and has fantastic outdoor activities.

I wanted to do it in my twenties. I wanted to go traveling. And so I moved to the UK cause everything is more accessible from the UK. And I have been here 5 and a half years, and I think that has been a break from reality. Haha. So this is not what it would be like home in Australia. When I lived in Sydney, I thought to myself that, "I am 22, and I am living exactly the same life that I can be living when I am 32", it wasn't enough. So what I am doing now, I can't do it when I am 40-50 and 60. I was very aware of the fact that I wanted a backpacker experience in my twenties, and have something, like memories that I could look back on and so on. So I focused on spending my money on my memories I guess.

I am a scuba diver so I try to do that on every holiday I'm on if it is possible, and also cagediving and stuff like that. A big memory I have is when we went rafting and, yeah definitely, I love these kinds of activities. Like go horseriding for the weekend and, or go out sailing. When you're traveling you know there are different kinds of activities that you want to do, so.

Yes! For this time in life, travelling is a part of my lifestyle.

I suppose an authentic experience is an experience that accurately reflects the culture and the place that you're in. For me, I think an authentic experience, can be achieved, even though tourist attractions are popular. But I mean I don't think it's authentic when things have been going on for too long, and it doesn't accurately reflect the culture anymore.

I don't want to do things just for the sake of doing it, like if a country or a particular area is famous for a particular type of activity, I would probably do that, because when you're there, you might as well do the specialities that the area is known for. But I don't want to do things just for the sake of doing it. Like for example I would specifically go to Egypt to go scuba diving so, yeah. Did that answer the question, or?

Yes, it is important for me to experience authentic places and experiences. I think the reasons why different attractions became tourist attractions, is because they became popular, and they originated from a source, and they are interesting. Like Bergen for example, even though it is a very “touristy” city in Norway, it’s beautiful, I mean people go there because it is a beautiful worthwhile city to experience. Just because a lot of tourists go there, isn’t a reason to not go there.

The greatest highlights come when you don’t expect them For example in Damaskus, when we went there, we met a Syrian guy, who was just lovely and he asked us to come to a poetry reading with him. So we said “yeah”, and we went to this fantastic reading underground in this kind of hotel, and it was packed full of people, and all these Syrian guys read their poetry, and we’ve never experienced anything like that before or since then. That was not “touristy” at all. It was all authentic, and it meant a lot to me.

I definitely adopt different techniques, and like in Muslim countries I won’t drink alcohol and...Just little things I guess, like leaving Turkey where they play a lot of backgammon, so I ended up buying a backgammon set and played backgammon back at home. I don’t think I’ve changed dramatically after going somewhere, but I suppose I have a different understanding about places. I think you always get more relaxed after being on a holiday, just because you don’t have all the stress of you day-to-day-life, and you realize that some routines can be broken, and that it can be a positive thing in your life, when you come back.

I like to read books about countries, like if a book is famous for a place, I would read it. Like when I was sailing around the greek islands i read Homer’s Odyssey, and I had so much fun reading it while lying on a boat in Greece. And when I went to Africa for example, it was important to me to read books wrote by African authors, that was fiction books that I brought along, but also when I was there, I tried to read books about the situation in Africa. I think you can understand more, cause you are in a different environment and you see the people and the landscapes and you just get a depth of understanding that you cannot achieve when you are at home in your bed reading the same book.

I wish to gain an understanding of the countrys history and culture, and I do want to experience beauty, whether it’s natural beauty or cultural beauty. And I think that’s a huge part of it. There is so many beautiful countries, and each country are so beautiful in different ways. So many different types of landscapes. And also so much beautiful architecture and galleries. And getting to experience the food is always a part of traveling, and the culture and the people. There are two types of people, there are the people living in the country and also the other travelers. Especially when you backpack you are a part of your own community, so you meet people from all over the world. And having experiences with other nationalities, and sharing with other travelers, similar people doing similar things in life, that come from very different backgrounds, that is interesting and beneficial as well. Being part of the traveling community is very attractive and completely different from getting to know local people within the country. Both are important.

A good thing going out traveling is that you know that things get lost, things get stolen and you realize that it is just stuff. Like when I was in Fiji, everything got stolen. I had nothing. My Ipod, my phone, my everything. So I got to San Francisco and I only had my denim shorts and a T-shirt, and it was freezing, so everyone tried to be helpful, cause I literally had nothing. People just help you so much, and I think that that's the biggest thing when I was travelling, I realized the generosity of people and strangers out there, and anything bad that happens. People go out of their way to help you and welcome you in anyway they can assist you. In your everyday life you don't rely on people, you got your daily routines, but when you're traveling you just rely more on people and people blow your mind with their generosity. So you realize that "It's just stuff" and it doesn't matter, and it just forces you to be unmaterialistic, and anything is replaceable.

Ehm, I mean, I don't want to meet drunk idiots from Australia, who embarrass you. Haha. You get really aware of your own country when you're out traveling, and your own country's flaws, so the worst experience is meeting people from your own country and you think "oh, no, this is so embarrassing". So that is probably the worst

Tema: Erfaringer med Norge

Denise

The best part of Norway, hmmm...I really liked Oslo, but we were there at a quite interesting time, because it was right after that guy who killed all these people, and what we found the most interesting was how that brought people together, that it didn't divide the country or created any animosity. I think that was really really nice to see. Obviously, it was nice to catch up with you and Daniel as well, and i thought Voss was really nice, because we had great weather and got a lot of good help from the tourist information centre. But it was probably also because we had no expectations.

I have a friend who has travelled in Scandinavia, who absolutely loved it. And you girls where in the back of my mind, obviously because i knew you, and had travelled with you before, and my friend from Sweden. And I thought it would be nice to incorporate meeting people and I think also, the pristine beauty, I think Norway is natural, it has quite natural things like open places and natural beauty with the mountains, fjords and the rivers. I think it's such a beautiful country.

We paid a lot of money in Bergen to go on a day trip to the glacier. It was beautiful with the fjords, but we spent at least 5-6 hours! It was so long. It wasn't ideal. We just wanted to see the glacier. If we had more time and money, we would have paid for a camping trip at the glacier, but that was out of our budget.

Absolutely. I would love to come back to Norway. Like I said, I really want to go up to the arctic. And I really think it would be great to see you girls again. But I would have to save my money. Also, I would definitely recommend Norway to friends and family.

I think I've been putting Norway off for a long time because of the expenses and all. It's probably the most expensive country I've visited. I've been putting it off because there were cheaper places that I could travel to, and that I wanted to see. But because I decided to move back to Australia, and Norway is a bloody long way from Australia I decided to let's just do it. Fiona and I decided to travel in Europe and Scandinavia because there were places we hadn't been to. So we basically started in Bergen, and moved our way through the southern parts of Scandinavia, and down through eastern Europe and down to western Europe.

I expected fresh air, lots of mountains, lots of fjords and water ways. We knew that it rained a lot in Bergen, but we didn't expect it to be as bad as what we experienced when we were there. But it was also 30 degrees, so it was hotter than what we expected. Warmer than we expected. But a lot of expectations of nature, which was why we wanted to go to Norway. We had this idea of it being very natural. The Norwegian people we've met were awesome! About the food, hmm, we really wanted to try reindeer, and we did try it but that was in Helsinki. It was really expensive, so we ordered the cheaper one, which was nice, but it would be interesting to compare it to the steak. But that was way out of our price range. Other than that, we didn't realize meatballs was such a big part of the Scandinavian diet. We didn't know that that was actually what you guys ate. Apart from reindeer, we didn't really know what you guys ate. But because things were so expensive, we did a lot of our own cooking, and we cooked pasta from the supermarket.

I'm glad I went in the summer time, because a lot of the reason why we wanted to go was hiking. We were going to do Kilimanjaro later, and wanted hiking, so the summer was perfect for us. I would however, like to go back and do the arctic circle and the hotsi grotsi and Lapland in Finland. The northern part, I would like to see in the winter time.

We expected it to be very expensive in Norway, because we knew people who had travelled there before, so we had a pretty good idea of what to expect. We started in Norway and then travelled through eastern Europe where everything is much cheaper. But for someone who travels from eastern Europe and up to Scandinavia, I think will experience a shock! We made our own breakfast, lunch and dinner, so we never ate out. And we also bought alcohol in the supermarket and drank at home, so we only stayed at the bar for like an hour and bought, maybe, one or two beers. If we didn't know people here, we would probably not even bother to go out. But that was an opportunity to experience the night life.

Fiona

Me and my friend hadn't been to Norway before, and we had just heard how beautiful it is in the country. It was a trip that we had wanted to do for a while, so we wanted to go through Scandinavia and then head down to eastern Europe. So Norway was an obvious place to start.

I don't really like the cold and the dark. Haha, I mean having sunshine and the daylight was a must for us. That's why we chose to go to Norway in the summertime.

I loved all the little cute colorful houses on the edge of the fjords, and every house up there is in the middle of nowhere, gorgeous. So I had big expectations about it, and it definitely exceeded them.

We were really excited about seeing fjords also. And visit Bergen and the lovely old city there, and bryggen in Bergen. We wanted to see that as well. And to do some walking by the fjords.

Norwegians are just lovely, and they exceeded our expectations. Haha. But about the food, ehm, I didn't have any expectations about the food actually. Honestly we didn't actually eat out, cause it was so expensive. We ate a lot on the hostel. We were on a backpacker diet, haha. But we knew before we got here that it was very expensive.

To be honest, I would probably not come back to Norway. I loved it, but I suppose not. If I had more time, I would definitely go up to see the midnight sun, that would be beautiful.

I think time is the reason why I probably won't come back, to be honest with you. There are so many places that I want to visit, and I am on a limit with time. And the things I really wanted to do in Norway was to go to the fjords, and Bergen and Oslo, and to go hiking in the mountains. And we did that, so... But I would definitely recommend Norway to friends and family, definitely!

I loved that day of walking, actually. And also, Denise's friend invited us to a big rooftop party in Oslo, so we went out one day there. So probably the highlights were walking in the mountains, and heading out in Oslo. It was good fun. The trip didn't have any bad parts, really. But it was a bit difficult finding accommodation though. For us backpackers. It was hard finding accommodation, especially in Oslo. So the lack of budget accommodation must have been the worst. The hostel in Bergen was lovely, but we were so lucky we booked so far in advance, otherwise we wouldn't have any place to stay.

Tema: Overnatting og informasjonssøk

Denise

We always stayed in hostels. Because they were the cheapest form for accommodation, and also, as backpackers, we like to meet people who we can talk to about their experiences, travelling through the same area. You can talk about where they are going, their plans etc. And it's nice to talk to people who are travelling the opposite direction, to get heads up on what to expect.

But even the hostels were expensive in Scandinavia. The cheapest we stayed at was 25 Euros a night, and it was a horrible hostel. That was in Sweden. Other hostels were 30-40 Euros, and that's the same price as a hotelroom in other countries. On average, accommodation was 30 euros a night.

Sometimes, we stay in pensions as well if there's no hostels around. And sometimes budget hotels if all hostels and pensions are full. But normally pensions or hostels.

We knew a little bit about Norway before we came here. We didn't really know anything about the history of the country. But I knew a little bit about the places and what to expect because I knew people who had travelled there.

We always travel with a Lonely Planet book, so we know a little bit about what to expect and what we can find in the different towns, as well as some history, landscape and culture. So I think with the Lonely Planet and the tourist information centres at the place and talking to people in hostels makes us quite informed about what's going on.

Fiona

We stayed at YHA hostel in Bergen, which was really great, I really recommend it. We also stayed in, I think it was the YHA again, in Voss. And Anker Hostel in Oslo.

Norway had just been in the news actually, it was right after the shooting happened, so I think that added a different dimension to the travel, the entire country was in grieving cause of this terrific tragedy. When I heard about it it was devastating, but the fact that I was going there made it even more personally, sort of. We were in Oslo, and we even passed the island where the shooting was. In Oslo, we saw the flowers and the candles outside the church, and everything. It was beautiful, but really tragic. To find information about Norway we read a lot on "Lonely Planet". But to be honest, that was all the reading we did.

Most of the times I stay on hostels when I am travelling. It depends on the holiday though, but 90 percent of the time in hostels. Because I think it provides the best information about the cities, always provide really good maps, to-and-from transport information, they provide the best information about the city in general and in the area. And it is also the best way of meeting people. And also everything is so organized for you, like barcrawling, daytrips, walking tours and... They organize it for you. And you can cook there if you want to, or if it is raining outside and you want to stay inside, you can watch movies and stuff like that. And it has a really good atmosphere. Also, it's cheap! So the price has also something to do with that.

Tema: Pengebruk

Denise

My philosophy when I travel is that I need to make the most of the countries I'm in, because I may never get the chance to go back. I don't like the idea of living with regrets, and regretting that I didn't do something. So, I don't set myself a budget. I'm wise with my money, but if I really want to do something, I'll do it.

I knew that I was travelling for a while, so I have saved up money.

I actually had a savings account from Australia, so I had saved up money from before I moved from Australia. But I also saved up money for three months.

I spend money on transport and accommodation, and food obviously takes a lot of money.

I think I want spend my money on going places like museums and walking tours. And I don't mind paying entrance fees in parks.

Fiona

I never have budget, it's terrible, I know, but I never have it. I remember i only bought 4 beers in Oslo, and it costed me like 30 euros or something. We spent most of our money on the fjord-trip we went to and up to the glacier, and we probably did Norway in the cheapest way you could do it. So most of our money went to the trips on the fjords and to the glacier, and the "Norway in a nutshell", which is really well organized by the way. We was very impressed. But, yeah, I don't know how much we spent in Norway. As I said, we didn't eat out that much, and we only went out like one time partying, so. I just withdraw money and spend it, I never have budgets on my trips. I just spend money when I need it.

I suppose day-to-day-living is the most expensive, unless you have a big blow out ativity. But I suppose the most money is spent on accomodation, transport and food. We don't do that much shopping when we're traveling, cause of the weight on our luggage.

Tema: Organisering

Denise

We did all the planning on our own. We knew we wanted to go to Oslo, because we had friends we wanted to catch up with, and we knew that we wanted to see some of Norway, like the fjords. We knew we wanted to see them, and do a little bit of hiking and activities outdoors.

We have both wanted to do it for quite a while, so we have probably been thinking about it for two years. Because, I knew I had my friends from earlier travels there as well. So, it's been in the back of my mind for a while, but it wasn't really before the opportunity came up, that we, you know, decided to actually go there.

If we know where we are going next, we book accommodation in advance. Unless we know that it's going to be busy, as let's say the weekend, or when something's on like a festival. But normally we don't book hostels more than two days in advance.

I prefer to do things on my own. Sometimes, we decided to pay for walking tours, like with the fjords and other heritage places, we pay to do a tour. In Norway, we paid to go to a boat tour to see the glacier. That was a really long day, and it was really expensive. But we had never seen a glacier before, so it was something that we really wanted to do. But most of the time, we prefer to travel on our own, without an organized group. The only other time, is tours for special occasions, like Oktoberfest, when it was hard to find accommodation, and you could get package deals with accommodation included. We did a tour in Africa as well, because public transport in Africa is not fantastic. So, it's easier to get around and see more on a tour, than it is to actually do your own thing.

We tend to do a little bit of research on places we might like to see in the area. We usually plan our first couple of days, and where we are going to go, and book some of the things we want to do in that place. But we do most of the research when we get to the country, because we tend to talk to a lot of people in the information centre, and people from the hostels where we have stayed.

So, we don't really book anything in advance, because we might like to change our plans. Like when we went to Voss. We ended up spending a couple of days, because it ended up being a really nice place and we wanted to spend some time and do a little hiking.

Fiona

We planned the trip on our own. We didn't use any travel agencies at all. We booked Bergen and then we just figured it all out as we were going along. And we booked our flights, and then we just figured out everything on the way. We were talking to other travelers and looked at "The Lonely Planet" a lot, it helped us a lot, and we just roughly mapped

When I was younger, I planned a lot more before I went away, and I think that it works on more shorter trips, but if you're doing longer trips I find it easier to plan while you're there. Of course you can get shot in the foot, and all the places you want to visit are booked out, or if you really wanna go somewhere and the train doesn't go.

A lot of the time, especially when you're doing longer trips, I think that it is better that you do it when you're there, cause sometimes you go to a place, and you think that you're going to spend 4 days there, but actually, you know after 2 days you think you've had enough, and sometimes you go to a place where you think you will stay for 2 days, but actually you wanna extend the stay to 4 days.

A lot of the time when you're traveling, you meet people who say that you should go there, and you should do that and these are things that you haven't actually figured out on beforehand, so, yeah.

And when it comes to public transport, a lot of the time you don't know the best route until you get there, and you found out, "oh, actually I can catch a bus from here" Or if there is a boat that goes there, and a lot of more transport options are open to you're actually in the country, than if you're not. I just find out that's easier.

I like that! Having that spontaneity.

I participate in organized activities, depending on what it is. But things like walking-tours, I love walking-tours. Like every place we go to it's great. Getting to know the city, it is digestible the amount of information that you get, and it is always a nice way to learning something new, about history, and culture, and yeah. So I like walking-tours and day trips as well. Africa was an organized tour actually, 3 months of organized, just because that was easier. But most of the time is independent though.